HİKMET ÇİÇEK

Hangi Hizbullah

2. BASIM

KAYNAK YAYINLARI

HİKMET ÇİÇEK

Hangi Hizbullah

Birinci Basım: Şubat 2000
İkinci Basım: Mayıs 2000
Teknik Hazırlık: Analiz Basım Yayın
Kapak: *Milliyet*, 24 Şubat 1997.
Baskı: Sistem Ofset

ISBN: 975-343-287-9

KAYNAK YAYINLARI: 298

ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM UYGULAMA LTD. ŞTİ.
İstiklal Cad. 184/4 80070 ·Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 252 21 56 - 252 21 99 Faks: (0212) 249 28 92

HİKMET ÇİÇEK

Hangi Hizbullah

Halit Güngen'in anısına...

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

16 Şubat 1992 tarihli *2000'e Doğru* dergisinin kapak haberi, "Hizbullah Çevik Kuvvet'te eğitiliyor" idi.

2000'e Doğru'nun Diyarbakır muhabiri Halit Güngen'in son haberi bu oldu. Güngen, haberi yazdıktan iki gün sonra, 18 Şubat akşamı derginin Diyarbakır bürosunda Hizbullahçılar tarafından arkadan, 25 santimetre uzağından sıkılan bir kurşunla öldürüldü.

Türkiye kamuoyu Hizbullah'ın liderinin Hüseyin Velioğlu olduğunu sekiz yıl önce ilk kez *2000'e Doğru* dergisinden öğrendi. Bu dönemde İslamcı çevreler, Hüseyin Velioğlu'nun adını söylemekten dahi çekiniyorlar, Velioğlu'ndan söz edecekleri zaman "malum kişi" diyorlardı.

Hüseyin Velioğlu'nun fotoğrafı basında gene ilk kez *2000'e Doğru*'da, yedi yıl önce çıktı.

Hizbullah'a "Hizbulkontra" adını veren de biz olduk. Bu ad daha sonra bütün Güneydoğu'da yaygınlaştı. Kendisi de faili meçhul bir cinayete kurban gidecek olan Jandarma İstihbarat Grup Komutanı Kıdemli Binbaşı Ahmet Cem Ersever, 1993 Haziran ayında *Aydınlık* gazetesine yaptığı açıklamada, "Bu adı siz koydunuz" diyordu.

Hizbullah ilk cinayetini Süleyman Demirel'in başbakanlığı döneminde işledi. 3 Aralık 1991 tarihinde İdil'de Mikail Bayro öldürüldü. 20 Şubat 1992'de yine İdil'de Sait Bozkurt öldürüldüğünde Hizbullah cinayetlerinin sayısı 18'i bulmuştu.

Bu dönemde İçişleri Bakanlığı koltuğunda İsmet Sezgin oturuyordu. Halit Güngen'in ölümünden beş gün sonra gazeteciler İsmet Sezgin'e soruyor:

"Son günlerde kontrgerillanın Hizbullah adı altında bölgede faaliyet gösterdiği iddiasında bulunuluyor?"

Bakanın yanıtı: "Onlar eskiden de PKK'ya kontrgerilla diyorlardı."

19 Ağustos 1992'de Nusaybin'de Seyithan Kardeş öldürüldüğünde Hizbullah damgalı cinayetlerin sayısı 86 olmuştu. Bakan Sezgin, ısrarla "Hizbullah'ın olmadığını" ileri sürüyor, "Hizbullah örgütünü söyleyenler PKK'cılar" diyordu.

2 Aralık 1992 günü İsmet Sezgin, "Maalesef, Hizbullah diye bir örgüt var" dedi. İçişleri Bakanı'nın örgütün varlığını kabul ettiği gün, Hizbullah 178. cinayetini işledi, Diyarbakır'da Tacettin Yılmaz'ı öldürdü!

Aydınlıkçılar, "Elimiz Hizbul-Kontra'nın yakasında" dediler, sekiz yıl önce. Adım adım izledik. Diyarbakır'da, Batman'da, Mardin'de, Silvan'da, İstanbul'da...

Hüseyin Velioğlu ve Hacı İnan birkaç ay önce Ankara'ya geldiler. Angora Pastanesi'nde üçüncü bir kişiyle buluştular. Hacı İnan, Türkiye'de, Taliban tipi bir örgütlenmenin mutlaka kurulması gerektiğini savundu. Ankara Kızılay civarında "inşaat, ithalat, ihracat ve turizm şirketi" görünümünde bir büro tutmaya çalıştılar.

İki ay önce *Aydınlık*'a gelen bu bilgiyi araştırıyorduk, tam bu sırada 17 Ocak operasyonu yapıldı.

Bu kitap, Aydınlıkçıların ortaklaşa emeğinin ürünüdür.

En büyük katkıyı da sevgiyle andığımız Halit Güngen yapmıştır.

Hikmet Çiçek
Şubat 2000/ İstanbul

1) "HANGİ HİZBULLAH?"

MİT'te Bir Akşam Yemeği

MİT Müsteşarı Koman'la, MİT'in bahçesinde yürüyoruz. İki saat süren yemekten sonra bize "Teşkilat"ın bahçesini gezdiriyor. Müsteşarlık binası, dokümantasyon merkezi, MİT mensuplarının çocukları için yapılan kreş, kütüphane, "en gizli yer" olarak nitelendirdiği arşiv binası, İstihbarat Daire Başkanlığı "dışarıdan" gösterildi, Koman bu yürüyüş sırasında da sorulara yanıt verdi. Hizbullah'la ilgili soruyu MİT bahçesindeki gece turu sırasında sordum. Koman, "Hangi Hizbullah?" diye karşı soruyla yanıt verdi ve şunları söyledi:

> "İran'daki Hizbulah'ın Türkiye'dekilerle ilgisi yoktur. Güneydoğu'daki kepenklerin kapatılmasına tepki gösteren bir çıkar grubudur bunlar. Hizbullah denmiştir, adları öyle kalmıştır, yoksa değildir."

9 Temmuz 1992 akşamı dönemin MİT Müsteşarı Korgeneral Teoman Koman, MİT'in Ankara Yenimahalle'deki "karargâhında" basın mensuplarına bir akşam yemeği verdi. *2000'e Doğru* dergisinin Ankara Temsilcisi olarak yemeğe ben de çağrıldım.

1990 Şubat ayında Koman, çok sınırlı sayıda bir grup gazeteci ile görüşmüştü. Bu kez MİT'in kapıları, daha kalabalık bir gruba açıldı. Çağrılı 48 gazeteciden çoğu yemeğe geldi. MİT'in tarihinde ilk defa bir Müsteşar, bu kadar çok sayıda gazeteciyi konuk ediyordu.

Koman, yemeğin verildiği binanın kapısında konuklarını karşıladı, ellerini sıktı. Bu yemeği dört ay önce düşündüğünü, Başbakan'dan izin aldığını, her şeyin konuşulabileceğini söyledi.

> "Önümüzdeki günlerde şahsi terör başlayacak... Herkesin hazırlıklı olması lazım. Yankı uyandıracak, sansasyon yaratacak her şahıs hedeftir."

Müsteşar Koman'ın bu sözleri daha sonra çok tartışıldı. Bazı yazarlar, 24 Ocak 1993 günü bombalı bir suikast sonucu yitirdiğimiz gazeteci-yazar Uğur Mumcu'nun öldürülmesi ile Koman'ın bu sözleri arasında bağlantı kurmaya çalıştılar, çeşitli senaryolar ürettiler. Devletin, Mumcu'nun öldürüleceğini önceden bildiğini iddia ettiler.

ABD Planına Direniş

Koman, yemek sırasında tüm sorulara yanıt verdi.

Bir soru üzerine Özal'ın "sivilleştirme" adı altında MİT'e Amerikan modelini hâkim kılma ve MİT'i CIA-FBI gibi ikiye ayırma çabalarına açıkça karşı çıktı.

"Herkesin milli yapısı kendi varlığına, kendi düzenine göre teşekkül eder. El âlem ikiye ayırmışsa bizim de böyle olması gerekmez. İkiye ayrılmış modeller, federal sistemlerde görülür. Birleşik Devletler'de olduğu gibi" diyerek, Özal modelinin gerisindeki niyete dikkat çekti.

Koman'a, "MİT'e sivil patron" tartışmasını ve bunun uluslararası bir boyutu olup olmadığını sordum. Yanıtı şöyle oldu:

> "Evvela şunu söyleyeyim, patron kelimesi çok Amerikanvari. Ondan hoşlanmıyorum. Ben patron değilim. Ben bir iş idare etmiyorum ve bir kazanç sağlamıyorum. Bizim devlet geleneklerimize de uygun değil o kelime...

"Dünyada hiçbir istihbarat teşkilatında ille de askerleştirme veya sivilleştirme diye bir kaide yoktur. Zaman zaman asker olmuştur, zaman zaman sivil. Bu iş sadece askerlerin halledeceği bir şey de değildir, sadece sivillerin halledeceği bir şey de... Asker-sivil kaygısından uzak olmamız gerek. Doğrusu odur."

Müsteşar Koman, MİT'in yeniden organizasyonuna karşı olduğunu ve buna gerek de olmadığını söyledi.

MİT Müsteşarı Koman'a Çetin Emeç, Muammer Aksoy ve Turan Dursun cinayetlerinden Apo'nun nerede olduğuna; PKK'nin ayaklanma hazırlığından "Kontrgerilla"ya kadar çok sayıda soru soruldu. Koman bu sorulara, devletin resmi görüşlerini tekrarlayarak yanıt verdi.

Koman, sağ terör örgütlerinin "dış güçler" tarafından desteklenip desteklenmediğine ilişkin bir soruya şu yanıtı verdi:

"Sağ örgütler daima milli olur. Bunlar pek dış destek alamazlar. Yani, sizin sağcınıza hangi ülke destek verir?"

Rabıta'ya ilişkin bir soruya da, "Rabıta dini bir teşekküldür" demekle yetindi.

Koman'a göre her ülkenin sağcısı, kendine göre sağcı. "Hamasi anlamda milli demedim" diye de ekledi.

"Devlet Girerse Çetecilik Olur"

Teoman Koman, 26 Ocak 2000 günlü *Sabah*'tan Ruhat Mengi'ye şunları söylüyor:

"Bunu söylemek için deli olmam lazım... Ben koruculara, Özel Tim'e bile karşı çıkarken bunlara nasıl cevaz veririm... Bunlar hukuku zorlayan şeylerdir. Özel teşkilatlar gelecekte bir gün mutlaka mafyalaşır. Silah gücü öyle bir güç verir ki terk edemezler... Bu işlere devlet kesinlikle girmez. Girerse bu çetecilik olur.

"Gazetecilerle yaptığım yemekli bir sohbette söylediğim iddia ediliyor ama o toplantının bende bantları var. 'Not almanız güç olur' diyerek banda aldırmıştım, buna rağmen kendi teybini çalıştıranlar ve not alanlar oldu. İddia edenler söylediklerini ispat etseler de görsek. Onlar ispat edemezler ama ben aksini ispat edebilirim. Olsa olsa böyle bir şey ortaya atıldığında 'savunma amaçlı' sözüyle alay etmiş olmak için söylemiş olabilirim."

Koman'ın uzun yıllar süren devlet deneyiminden çıkardığı ders, koruculara ve Özel Tim'e karşı çıkması oldukça anlamlı ve önemli.

Ancak bir noktayı belirtmekte yarar var. Yemekte bulunan gazetecilerden "kendi teybini çalıştıran" hiç kimse olmadı. Çünkü gazetecilerin teypleri yemek salonuna alınmadı. Gazeteciler MİT'ten ayrılırken, yemekteki konuşmaların kaydedildiği ikişer kaset, "MİT'in hizmeti" olarak gazetecilere dağıtıldı. Elbette bu kasetlerde, MİT karargâhı içindeki gece turunda Koman'ın söyledikleri yoktu.

MİT Müsteşarı Koman, Ruhat Mengi'ye "böyle bir tanım yapmasının imkânsız olduğunu" söylüyor. Koman'ın Hizbullah'a ilişkin söyledikleri, *2000'e Doğru* dergisinin 12 Temmuz 1992 tarihli sayısında yayımlandı ve sekiz yıldır tekzip edilmedi.

Binbaşı Ersever Hizbullah'ı Anlatıyor

1992 yılının Mart ayında Jandarma İstihbarat Grup Komutanı Kıdemli Binbaşı Ahmet Cem Ersever, Ordu'dan ayrıldı. Kendi isteğiyle ayrılmasaydı res'en emekli edilecekti.

Ersever'le birlikte bir grup subay ve sözleşmeli personel de emekli oldu. Ersever'le 6-7 ve 8 Haziran 1993 günlerinde *Aydınlık*'ın Ankara bürosunda Hikmet Çiçek ve Soner Yalçın görüştü. Bu görüşme *Aydınlık*'ta dizi olarak yayımlandı. Ersever'in ölümünden sonra da Soner Yalçın tarafından kitaplaştırıldı.

"PKK ile mücadelede atılan adımların yanlış olduğuna" inanan Ersever, *Aydınlık*'la yaptığı söyleşide sık sık ABD'nin Vietnam ve Küba yenilgilerinden ders alınmadığını ileri sürüyordu. Batı destekli PKK'ye karşı verilen mücadeleyi, ABD'nin Vietnam ve Küba yenilgilerine benzetiyordu.

ABD'nin ünlü kontrgerilla teorisyeni David Galula'nın "Ayaklanmaları Bastırma Harekâtı"nı okumuştu. "Gayri nizami harb"e uygun davranılmamasından yakınan Ersever, tipik bir Süper-NATO elemanıydı.

Sayın Grubu-Selen Grubu

1970'li yıllarda Jandarma Genel Komutanlığı içinde bir gruplaşma görüldü. Kemalist milliyetçilerin oluşturduğu grubun başında Korgeneral İsmail Selen bulunuyordu. Irkçı-milliyetçi görüşleri savunan grubun başında ise Korgeneral Hulusi Sayın vardı. Bu iki grup, Güneydoğu'da PKK'ye karşı yürütülen mücadele konusunda da farklı görüşlere sahipti. Jandarmanın hem istihbarat ve hem de operasyonel birimi olan ve varlığı bir türlü kabul edilmeyen JİTEM elemanları da Sayın grubu içinde yer alıyordu. "Gayri nizami harp" konusunda JİTEM elemanlarını eğiten ise ABD'nin "özel savaş" uzmanlarıydı.

Hem Sayın hem de Selen, Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı olarak görev yaptıktan sonra emekli oldular. Hulusi Sayın 7 Nisan 1991'de, İsmail Selen de 23 Mayıs 1991'de öldürüldü. Suikastları Dev-Sol üstlendi.

2000'e Doğru, 8 Aralık 1991 tarihinde "Kimlikleri ve Eylemleriyle İşte Mardin Kontrgerillası" başlıklı bir haber yaptı. Dergi, haberde baş harfleri yazılan kişilerin açık adlarını vererek Başbakanlığa, İçişleri Bakanlığı'na ve Genelkurmay Başkanlığı'na suç duyurusunda bulundu. Haber tekzip edilmedi, ancak bu kurumlardan bir yanıt da gelmedi.

Ahmet Cem Ersever, Korgeneral Sayın grubuna dahildi. Yalnızca Ersever değil, "Mardin kontrgerillası" haberinde adları geçen subaylar da bu gruba dahildi. Jandarma içinde "kontrgerillacı" olarak adlandırılan bazı subaylar da aynı grup içindeydi.

Ersever: "İlk Siz Yazdınız"

Başta *2000'e Doğru* Diyarbakır Temsilcisi Halit Güngen olmak üzere Güneydoğu'da gazetecilerin öldürülmesini "ihkak-ı hak" olarak gören Ersever, Hizbullah hakkında *Aydınlık*'a şunları söylüyor:

> "Hizbullah ne? İlki İran'da çıkmış daha sonra Lübnan'da üstlenmiş... Bunun Türkiye'de Hizbullah adı altında faaliyet gösterdiği iddia edilen örgütle bir ilişkisi yoktur... Hizbullah falan yok. Bu adı yakıştıranlardan biri de sizsiniz. *2000'e Doğru*'da Hizbul-kontra diye ilk siz yazdınız... Kontrol edemiyorsunuz, hâkim olamıyorsunuz. Herkes birbirini öldürüyor. Toplumda bazıları bu cinayeti işleyenlere Hizbullah diyor."

Ersever, Hizbullah eylemlerinin "organize eylemler" olmadığını iddia ediyordu:

> "Bu eylemler bir organizasyon işi değildir. Bakın ben kendi meslek bilgime göre anlatayım. Organizasyonda nasıl adam öldürülür, ben size söyleyeyim. Olaylar zincirleme birbirine bağlı olmalıdır. Olay sonucunda biri öldürülünce örgüt bir darbe yiyecektir. Onun yokluğu örgüte yıkım olacaktır. Bugüne kadar öldürülenlere bakıyorsunuz, bunlar örgüte bir şey kaybettirmemiş. Tersine örgüte çok şey kazandırmış. Vedat Aydın'ın öldürülmesiyle örgüte katılımlar artmıştır. Sizin gazetecilerin öldürülmesiyle bir sempatizan kitle yaratılmıştır. Eğer bunları

var olduğu söylenen, hayal edilen Hizbul-kontra yapıyorsa, bunda bir devlet katkısı varsa ve devlet terörle mücadele ettiğini söylüyorsa burada bir çelişki vardır."

Hizbullah'ın varlığını kabul etmeyen Binbaşı Ersever daha sonra PKK itirafçılarıyla Hizbullah arasındaki bağlantıyı "itiraf" edecekti.

Şimdi Hizbullah'ın öyküsüne başlayabiliriz.

2) "LAİK" DEVLET CİHADA ÇAĞIRIYOR

12 Eylül askeri harekâtından sonra, ABD reçeteleri tarafından belirlenen bir kültür Türkiye'ye dayatıldı. Bu kültür, devletin resmi politikası haline getirildi. Tarikatlar canlandırıldı. Türkiye halkı, bu tarikatlar aracılığıyla denetim altına alınmak istendi. Bu kültürün adı "Ilımlı İslam"dı.

"Türk-İslam Sentezi"

26 Haziran 1986'da Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve Başbakan Turgut Özal'ın katıldığı Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurulu toplantısında Türk-İslam sentezi devletin resmi kültür politikası olarak benimsendi. Devlet bürokrasisi içindeki şeriatçı kadrolaşma bu kararla başladı.

"Allah'ın ipine sarılın" sloganını dilinden düşürmeyen Özal, şeriatçılığı programının asli unsuru haline getirdi.

Bu dönemde devlet, PKK'nin Batı destekli ayrılıkçı eylemlerine karşı, "Din birleştiricidir" tezine sarıldı.

Şeriatçılık devlet eliyle pompalandı. Güneydoğu ve Doğu Anadolu'da tarikatların geliştirilmesinin önü açıldı. Doğu ve Güneydoğu'da Şafii mezhebine bağlı medreselerin, çocukları alıp dini eğitimden geçirmesi desteklendi. Batman ve Diyarbakır'da Hizbullah örgütlenmesi bu dönemde hız kazandı. Alevi köylerine zorla camiler yapıldı. Binlerce Alevinin İran'a götürülüp eğitilmesine destek olundu.

PKK'ye Karşı Allah Yolunda Savaş

Resmi görevliler eliyle yayılan bildiri ve afişlerde ayet ve hadislere dayanılarak bölge halkı "Allah'a ve resulüne itaate" ve "küfür cephesine karşı" "Allah yolunda savaşa" çağrıldı.

1986 yılının Mart ayında Güneydoğu'da devlet eliyle dağıtılan bildirilerde şöyle deniliyor:

> "Vatandaş!
> "Bakın yüce İslam dini size ne emrediyor...
> "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Allah tecavüzkârları sevmez. (Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi, 190. Ayet)
> "Onlara karşı savaşmak senin gibi her Müslüman'ın görevidir."

Üzerindeki cami resimleriyle Türk bayrağının bir arada bulunduğu, ayetlerle donatılmış binlerce el ilanı, verilen talimat gereği askeri helikopterden operasyon güzergâhında bulunan bütün köylere atıldı.

Bununla yetinilmedi. Bölge valileri, köy muhtarlarını toplayarak, hazırlanan afişleri, "her köşe başına, her kahveye ve bakkal dükkânına" astırma emrini verdi. Afişlerin başına bir şey gelmemesi için muhtarlara zimmetlendi.

Laik Türkiye Cumhuriyeti devleti, "Müslüman Türk milletini" bölücüye karşı "Allah yolunda savaşa" çağırdı!

Hizbullah, bizzat devlet eliyle yaratılan bataklıkta böyle büyümeye başladı.

Sol'a Karşı "Apocu" Temizliği

1970'li yılların sonlarına doğru, Güneydoğu bölgesinde çok sayıda devrimci önder katledildi. Bölge, "Apocular"ın eliyle Türkiye çapında örgütlenen Sol örgütlerden arındırıldı. PKK'nin, özellikle

1984'te başlayan eylemleriyle birlikte dış destekli büyük bir silahlı güce dönüşmesinden sonra devlet, "Doğu insanıyla hangi ideolojik temelde birleşebilirim? Kendisini Kürt olarak kabul eden bu büyük yurttaş kitlesiyle devlet arasındaki bağ, hangi ideolojik araçlarla kurulabilir ve pekiştirilebilir?" sorusunu sormaya başladı.

Sorular doğruydu, ama yanıt, Kurtuluş Savaşı'nda denenmiş ve sınanmış Kemalist politikalarda değil, "Türk-İslam Sentezi"nde arandı.

Aydınlar Ocağı'ndan Gelen "Çözüm"

Bölgeye Kürt meselesini araştıran profesörler, istihbaratçılar ve uzmanlar gönderildi. Bu arada Nevzat Yalçıntaş gibi Aydınlar Ocağı çevresinden bir grup araştırmacı da bölgeye gitti.

Hazırlanan raporlar, 12 Eylül'le uyum içindeydi: Türk-Kürt birliğinin manevi-kültürel temeli, ancak İslamiyet olabilirdi. Hatta ekonomik planda dayanılacak kurumları, "ağalık ve şeyhlik" diye belirleyen açık sözlü raportörler bile vardı. Raporlarda, Cumhuriyet Devrimi'nin getirdiği düşünce ve değerlerin, bölgede derin kök salmadığı, hatta bazı "aşırılıklar"ın yapıldığı iddia ediliyordu.

Doğu ve Güneydoğu hakkında özel bir araştırma yapan kuruluşlar içinde 12 Eylül döneminde yaratılan Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu özellikle dikkat çekiyordu. Kurumun başında emekli Korgeneral Suat İlhan bulunuyordu. Suat İlhan, emekli olmadan önce Diyarbakır'da Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı yapmıştı.

"İslamın Getirdiği Birlik"

Suat İlhan'ın Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu'nun üyelerine hazırlattığı raporlardan birinde, Doğu bölgesinde izlenecek kültür politikası ve propaganda faaliyeti için şu öneri yapılıyordu:

"İslam'ın getirdiği birlik, beraberlik ve kardeşlik fikri işlenebilir. Biz ne kadar bazı vatandaşlarımızı Türk kabul etsek de onlar kendilerini bizden kabul etmiyorlar. O zaman Müslümanlık fikrinden hareket edebiliriz. Bunun laikliğe aykırı bir tarafı yoktur...."

Atatürk'ün adını kullanan kurum, bölgede kavmiyyet duygularının kuvvetli oluşunun göz önünde tutulmasını istiyordu. "Millet" düşüncesinden bölge halkına yaklaşılmasının, birlik için yeterli zemini yaratmayacağı savunuluyordu.

Atatürk'ün, Afet İnan'ın *Medeni Bilgiler* kitabına kendi el yazısıyla eklediği, "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir" tanımı ise çoktan unutulmuştu.[1]

Kemalist Devrimin resmi görüşü terk edilmiş, yerine "Türk-İslam Sentezi" konmuştu. 12 Eylülcüler'e göre Müslümanlık, kökü derin geçmişte bulunan bir manevi temeldi. Din birliğinin vurgulanmasına ağırlık verilmeliydi!

Bu arada Doğu bölgesinde üniversite hocalarının katıldığı sempozyumlar düzenleniyordu. Tunceli Valiliği ve Fırat Üniversitesi'nin 13-15 Mayıs 1985 tarihleri arasında gerçekleştirdikleri "Doğu Anadolu'nun Sosyal Kültürel ve İktisadi Meseleleri" başlıklı sempozyum da, bu dönemdeki diğer "bilimsel" toplantılardan farklı değildi. Diğer sempozyumlardaki gibi gene Türk-İslam sentezini savunan bildiriler sunulmuş ve tartışılmıştı.

Birliğin Yolu Nurculuk'tan Geçiyor!

Kürt sorununa çözüm olarak "Allah'ın ipine" sarılan görüşlere en çok karşı çıkan, Türk Silahlı Kuvvetleri oldu. Bölgede görev yapan TSK komutanları, "İslamiyete sarılma" düşüncesine sıcak bak-

1 Doğu Perinçek, *Bozkurt Efsaneleri ve Gerçek*, Kaynak Yayınları, 4. basım, İstanbul 1997, s.118.

mıyorlardı. Bu politikanın, Altı Ok'un laiklik ilkesiyle uyuşmadığını düşünüyorlardı. Ama bu yönelişin "laikliğe aykırı bir tarafı olmadığı" döne döne anlatılıyordu.

Laikliğe aykırı bir tarafı olmayan daha neler neler vardı. Bir kez geri dönüş başlamıştı. Şu satırlar, sağcı bir gazetede yayımlanmakla birlikte artık devletin çeşitli örgütlerine raporlar hazırlayan üniversite hocaları tarafından da cesaretle dile getiriliyordu:

> "Devlet politikamız, Nurculuk adı verilen dini akımı değerlendirmede, Türk ülkesinin geleceğini sarsıcı ınanılmaz hatalara düşürülmüştür."[2]

"Birlik reçetesi" şöyle devam ediyordu:

> "Said-i Nursi, bugün azınlık miliyetçiliği çıkmazına saptırılmak istenen insanlarımızın arasından çıkmıştır. Tabiatıyla, ağırlık itibarı ile en azından başlangıcında, daha ziyade Doğu ve Güneydoğu bölgelerimizde taraftar bulmuştur.
>
> "Söz konusu zat, hayatı boyunca, 'Kürt aslından geldiğini' defaatle dile getirmiş ve fakat 'Türk milletinin İslamiyet yolundaki büyük hizmetlerine' işaretle, ayrılıkçı güçlere şiddetle göğüs gererek, etnik ayrılıkçılığın bu zümreye büyük zarar getireceğini ve devletin bütünlüğünün asla bozulmaması gerektiğini vaaz etmiştir."

"Türk-İslam Sentezi" savunucularının görüşleri de aynı yöndeydi:

> "Doğu yöremizde, Nurculuğun başını ezme çabaları sonunda ortaya çıkan boşluk, ayrılıkçılar belasına davetiye çıkarmıştı."

Siirt'te Şafii mezhebine bağlı iki şeyhlik varlığını sürdürüyordu: Tillo ve Norşin (Nurs) şeyhleri. Sonradan Hizbullah (İlim) kanadını kuracak olan Hüseyin Velioğlu da Norşin şeyhlerine bağlıydı.

2 *Yeni Haber*, 23 Kasım 1986, "Olayın İçinden".

Çankaya Aynı Kafada

Kürt sorununun ancak İslamiyetle aşılabileceği fikri, Çankaya'da da kabul gördü. Dönemin Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in din anlayışını Kasım 1986'da Mehmet Ali Kışlalı'nın *Bakış* dergisine açıklayan Cumhurbaşkanlığı Basın Müşaviri Ali Baransel, "Sayın Cumhurbaşkanımız dinimizi... önümüze çıkacak bunalımların atlatılmasına yetecek kadar birleştirici, bütünleştirici değerlerle bezenmiş yüce bir din olarak tanımlamaktadır" diyordu.

Ayetli ve Hadisli Bildiriler

Sıkıyönetim yürürlükteydi... İstihbarat görevlileri kolları sıvadılar. Din âlimlerinin de yardımlarına başvuruldu. Kur'an tarandı. Peygamberin hadisleri incelendi. Nifağı ve tefrikacılığı mahkûm eden ayetler ve sureler belirlendi. Afişler ve bildiriler yoluyla devletin "Müslüman halk" mesajını iletecek anlamlı simgeler bulundu, cami resimleri seçildi. Grafikerler verilen emirler gereği Türk-İslam sentezini ifade eden kompozisyonları hazırladılar. Cami fotoğrafları ve Türk bayrakları afişlerin üzerine yerleştirildi. Her şey tamamdı. Matbaanın rotatifleri, "Allah yolunda savaş" çağrılarını basıyordu. "Küfür düzeni"ne karşı "Allah'a ve resulüne itaat" düzeni propagandası, ayetlerle destekleniyordu:

> "Vatandaş!
> "Mukaddes kitabımız Kuran-ı Kerim diyor ki (El-Enfâl Suresi, ayet 46):
> "Allah'a ve onun resulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra zaafa düşersiniz. Rüzgârınız kesilip gider.
> "... Bu vatan haini eşkiyanın getirmek istediği düzen küfür düzenidir. Onlarda din, namus ahlâk değerleri yoktur..."

Artık "Yüce İslam dininin emirleri", peygamberin "buyrukları" halk kitlelerine ulaştırılabilirdi. Dinsel propaganda 1986 yılının ilk aylarında bütün Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde aynı anda başlatıldı. "Türk milletinin bin yıldır küfür cephesine karşı İslam'ın liderliğini yaptığını" yazan binlerce el ilanı Hakkâri, Siirt, Mardin, Diyarbakır, Tunceli, Van, Bitlis ve diğer illerdeki askeri üs ve tesislerden havalanan uçak ve helikopterlerden kasabalara ve köylere atıldı. Bildirilerin altında ne imza vardı, ne mühür. Bildirileri hangi devlet kurumu hazırlamıştı, basan matbaa neredeydi? Yasaların zorunlu saydığı hiçbir koşul yerine getirilmemişti.

Bu bildirilere göre, cepheler "küfür cephesi" ve "İslam cephesi" olarak bölünmüştü. Görev, yurttaşlık görevi değil, "Müslümanlık görevi"ydi.

Ordu'nun Tanımını Bile Değiştirdiler

Türk ordusunun tanımlanması da değişmişti. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin İç Hizmet Yasası'nda belirlenen tanımı ve görevleri unutulmuştu. Türk Silahlı Kuvvetleri, bildirilerde "İslam dünyasının ordusu" oluvermişti. Cumhuriyet Devrimi'nin temel ilkelerinin ve Atatürk'ün ise bu bildirilerde esamesi bile okunmuyordu.

"Allah yolunda savaş" çağrıları ve "Müslümanlık görevleri" ile Atatürk'ün adı yan yana getirilmemişti. Bunun nedeni, gerçeğe saygıdan çok, Atatürk'ün "geleneklere bağlı güçlerin" belleklerinde iyi bir iz bırakmamış olması ve onlarla birleşmeyi olanaksız hale getirmesiydi.

Zimmetli Afişler

Polisler, askerler, köy muhtarları ve çeşitli görevliler eliyle yürütülen diğer bir propaganda faaliyeti ise afişlemeydi. Hakkâri ve Mardin illerinden Van ve Tunceli'ye kadar bütün Doğu ve Güney-

doğu Anadolu Bölgesi'nde, bütün yerleşim merkezleri, çarşı pazar afişle donatıldı. Muhtarlar acilen vilayet binasına çağrıldılar. Yeni görevleri çoğu yerde kendilerine bizzat valiler tarafından tebliğ edildi. Uzun söylevlerden sonra, el ilanları yanında duvar afişleri de imza karşılığında zimmetli olarak ellerine tutuşturuldu. Muhtarlar da, afişleri gene zimmetli olarak köy ve mahallelerindeki kahvelere, dükkânlara veriyor ve imza alıyorlardı. Emir kesindi, afişler yırtılmayacak ve yerlerinden indirilmeyecekti. Jandarma karakollarına bu afişleri korumaları için özel genelgeler çıkarıldı.

Devlet, cumhuriyet tarihinde ilk kez, bayrak ile camiyi bu afişlerde yan yana getiriyordu. Bir afiş, peygamberin, "Bölücülüğe sebep olan, hizipçilik ve ayrıcalık yapan bizden değildir. Bize silah çeken bizden değildir" "buyruğu" ile başlıyordu. Böylece peygamber hadisi, Cumhuriyet'in ideolojisi ve dayanağı haline gelmişti. Özellikle yeşilin vurgulandığı resimlerle kaplı kâğıt parçaları, Cumhuriyet'e verilmek istenen yeni rengi de sergiliyordu. Vatandaş, "güvenlik güçlerine haber vermeliydi" aksi halde, "Allah indinde bölücülerin işlediği suçlara ortak olacaktı." Cumhuriyet'in yasallığı, yerini "Allah indindeki" sorumluluğa terk etmişti.

Alevi Köylerine Cami

Tunceli Valisi Kenan Güven, 1982 yılında göreve başladığında ilk olarak şehrin ileri gelenlerini topladı ve görüşlerini açıkladı: Tunceli'de din tarihten beri zayıfladığı için, buralar asi olmuştu. Öyleyse birlik ve beraberliğin yeniden tesisi İslamiyeti güçlendirmekten geçiyordu. "Benim görevim" diyordu Vali, "İslamiyeti yaymak ve sizleri Müslümanlaştırmaktır!"

Vali paşanın bu sözleri, hızla en uzaktaki dağ mezralarına kadar yayılıyor ve yoğun tepkilere neden oluyordu. Tunceli halkı "Müs-

lüman değil miydi?" Adı "sakıncalı"ya çıkan bir ilde, bir vali ancak bu kadar "sakıncalı" konuşabilirdi. Tunceli'nin aydın kamuoyunun yorumu buydu.

Vali Kenan Güven, ilk iş olarak bir kasabadan büyük olmayan il merkezindeki caminin yetersiz olduğunu saptadı. Alevi nüfusun yaşadığı bölgede, camiye gitme geleneği yoktu. Bu yüzden köylerin çoğunluğunda cami bulunmuyordu. Halk böylesine bir ihtiyaç duymuyordu. Gene de il merkezindeki camiye, hızla üç tane yenisi eklendi. Bunu köylerde yapılanlar izledi.

Tuncelililer, "Bizim burada 'kendi okulunu kendin yap' kampanyası, 'cami yap'a dönüştü" diyorlardı.

"Seyitlerin Elindeki Zorbalık Vasıtası"

Atatürk'ün yakın çevresinden Naşit Hakkı (Uluğ), 1925 yılında Doğu Bölgesi'ne yaptığı geziden sonra izlenimlerini yazar. Yazdıklarını 1932 yılında *Derebeyi ve Dersim* adlı kitapta toplar. Kitap Hakimiyet-i Milliye matbaasında basılır ve bütün devlet kitaplıklarına gönderilir. Bu düşünceler, 12 Eylül'ün "Din birleştiricidir" görüşlerine taban tabana zıttır.

Naşit Hakkı, döneminin Kemalist görüşünü şöyle dile getiriyor:

> "Dersim'de din bir vicdan işi değildir. Din, seyitlerin elinde bir geçim yoludur, zorbalık vasıtasıdır. Din, cennet ve cehennem burada satılır ve dağıtılır."

Milli Eğitim'den Cezaevine Kadar

Sünni kitlelerin yaşadığı illerde, İslama dayanma stratejisi için zemin doğal olarak çok daha elverişliydi. Propaganda, milli eğitimden cezaevi yönetimlerine kadar, devlet kurumları eliyle ve devletin bütün olanakları kullanılarak yürütülüyordu. Milli Eğitim Bakanlığı,

köy okullarının kitaplıklarına dinsel yayınlardan oluşan 60 kitaplık bir diziyi genelge çıkararak tavsiye etti. Bitlis ve Muş illerinde okulların ve resmi dairelerin yöneticileri, diğer illere göre daha yoğun olarak dinci kesimden atanmıştı. Cezaevlerinde yurttaşların topluma kazanılmaları amacıyla yapılması gereken eğitim, bütünüyle din propagandasına ayrıldı.

Diyarbakır Cezaevi bu alanda "örnek" bir uygulama yapıyordu. Vaiz her cuma vaaza geliyordu. "Peygamberin mucizeleri" dersi üç hafta sürmüştü. 1982-83 yıllarında diğer tutuklulardan ayrı koğuşta kalan 18 yaşından küçüklere zorla namaz kıldırılıyordu.

Bu dönemde, Aydınlar Ocağı'nın önde gelen üyelerinden Hayri Bolay, "işçilere, askerlere ve hapistekilere devamlı din dersleri verilmesi" gerektiğini savunuyordu.[3]

Genelkurmay Araştırıyor

Genelkurmay Başkanlığı'nın bu bildiri ve afişler konusunda bilgi ve görüşü neydi? Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Üruğ'un bir emirle bütün komutanları irtica olayına karşı uyardığı, 13 Aralık 1986 günü *Milliyet* gazetesinde yayımlanmıştı. Emirde, "irtica faaliyetlerine katıldıkları hakkında kesin kanaat uyandıran Silahlı Kuvvetler mensuplarının bildirildiğinden 24 saat sonra, sicilen ve resen emekliye çıkarılacağı" kesin bir dille belirtiliyordu.

Genelkurmay Başkanı böyle diyordu, ama Güneydoğu'da TSK'nin bazı mensupları, herhangi bir tarikatın beyannamelerinden farkı olmayan bildirileri bir yıldır yayıyordu. Bu durumda ciddi bir çelişki doğmuyor muydu?

2000'e Doğru dergisi gerçeği bütün yönleriyle yansıtabilmek için Genelkurmay'a başvuruda bulundu. 26 Aralık 1986 günü derginin Ankara bürosundan Genelkurmay'a yazılı sorular geçildi. Bildirilerin dağıtılmasından Genelkurmay'ın bilgisi var mıydı, yoksa uy-

3 *Bakış*, 7 Eylül 1981.

gulamalar yerel makamların bir tasarrufu muydu? Genelkurmay Başkanlığı, laiklik ve Cumhuriyet Devrimi'nin diğer temel ilkeleri açısından bu bildiri ve afişleri nasıl değerlendirmekteydi? Bu bildirilerle ilgili olarak devlet görevlilerinin TCK 163. maddedeki suçu işlediği konusunda Genelkurmay'a ulaşmış herhangi bir kovuşturma söz konusu muydu?

Genelkurmay Basın Şubesi Müdürü Yarbay Ömer Keçecigil, soruların önemi nedeniyle dağıtılan bildiri ve afişlerin örneklerini verip veremeyeceğini *2000'e Doğru* muhabirinden sordu. Bunun üzerine fotokopiler sunuldu.

Dergi baskıya girerken, Genelkurmay Basın Şubesi'ne bir açıklama yapılıp yapılmayacağı konusunda yeniden başvuruldu. Konunun Genelkurmay İkinci Başkanı tarafından araştırılmakta olduğu, şu aşamada bir açıklama yapılamayacağı, ancak bir süre sonra yeniden başvurularak araştırmanın sonucunun öğrenilebileceği sözlü olarak bildirildi.

4 Ocak 1987 tarihli *2000'e Doğru* dergisinin ilk sayısı, "Laik devlet cihada çağırıyor" kapak haberiyle çıktı.

İlim Yayma Cemiyeti

İslamcı gruplar 1950'li yıllara kadar çok dar bir "çalışma alanı" bulabildi. Bu dönemin en önemli şeriatçıları, bugün de adları anılan akımları yaratmış olan Bediüzzaman Saidi Nursi ve Süleyman Hilmi Tunahan'dır. Necip Fazıl Kısakürek de "hidayete erdikten" sonra şeriatçı harekete önemli katkılarda bulundu.

Bir görüşe göre Türkiye'de 1950 sonrası şeriatçı faaliyetleri, *Sıratı Müstakim* ve *Sebilürreşat* dergileri ve çevreleriyle başlatmak mümkündür. Şeriatçılar, Cumhuriyet'ten sonra bu dergilerin çıkışını bir başlangıç olarak kabul ediyorlar. "Bundan önce Türkiye'de İslam vardı ama İslamcılık yoktu" diyorlar.

İsmail Fenni Ertuğrul, Babanzade Ahmet Naim, İsmail Hakkı İzmirli, Mehmet Ali Ayni, Ahmet Hamdi Akseki, Hamdi Yazır bu dönemin ünlü şeriatçı ideologları.

Örtülü Ödenek'ten Beslendiler

Milletvekillerine "siz isterseniz hilafeti bile geri getirirsiniz" diyen Demokrat Parti lideri Adnan Menderes, Necip Fazıl Kısakürek'in *Büyük Doğu* dergisini ve İslami Büyük Doğu Cemiyeti'ni devletin örtülü ödeneğiyle besledi. Yassıada Duruşmaları'nın kayıtlarına göre Menderes'in emriyle Kısakürek'in örtülü ödenekten aldığı paraların toplamı 142 bin beş yüz lira. Bugünkü karşılığı yaklaşık 500 milyar lira.

1950'li yıllarda şeriatçı fikirlerin yaygınlaştırılması, tarikat faaliyetlerinin canlandırılması ve tarikatlara bağlı öğrenci yurtlarının açılması konusunda en etkili örgütlenme İlim Yayma Cemiyeti oldu. 1950'li yıllarda bu cemiyet 28 şube açarak Cumhuriyet sonrası ilk yaygın şeriatçı örgütlenmeyi başlattı. Günümüzün Aydınlar Ocağı bu çalışmaların uzantısıdır.

İlim Yayma Cemiyeti, Türkiye siyasetinde Sağ partiler arasında etkili bir örgüt oldu.

Cemiyetin kaynağı olan akım Sıratı Müstakim diye anılır ve "doğru yol" anlamına gelir. Nakşibendi tarikatının en önemli şeyhi İskenderpaşa Camii imamı Zeyrekli Mehmet Efendi, İlim Yayma Cemiyeti'nin manevi başkanıydı. Zeyrekli Mehmet Efendi'nin bir yanında Necmettin Erbakan öbür yanında Alparslan Türkeş otururdu. Zeyrekli şeyhin halefi Korkut Özal oldu. Korkut Özal, şeyhin ölümünden sonra İlim Yayma Cemiyeti'nin "manevi başkanlığına" getirildi.

MTTB'yi Kuran Örgüt

1950 sonrasının ilk Sağcı gençlik derneği Milli Türk Talebe Birliği, İlim Yayma Cemiyeti'nin maddi desteğiyle kuruldu.

Cemiyet'in Türkeş'e de büyük desteği oldu. Türk Ocakları'nın "Türkçü" Nihal Atsız grubunun değil de "Türk-İslamcı" Türkeş grubunun eline geçmesi için İlim Yayma Cemiyeti'nin desteği gerekmişti.

İlim Yayma Cemiyeti, Türkiye'de, Diyanet İşleri Başkanı'nı tayin eden cemiyet olarak tanındı.

Aydınlar Ocağı

İlim Yayma Cemiyeti, nasıl şeriatçı örgütlenmenin "babalığını" yaptıysa, 12 Eylül sonrasında resmi devlet politikası olan "Türk-İslam Sentezi"nin manevi babalığını da Aydınlar Ocağı yaptı.

Aydınlar Ocağı'nın resmi kuruluş tarihi 1970, fakat kökü daha eski yıllara dayanıyor. 1960 yılında Prof. Dr. Ali Fuat Başgil, Prof. Dr. M. Turan, Nurettin Topçu, Nihat Sami Banarlı gibi isimlerin kurduğu "Aydınlar Klübü", Aydınlar Ocağı'nın çekirdeğini oluşturdu.

Aydınlar Ocağı, mason (AP), şeriatçı (MSP) ve ırkçı milliyetçi (MHP) çevrelerle sıcak ilişki içinde oldu. Kendi deyimleriyle, "devlete hizmet eden, devleti taşıyan münevver" bir kadro olarak, "Küçük Amerika" sürecinin resmi ideolojisinin oluşturulmasında önemli katkıda bulundular.

Tıpkı İlim Yayma Cemiyeti gibi Aydınlar Ocağı da Amerikancı ve NATO'cuydu. Gene iki örgütün ortak özelliği antikomünist olmalarıydı.

Aydınlar Ocağı'nın en önemli "buluşu" "Türk-İslam Sentezi." Ama bu buluş da onlara ait değil, "Türk-İslam Sentezi", ABD'nin "Yeşil Kuşak" projesinin "Türkçeleştirilmesi" oldu. Bu nedenle bu projeyi Ocak'ın düzenlediği seminerlerde CIA ajanı Paul Henze savundu!

"P. Henze'nin Türkiye'de çalışan bir CIA görevlisi olarak seminerlerde bulunması bir rastlantı olarak algılanamaz. Bu noktada resmi ideolojiyi İslamla bütünleştirme stratejisinin düşünülmesinde, ABD-NATO siyasal stratejilerinin payına değinmek gerekir. ABD yönetiminin Başkanı Reagan'ın Carter döneminde de görev yapan askeri stratejisti Barry Rubin'in, 1980'lere girerken Ortadoğu için çizdiği perspektifin temel öğelerinden biri, 'İslamın yükselen sesi'nin bölgede komünizme karşı yürütülecek strateji içinde kullanılmasının yollarının araştırılmasıdır."[4]

Cihat Nedir?

"Cihat" sözcüğü "olanca çaba" anlamındaki "cehd" sözcüğünden gelir.

İslamdaki anlamı, "Allah uğrunda ve din yolunda kutsal savaş"tır. Ayet ve hadislerdeki özel anlatımıyla, "Allah yolunda, kâfirlere karşı İslamı üstün ve yenilmez duruma getirmek için canla ve malla birlikte savaşmak"tır. "Allah yolunda savaşa, öldürmeye girişen inananların canlarını ve mallarını karşılığında *cenneti* vererek Allah *satın almıştır.*" (Tevbe Suresi, ayet 111.)

İslam hukukunda cihad şöyle tanımlanır: Kâfirlerle savaşmak, onları öldürmek, onların ellerinden mallarını, mülklerini almak, yağmalamak, tapınaklarını yıkmak, putları kırmak."

Müslümanlarla aralarındaki saldırmazlık anlaşması bulunmayanlar iki şeyden birini seçmek durumundalar: Ya İslam ya ölüm. "Bunları yakalayın nerede bulursanız öldürün" (Bakara Suresi, ayet 191; Nisa Suresi, ayet 89, 91; Tevbe Suresi, ayet 5). Bu hüküm dinden dönenler için de geçerlidir.

4 Mutay Öztemiz, *Cumhuriyet Döneminde Devletin Din Politikaları,* Pencere Yayınları, Haziran 1997, s.119.

Cihat'ta kimler öldürülür? Eli silah tutan tüm erkekler, savaşır durumda olan herkes. Savaşır durumda olan yaşlı kişiler bile. Deliler bu hükmün dışında tutulur. Karşı tarafta olan yakınlar, akrabalar bile öldürülür. Cihat söz konusu olduğunda babaların, oğulların, kardeşlerin eşlerin ve aşiret üyelerinin artık Allah ve peygamber karşısında önemlerini yitirecekleri bildirilir (Tevbe Suresi, ayet 23-24). Baba oğlunu öldürmeye yönelmişse Müslüman olan oğul artık babayı öldürme hakkını elde etmiştir. Baba Müslümansa kâfir olan oğlunu öldürebilir.

Peygamberin arkadaşlarından biri, bazı olaylar üzerine peygambere sorar: "Ey Tanrı elçisi, evlere yapılan gece baskınlarında puta tapanların karıları ve çocukları da öldürülüyor, ne dersin?" Peygamber şöyle yanıtlar: "Onlar da öbürlerindendir." (Ebû Davut, Cihad/121, Hadis No: 2672; Tirmizi, Siyer/19, Hadis No: 1570.)

Cihat sırasında öldürme, "boğazlanarak", "asılarak", "el ve ayakları" çapraz olarak kesilerek" yapılır. "Bu onlar için dünyadaki rezilliktir. Ahretteyse daha büyük azap hazırlanmıştır. (Maide Suresi, ayet 33.)

Cihat'ta öldüren, Allah tarafından ödüllendirilebilir. Onun yeri cennettir. "Kâfirle öldüreni, cehennemde birlikte bulunamaz." (Müslim, İmaret/130-131, Hadis No: 1891; Ebu Davud, Cihad/11, Hadis no: 2495; Nesei, Cihad/9; Ahmet İbn Hanbel, 263, 340, 342.)

Kâfir'in yeri kesinlikle cehennem olacağına göre, onu öldüren de hiç kuşkusuz cennete gidecektir. Öyleyse cihatta yapılacak iş bol miktarda kâfir öldürmektir.

Aralarında Ne Fark Var?

Şeyh Said, 1925 yılında Cumhuriyet Devrimi'ne ve Mustafa Kemal'e olan düşmanlığını şu sözlerle dile getiriyor:

"Kurulduğu günden beri din mümini Ahmedi'nin temellerini yıkmaya çalışan Türk Cumhuriyeti reisi Mustafa Kemal ile arkadaşlarının Kur'an'ın ahlakına aykırı hareket ederek Allah ve peygamberi inkâr ettikleri ve halifeyi İslam'ı sürdükleri için, gayrı meşru olan bu idarenin yıkılmasının bütün İslamlar üzerine farz olduğu, Cumhuriyet'e tabi olanların mal ve canlarının şeriatı gurrayı Ahmedi'ye göre helal olduğu..."

12 Eylül'ün "laik" devleti ise 1986 yılında şu bildirileri dağıtıyor:

"Bin yıldır küfür cephesine karşı İslam'ın liderliğini yapan... Türk milleti bugün... Türk ve İslam düşmanlarının hedefi durumundadır." "Mukaddes kitabımız Kuran-ı Kerim diyor ki (El Enfal Suresi, ayet 46) 'Allah ve onun resulune itaat edin...'"

"Bakın, yüce İslam dini size ne emrediyor: 'Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın, Allah tecavüzkârları sevmez.' (Bakara Suresi, ayet 190.)"

Anayasa Mahkemesi'nin Milli Nizam Partisi'ni Kapatma Kararından (20 Mayıs 1971)

"Din bir inanç ve kanaat konusu, Tanrı ile insan arasındaki manevi bir ilişki olmaktan çıkarılarak anayasa ile çizilmiş sınırlarından taşırılmakta; ... bütün dünya işlerinde uyulacak tek kaynak, dayanak ve düzen olarak gösterilmek istenmektedir. Parti, halka olan temaslarında, karşısındakileri yalnızca bir dinin müntesipleri gibi görme ve ele alma ve din fikrini hayatın tek hâkimi kılma eğiliminde ve telkinlerinde başarı kazanabilmek, kendisine olabildiğince çok yandaş, başka deyimle, oy toplayabilmek için dini ve din duygularını sömürme, kötüye kullanma yolundadır. Hitaplar hep 'Müslüman kardeşlerimiz',

'siz Müslümanlar' veya bunlara benzer biçimdedir. Hangi konuda konuşulursa konuşulsun mutlaka söz din alanına aktarılmaktadır. 'Cennet mekân', 'Aleyhisselam vesselam!', 'Allah'ın lütfü keremi ile' gibi deyimlerin veya Kur'an ayetlerinin kullanılabilmesi için vesileler oluşturulmaktadır."[5]

5 *Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi*, Ankara, 1972, sayı 9.

3) HİZBULLAH'IN KASIMPAŞA'DA DOĞUŞU

Hizbullah'a karşı 17 Ocak 2000'de başlatılan operasyon büyük bir hızla sürüyor. Şu ana kadar 44 ilde binden fazla Hizbullah militanı gözaltına alındı. Yaklaşık 300 kişi tutuklandı. Gözaltına alınanlar arasında 150'den fazla devlet memuru bulunuyor. Hizbullah'ın mezar-ev'lerinde bulunan ceset sayısı 50'yi aştı.

Operasyonun ilk on beş gününde 298 tabanca, 44 uzun namlulu tüfek, 11 av tüfeği, 2 kalem tabanca, biri UZİ, diğeri Baretta yarı otomatik suikast tabancası, 72 el bombası, 100 dinamit lokumu, 200 gram TNT, 3 roket, 1 havan, binlerce mermi ele geçirildi.

2000 yılının ilk Milli Güvenlik Kurulu toplantısında, operasyonların "sonuna kadar" sürdürülmesi kararlılığı ilan edildi. MGK bildirisi, "28 Şubat'tan sonraki en sert metin" olarak yorumlandı.

Günlerdir Hizbullah konuşuluyor, yazılıyor.

Türkiye'de kurulan Hizbullah ile İran ve Lübnan'da kurulan Hizbullah örgütleri bilinçli olarak birbirine karıştırılıyor.

Konuyla ilgili olarak devletin çeşitli birimleri tarafından yapılan açıklamalar, sorunu aydınlatmak yerine kafaların daha da karışmasına neden oluyor.

Kuşkusuz Türkiye'deki Hizbullahçılar, İran İslam Devrimi'nden büyük ölçüde etkilendiler. Aralarında İran'da eğitim görenler, İran'ın "Beşinci Kolu" gibi faaliyet gösterenler de oldu.

Fakat Türkiye'de ne İstanbul'daki Kasımpaşalı serseri çetelerine dayanan ve polisin verdiği adla "İslami Hareket Örgütü", ne de Güneydoğu'daki Hizbullah (Menzil ve İlim grupları) İran'ın talimatıyla kuruldu.

Güneydoğu'da, halkın "Hizbulkontra" adını verdiği Hizbullah örgütlenmesi 1991 yılında ortaya çıktı. 1991'de dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş, yeni VDAK (Vazife-Düşman-Arazi-Kuvvet) analizi yaptıklarını ve yeni bir dönemin başladığını açıkladı.

Hizbullah, bu dönemde geçerli olan "konsept"in bir parçası olarak ortaya çıktı.

Bu konsept, Türkiye'nin değil fakat ABD'nin ihtiyaçlarına göre yaratılan bir konseptti.

> "Bu savunma konsepti durduğu yerde de icat edilmemiş. Komünizme karşı sürdürülen illegal faaliyetler, ABD'nin Vietnam'da gerillaya karşı verdiği mücadele bu planın fikir babaları. Gladio türü örgütlenmeler de ana rahmi."[1]

Güneydoğu'da faili meçhul cinayetler bu dönemde yoğunlaştı.

Yapılan, "Hizbullah" adı altında CIA'nın denetiminde bir SüperNATO örgütlenmesiydi. Batı destekli bölücü terör, gene Batı destekli ortaçağ terörü ile sözde alt edilecekti. Türkiye, bir terör belasından kurtulmak isterken, bir başka terör belasına mecbur ve mahkûm edilmek isteniyordu.

Ortadoğu'da CIA ile Hizbullah benzeri terör örgütleri arasında her zaman sıkı bağlantılar oldu. CIA dünyanın çeşitli bölgelerinde gerçekleştirdiği örtülü operasyonlarda, kendisine bulaşmayacak taşeron örgütler ve tetikçiler kullandı.

> "Gladio tipi örgütlenmenin iki ayağı vardı. Yer üstünde özel komando birlikleri, yer altında 'vatansever'lerden oluşan ve kural olarak hiçbir yasaya bağlı olmayan, köylere kadar inen gizli örgütlenme.
>
> "1952'de Gladio örgütlenmesi tamamlanmıştı. Önce Paris'teki NATO karargâhında merkezileşen, sonra merkez karargâhı

1 Cüneyt Ülsever, *Hürriyet,* 26 Ocak 2000.

Brüksel'e taşınan 'Süper NATO' adıyla anılan Gladio örgütlerinin işlevi konusunda 45 yıldır yinelenen yalan aynı: Pentagon bu örgütlenmeyi savunurken şu gerekçeye sığınıyordu:

"'Bu birliklerin ödevleri düşmanın cephe gerisindeki gayri memnun elemanlardan silahlı örgütler teşkil etmek, sabotaj ve suikastlar tertiplemek ve bunların hareketlerini nizami ordunun harp harekâtlarıyla koordine etmekti.'"[2]

"Vatansever"lerden "Mücahit"lere

Türkeş'in Bozkurtları, 1960'lardan itibaren ABD ve NATO reçetelerine göre kurulan Özel Savaş örgütünün yan kuruluşu olarak çalıştılar. CIA'nın Türkiye'yi istikrarsızlaştırma operasyonlarında, "yeraltındaki vatanseverler" olarak görev yaptılar. Elebaşıları CIA tarafından eğitildi ve 12 Eylül operasyonunda rol aldılar.

1980'lerin başlarında ise Türk devleti içindeki Amerikancı kanat bir başka yeraltı gücüne ihtiyaç duydu; bölücü PKK'ye karşı "birleştirici İslam"ı savunan "mücahit"ler.

"İddia edilen senaryo şudur:

"Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne kast eden bir eşkıya organizasyonuna karşı bölgedeki bazı kuvvetlerin bireysel inisiyatifler kullanarak, yaptığı yerel karşı örgütlenmeler...

"Bu tespit, Vietnam'da, Kamboçya'da görülen ve bütün 'NATO Özel Mücadele Organizasyonlarında' bilinen bir durum gibi değerlendiriliyor...

"Sanki bir Amerikan gerilla filmindeyiz."[3]

2 Adnan Akfırat, *Özel Savaş*, Kaynak Yayınları, İstanbul 1997, s.152.
3 Fatih Çekirge, *Star*, Ocak 2000,

Operasyonu Özal Durdurdu

Şimdi 1980'li yılların başlarına, İstanbul Hizbullahı'nın kuruluş günlerine dönelim.

1 Aralık 1984 günü İstanbul'da Fatih Emniyet Müdürlüğü'nün karşısındaki bir kuyumcu soygununa müdahale eden emniyet kuvvetleri ile soyguncular arasında silahlı çatışma çıktı. Soyguncular-dan biri Vatan Caddesi'nde bulunan yıkık bir binada, yarım saat sonra yakalandı.

Sorgusunda Hizbullah örgütü mensubu olduğunu ve yaptıkları gasp eylemlerini itiraf etti. Yapılan soruşturma sonucunda 30 kişi yakalandı. 13 kişi tutuklandı. Edirnekapı'da bir kilisenin bahçesine büyük turşu bidonları içinde gizlenmiş bulunan sten marka bir ma-kinalı tabanca ile dört tabanca ve bine yakın mermi ele geçirildi.

Operasyonun içinde yer alan ve şimdi bir polis okulunda müdür-lük yapan bir emniyet mensubu bundan sonraki gelişmeleri şöyle anlatıyor:

> "Türkiye'de ilk kez Hizbullah adını kullanan bir örgüt ortaya çıkarılmıştı. Yakalananların çoğu Güneydoğu kökenliydi. Hizbullah'a karşı Türkiye çapında operasyon yapma kararı alındı. Ancak tam bu dönemde operasyon içinde yer alan ekip dağıtıldı. Eğer o zaman ekip dağıtılmasaydı bunun devamı ge-lecekti, belki bugün şikâyet edilen durumlar mevcut olmaya-caktı. Belki Hizbullah denen bu cani örgüt bu kadar büyüyüp palazlanmayacaktı.
>
> "Asıl üzerinde durulması gereken önemli nokta budur. Bu uy-gulamaların sorumlularından, kim olurlarsa olsunlar hesap so-rulmalı. Hafızalar tazelenmeli, o tarihlerde kimin ne dediği ve ne yaptığı ortaya konmalı, bunlar bellidir, bu işin saklanacak tarafı yoktur."

Emniyet görevlisini bu kadar isyan ettiren dönemin Başbakanı Turgut Özal, İçişleri Bakanı ise Yıldırım Akbulut'tu. Hizbullah operasyonunu yürüten polis ekibinin dağıtılmasında, dönemin Gaziantep Valisi Abdülkadir Aksu'nun büyük rolü oldu. Ekibi dağıtılan emniyet görevlisi de "Bizi, Aksu dağıttı" diyor.

Sürekli "Allah'ın ipine sarılmayı" öğütleyen dönemin Başbakan'ı Özal, bir cuma günü Devlet Konukevi'nde verilen bir kokteylde "İnançlar bazen kuralları aşar" diye konuşuyordu.

Özal'ın Köşk'e çıkışından sonra başbakan olan Yıldırım Akbulut "Terörün sağı solu olmaz. Ancak İslami terör olmaz. Ben böyle bir şeyi kabul etmiyorum" diyebiliyordu.

İçişleri Bakanlığı ve Emniyet içindeki "İslami" örgütlenmenin mimarı olarak bilinen Abdülkadir Aksu ise yakın zamana kadar Fazilet Partisi Genel Başkan Yardımcısıydı.

"Emniyet'te İslamcı Cunta"

21 Şubat 1988'de, *2000'e Doğru* dergisi "MİT Raporu'nda Özal Parmağı-Gizli Kırıkkale Toplantısı" haberini yayımladı. 21 Ocak 1987'deki bu toplantıya, Korkut Özal ve MSP'den getirdiği emniyetçiler, valiler katılmıştı. Kırıkkale TÜPRAŞ Tesisleri'ndeki toplantıda o zamanki İçişleri Bakanı Müsteşarı Galip Demirel, Emniyet Genel Müdürü Saffet Arıkan Bedük, Ankara Valisi Cahit Bayar, İzmir Valisi Vecdi Gönül ve Gaziantep Valisi Abdülkadir Aksu da hazır bulunmuşlardı. Aksu, geleceğin bakanı olarak öngörülüyordu. *2000'e Doğru*'nun Kırıkkale Toplantısı haberi daha sonra Mehmet Eymür tarafından da doğrulanmıştı.[4]

Buluşanların beraberlikleri ortak geçmişe dayanıyor: İçişleri Bakanlığı'na MSP'nin egemen olduğu döneme.

4 *Bulvar* gazetesi, 15 Haziran 1988.

11 Şubat 1990 tarihli *2000'e Doğru* dergisinde, iki yıl önce Kırıkkale toplantısına katılanların son durumları araştırıldı.

Hepsinin yıldızı parlamıştı. Ama biri vardı ki, özellikle dikkat çekiyordu.

Aksu'nun Önlenemeyen Yükselişi

Abdülkadir Aksu, Faruk Sükan'ın İçişleri Bakanlığı zamanında kaymakamlığa başladı. CHP-MSP iktidarı zamanında, MSP'li Korkut Özal ve Oğuzhan Asiltürk'ün himayesinde Emniyet'e alındı. Kahramanmaraş Vali Vekili oldu. Oradan alınıp, Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı'na getirildi. Göreve gelir gelmez, üç bin MSP'li ve MHP'li polisi, altı aylık kurstan sonra komiser ve komiser yardımcısı yaptı. Oysa, bu polisler, daha önce ortaokul mezunu olduklarından yükselemiyorlardı.

2000'e Doğru'nun "Emniyet'te İslami Cunta" kapak haberinde şöyle deniliyor:

> "CHP-MSP koalisyonunda bazı MSP'liler, Aksu'yu istemediler. Bunun üzerine zamanın İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk, ondan desteğini çekti. Buna rağmen kadronun birçok elemanı giderken, Aksu, İçişleri bünyesinden ayrılmadı. Asiltürk, Aksu'yu istifaya zorlamak için, Vali Vekilliği yaptığı Kahramanmaraş'a Emniyet Şube Müdürü olarak atadı. Aksu, araya girenlerin yardımıyla Emniyet Genel Müdürlüğü'nde kızağa alındı. Kızaktayken CHP hükümeti düştü. Kader gülmüştü Aksu'ya. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı oldu.
>
> "Abdülkadir Aksu, 12 Eylül'den iki gün önce Rize'ye vali oldu. Ama darbenin üçüncü günü görevden alındı. Bu kez Merkez Valiliği kadrosuna atandı. 83 ANAP iktidarında, Korkut Özal ekibinden Gaziantep Valisi oldu. Aslında Turgut Özal,

Aksu'yu iki kez Emniyet Genel Müdürü yapmak istedi. Ancak, kararname Köşk'ten döndü.

"İçişleri Bakanı Aksu, Aydınlar Ocağı'na kayıtlı. Nakşilerle içli dışlı."

"Küçük Ağa"

Abdülkadir Aksu, uzun süre ANAP'ın içişleri politikasını belirledi. Bugün İçişleri Bakanlığı ve Emniyet örgütü içinde hâlâ tartışılan "tarikatçı örgütlenme" bu dönemin armağanıdır.

Aksu'nun içişleri çevresindeki adı "Küçük Ağa" idi. Daha Antep Valisi iken bile, emniyet müdürü ya da vali olmak isteyenlerin ona başvurdukları söylenir.

"Küçük Ağa", gerekirse Ankara'ya gelir, karargâhı Polis Evi'ne kurardı. Öyle ki, günlerce dışarı çıkmayıp, yemekleri dışarıdan getirtirdi. Sonuçta valiler ve emniyet müdürleri kararnamesinde "Küçük Ağa"nın dediği olurdu.

Kasımpaşa Lumpenleri "Hizbullah" Oldu

İstanbul'da Hizbullah'ın kuruluşuna ilişkin ilk toplantı 1981'de Kasımpaşa'da yapıldı. Tophane ve Kasımpaşa'nın lumpenlerine ve kabadayılarına dayanan örgüt 1983 yılında kuruldu.

Kurucular arasında iki sabıkalı var. Selim Gülcan ve Nejat Atiker. Örgütün "Şûra" üyeliğine atananların çoğu oto hırsızlığı, uyuşturucu, homoseksüel ilişki gibi adi suçlardan sabıkalı.

1 Aralık 1984'de örgüte yönelik ilk operasyon yapıldı.

28 Şubat 1993 tarihli *2000'e Doğru* dergisinde yayımlanan Emniyet raporunda, İstanbul Hizbullahı'nın 1983-84 tarihleri arasında

İstanbul'da bakkal, market soymak, oto gasp etmek gibi 19 eylem yaptığı belirtiliyor. Rapora göre İstanbul Hizbullahı'nın örgütlenmesi şöyle:

"Bu teşkilat modeline göre:
Teşkilat Genel Emiri: İrfan Çağırıcı
Askeri Kol Başkanı: Selim Gülcan
İçtimai Kol Başkanı: Nejat Atiker
İstihbarat Kol Başkanı: Mehmet Dalmaz
Tebliğ Kol Başkanı: Metin Torun."

Raporda, isimler hakkında bilgi verilmiyor. Sadece örgüt mensuplarının "derecelendirildiği" belirtiliyor: "Musaid (yardımcı olan), müntesib (teşkilata katılan), Amil (Çalışkan), Mücahid (Savaşan), Nakip (Kurmay üst görevli), Naib (başkan veya vekil) olmak üzere altı sınıf şeklinde bir derecelendirme yapılmış. Raporda, bu örgütlenme modelinin, Müslüman Kardeşler örgütüne benzediği ifade ediliyor. Oysa daha sonra göreceğiz. Bizzat emniyet görevlileri tarafından hazırlanan kitaplarda, Türkiye'deki Hizbullah'ın "CIA ve MOSSAD gibi" örgütlendiğine dikkat çekiliyor.

Emniyet raporunda, "İllegal örgüt mensubu sanıklar, İstanbul 1. Ordu Komutanlığı Sıkıyönetim 2 No.lu Askeri Mahkemesi'nde 1986/24 Esas no ile yargılanmışlar. 14.03.1986 tarihli 1986/63 sayılı karar ile çeşitli cezalara çarptırılmışlardır. Operasyon tarihinden günümüze kadar illegal örgütün herhangi bir faaliyetine rastlanılmamıştır" deniliyor.

Kasımpaşalı serserilerin örgütü, daha başından her türlü provokasyona açıktı. "Profesyonel" iş yapıyordu. Parayı verenin düdüğünü çalıyordu. Önce İran'ın "Beşinci Kolu" gibi çalıştılar. Daha sonra Amerikan ve Türk istihbarat örgütleri tarafından da kullanıldılar.

Örgütün lideri İrfan Çağırıcı, 1996 yılında yakalandı. Bir iddiaya göre ise "zaten el altındaydı, yakalanmış gibi ortaya çıkarıldı."

"Adam Tek Kişilik Ordu"!

İstihbarat çevrelerine yakın bir kaynak, 16 Mart 1996 tarihli *Aydınlık*'ta İrfan Çağırıcı'yı şöyle anlatıyor:

> "Bu İrfan başka İrfan. İrfan 008. Şimdi hiç aklınız kesiyor mu? Bir adam çıkacak ortaya, ortalağı dümdüz edecek; bir sürü adam öldürecek, oto çalacak ve altı yıl yakalanmayacak. Bu adam demek ki tek kişilik ordu. SAT komandoları bu adamın yanında hiçbir şey. Tabii imkânı yok. Bu planlı bir organizasyon. Günü geldi ve piyasaya sürüldü."

İslami Hareket Operasyonu

İstanbul Terörle Mücadele ekipleri, 25 Kasım 1995 günü "Arif" kod adlı Tamer Aslan'ı, Üsküdar Altunizade'de yaralı olarak yakaladılar. Aslan ve yakalanan diğer örgüt elemanlarından alınan bilgilerle, "Mesut" kod adlı İrfan Çağırıcı'ya ulaşıldı.

10 Mart 1996 günlü *Hürriyet* gazetesinin manşet haberi, "Emeç'i Vuran Katil Yakalandı".

Haberde şöyle deniyor:

> "Çok gizli yürütülen operasyon sonucu Çağırıcı'nın gizlendiği hücre ev belirlendi ve iki gün önce sabaha karşı baskın yapıldı. Daha önce birçok sefer polisin elinden kurtulan ve 1981'den beri aranan Çağırıcı bu kez kaçamadı."

ABD İsteyince

Bir parmak, Türkiye'ye düşman olarak sürekli İran'ı gösteriyor. Sürekli İran düşmanlığı üretiliyor. 24 Ocak 1993 günü Uğur Mumcu'ya yönelik suikast, tam da İran İçişleri Bakanı Türkiye'yi ziyaret

ederken gerçekleştirilmişti. ABD'nin İran'ı hedef tahtasına koyduğu, Türkiye-İran savaşının pususuna yattığı günlerde, Mumcu'nun katilleri olarak, "İslami Hareket Örgütü" elemanları Gudbettin Gök, Ayhan Usta ve Mehmet Ali Şeker'in adları açıklanmıştı.

1995 yılında ABD, İran ve Irak'a karşı "ikili kuşatma-çifte kıskaç" anlamına gelen "double containment" politikasını uygulayacağını açıkladı. İran ve Irak'a karşı, propaganda ve istihbarat faaliyetleri için 23 milyar dolarlık ödenek ayrılması kararı ABD Kongresi'nden çıktı.

Ve aynı günlerde İslami Hareket Örgütü'nün "İran bağlantılı" olduğu açıklandı!

Çağırıcı: "Kontrol Altındaki Terörist"

1995 yılının sonlarına doğru hazırlanan TBMM Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu'nun raporunda Çağırıcı ile ilgili şu satırlara yer veriliyor:

> "Yasama Şûrası'na mensup şahısların yapmış oldukları seçim sonucunda da İcra Şûrası'na şu şahıslar seçilmiştir: Zübeyir Gümüş, Ekrem Baytap, Mustafa Kayacan ve Abdullah Yiğit. Bu seçimde en fazla dikkat çeken konu İranlı Ahmet Kerimi tarafından Adil Ateş isimli şahısla tanıştırılan ve çeşitli defalar İran'a gidip orada askeri, siyasi eğitim görüp birçok örgüt mensubunun İran'da eğitilmesini sağlayan Mesut kod adlı Mustafa Kayacan'ın (İrfan Çağırıcı) örgütün Yasama Şûrası'na seçilmesinde yaşanan olaydır. Hüsnü Yazgan Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne verdiği 13 Şubat 1993 tarihli ifadesinde; Mesut'u ilk kez Aralık 1992'de yapılan şûrada gördüğünü, kendisinin daha önce bu şahsı tanımadığını, bu nedenle bu şahsın İcra Şûrası'na seçilmesine karşı çıktığını, Mesut'un daha önceden Yasama Şûrası'nda yer aldığını, kendisinin karşı çıkması üzerine Ekrem Baytap'ın keyfiliğiyle İcra Şûrası'na girdiğini belirtmiştir."

Bir başka örnek: Haziran 1994'te İrfan Çağırıcı'nın kardeşi ve örgütün istihbaratçısı Rıdvan Çağırıcı Yenibosna'da yakalandı. Polis bir gün önce davransa İrfan Çağırıcı da yakalanacaktı. "Kıl payı" kaçırılmıştı! Çağırıcı'ların evinde yapılan aramada çok sayıda örgütsel dokümanla birlikte MİT'çilere ait sahte kimlikler bulundu. Yapılan araştırmada kimliklerde adı geçen şahısların gerçekten de MİT görevlileri oldukları ortaya çıktı.

Çağırıcı, 1984 yılında İstanbul'da açığa çıkan Hizbullah örgütünün genel emiri, yani bir numaralı ismiydi. Konuyu araştıran bir gazeteci İslami Hareket Örgütü için şöyle diyor:

> "Bu örgütün İslami Hareket diye bir adı yok. Ama evlerinde ele geçen dokümanlarda 'İslami Hareket Süreci' başlıklı bir bildiri var. Londra kaynaklı bir bildiri. Oradan kaynaklanarak polis bu ismi veriyor. Bunlar aslında Hizbullah. Banka soyuyor, otomobil kaçırıp pazarlıyor, çocuk kaçırıp fidye istiyor. Bunların yaptıkları ideolojik bir eylem değil. Mafyavari bir eylem. Türkiye'de bunların patronu kim? Bunları kim kullanıyor? Asıl cevaplanmayan soru bu."

CIA ile İşbirliği

1996 Mart ayında yakalanan Çağırıcı, emniyette verdiği ayrıntılı ifadede, "İran istihbarat birimleri veya yetkililerinin vaat edilen yardımları yapmamaları üzerine; o sırada ikiye bölünüp Türkiye'ye geçen bazı istihbarat (SAVAMA) elemanlarıyla temasa geçtiğini; Türkiye'deki kimi istihbarat çevreleriyle (bazı MİT ve CIA elemanları) işbirliği yapan İranlı kaçak ajanların yardımlarını gördüğünü ve bazı tavsiyelerine uyduğunu" söylemektedir.[5]

İstanbul'daki Hizbullah'ın lideri Çağırıcı ile Güneydoğu'daki İlim kanadının lideri Hüseyin Velioğlu aynı aşiretin üyeleriydi.

5 Faik Bulut-Mehmet Faraç, *Kod Adı Hizbullah*, Ozan Yayıncılık, 2. basım, İstanbul 1999, s.146.

Bir Başka Kasımpaşalı: Tayyip Erdoğan

Kurulması beklenen "Ilımlı İslam" partisinin liderliğine soyunan eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın siyasal yaşamında Kasımpaşa'nın önemli bir yeri var. Erdoğan, 12 Eylül öncesinde MSP'nin gençlik kollarında yönetici. Çalışma alanı ise Kasımpaşa. MSP'nin Akıncıları arasında Humeyni çizgisine en sıcak bakanlar da bu semtin gençleri oluyor.

Hizbullah'ın doğum yeri de Kasımpaşa. Hizbullahçı *Tevhid* dergisi elemanları, Refah Partisi içinde yer almadılar. Fakat, Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde Erdoğan'a danışmanlık yaptılar. Kasımpaşa'da örgütlenen Hizbullahçıların çoğu Güneydoğu kökenli, çoğu da Siirtli. Tayyip Erdoğan, mahkûm olduğu ünlü, "Minareler süngümüz, kubbeler miğferimiz, camiler ise kışlalarımızdır" konuşmasını Siirt'te yapmıştı.

Tayyip Erdoğan, *Aydınlık* muhabiri Aytunç Erkin'in Hizbullah-Kasımpaşa-Erdoğan ilişkisi konusundaki sorusuna şu yanıtı veriyor:

> "Son sayınızdaki 'Tayyip'i İstanbul İl Başkanlığı'na Hizbullah kadroları taşıdı' haberiyle ilgili konuşmak istiyorum. Sizin aramanız da isabet oldu. Ben de sizi arayacaktım. Ben Hizbullah'ın Kasımpaşa'da kurulduğunu sizin haberinizden sonra öğrendim. Haberde ismi geçen kişileri tanımam. Tanımadığımdan dolayı bir diyaloğum da yok.
>
> "Benimle ilgili, ceza aldığım zaman da haber yapmıştınız. Beni, ABD Konsolosu'nun ziyaret etmesi konu olmuştu. Dünya globalleşiyor. Bütün ülkeler birbirleriyle irtibat halinde. Karşılıklı menfaatler doğrultusunda ilişkilerin olması doğal. Ama karşılıklı menfaatler doğrultusunda. Ülke menfaatleri neyi gerektiriyorsa o yapılmalıdır."

4) HALİT GÜNGEN ÖLDÜRÜLÜYOR

2000'e Doğru dergisinin Diyarbakır bürosu. 1992 Şubat ayının soğuk kış günü, Diyarbakır'daki bütün gazeteciler basın toplantısının başlamasını bekliyorlar. Halit Güngen'in kafasına kurşun sıkılan salon hınca hınç dolu

Sosyalist Parti Genel Başkanı Doğu Perinçek, Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Bedri Gültekin, 2000'e Doğru Genel Yayın Yönetmeni Ferit İlsever, SP Diyarbakır İl Başkanı Cezmi Kenan Arkış, Halit Güngen'in öldürülmesinden sonra görevi devralan şair Yılmaz Odabaşı masanın başındalar.

Perinçek, "Halit'in masasına oturduk, Buradan katillere meydan okuyoruz" diye başlıyor sözlerine. "Nöbeti devralmaya geldik. Ankara ve İstanbul personelinden arkadaşlar da Kürt halkıyla aynı kaderi paylaşmak için burada bulunacaklar. Nöbeti tutacaklar. Vazifelerini yapacaklar" diyor. Vazifeyi tarif ediyor: "Mücadelemizi sürdüreceğiz. Gerçekleri aydınlatıp ortaya çıkaracağız. Kararlılığımızı önümüzdeki dönem lafla değil, fiilen göstereceğiz. Halit'in anısı bize hep örnek olacaktır. Elimiz Hizbul-Kontra'nın yakasında."

Cinayetin İpucu

18 Şubat 1992 akşamı saat 19.30 sularında *2000'e Doğru* Diyarbakır Bürosu'na gelen saldırgan veya saldırganlar Halit Güngen'i öldürdüler. 25 santimetre uzağından sıkılan kurşun Halit'in omurilik soğanından girip kaşının üzerinden çıktı. Saldırganlar, Halit sa-

londa yerde yatarken, tuvalette tinerle yangın çıkarmak istediler. Apartmandaki komşular, patlama sesi ve dumanlar üzerine itfaiye çağırıp polise haber verdiler. Polisin tavrı son derece gayri ciddiydi. Bürodaki bütün eşyaları dağıttılar. İpuçları silindi.

Halit Güngen'in ölümünü duyup derginin bürosuna koşup gelen gazeteciler Diyarbakır Asayiş Şube Müdürü Kahraman Koçak'a, "2000'e Doğru'nun son sayısını okuyun. Cinayetin ipucu orada" diyorlardı.

16 Şubat 1992 tarihli derginin kapak haberi, "Hizbullah, Çevik Kuvvet Merkezi'nde eğitiliyor." Haberi hazırlayanlar Halit Güngen ve Ahmet Sümbül.

Ama polis zanlı olarak derginin diğer muhabiri Ahmet Sümbül'ü gözaltına alıyor. "Halit'i ben öldürdüm" demesi için baskı yapıyor. İstanbul'dan bilgi almak için arayan *2000'e Doğru* yöneticilerine, "Bizim daha önemli işimiz var, bilgi veremiyoruz" denilirken, basına da "siyasi cinayet" değil mesajı veriliyor.

Cinayetten hemen sonra Diyarbakır'da görev yapan bir gazeteci ise *2000'e Doğru'*ya şu bilgiyi veriyor:

> "Saldırıdan yaklaşık üç saat sonra gazetemize telefon eden ve çok düzgün Türkçe konuşan biri 'Hizbullah adına arıyorum. Biz öldürdük. Bunun arkası gelecektir' deyip telefonu kapattı."

Katillerle Değil 2000'e Doğru ile Uğraşılıyor

Cinayetten iki gün sonra 20 Şubat günü Diyarbakır Emniyet Müdürü Ramazan Er, Güneydoğu Gazeteciler Cemiyeti'ne gelerek basın mensuplarına başsağlığı diliyor. Er, göreve başladığı bir buçuk yıl içinde basınla ilk kez böyle bir temas içine giriyor. Bir hayli sıkıntılı olduğu göze çarpıyor.

2000'e Doğru muhabiri Ahmet Sümbül'ün, "Bana ısrarla Halit'i öldürdüğüm kabul ettirilmek istendi. Siz asıl suçluları aramamak için beni gözaltına aldınız" sözlerine Emniyet Müdürü Er yanıt vermiyor.

Bir gazetecinin, "Bu yılın başından beri 50'yi aşkın kişinin faili meçhul cinayete maruz kalmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna ise Ramazan Er, şu yanıtı veriyor: "Bu cinayetler yeni hükümetle birlikte arttı. Amaçları kitleleri belli bir gerginliğe getirip harekete geçirmek." Yeni hükümet DYP-SHP koalisyonu. Başbakan Süleyman Demirel, Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü.

Derginin Genel Yayın Yönetmeni Ferit İlsever, Diyarbakır'daki basın toplantısında bir konuya dikkat çekiyor:

> "Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanlığı döneminden beri Diyarbakır Emniyeti'nin karakterini siz daha iyi biliyorsunuz. Ahmet Sümbül'ün gözaltına alınıp katil muamelesi görmesi polisin ne kadar taraflı olduğunu gösteriyor. Polis bu işin altından kalkamaz. Polisin bu tutumunu protesto ediyoruz. Katillerin peşini bırakmış, hâlâ 2000'e Doğru ile uğraşıyorlar."[1]

Cinayeti soruşturmak üzere dergi bürosuna gelen bir komiser, "Bu, dergiye yönelik bir saldırı. İçeride Halit Güngen değil, başka biri olsaydı o da öldürülürdü" diyor, olayın soruşturması ise "Asayiş Şubesi" tarafından yürütülüyor.

"Hizbullah Üzerinde Duruyoruz"

Diyarbakır Emniyet Müdürü Ramazan Er, bir hafta önce Halit Güngen'in sorusuna, "Hizbullahçılar da kim? Yanıltmak için böyle iddialar ortaya atıyorlar" demişti.

Güngen için gazetecilere taziyede bulunurken ise "Faili meçhul cinayetleri araştırırken Hizbullah üzerinde duruyoruz" diyor. Gazetecilerin soru yağmuruna tutuluyor, Er.

> "Böyle bir örgüt, sayıları az da olsa var." "Türkiye'de mi yoksa İran'da mı eğitildiğini söyleyemem. Türkiye'deki teşkilat şeması tam çıkmış değil."

1 *2000'e Doğru*, 23 Şubat 1992.

16 Şubat 1992 tarihli *2000'e Doğru*'da açıklanan, Hizbullah'ın Diyarbakır Sorumlusu Şevket Börü (Velioğlu) hakkında herhangi bir takibat olup olmadığı sorusunun yanıtı ise "2000'e Doğru'da okudum. Üzerinde çalışılıyor. Ancak belli karinelerle ortaya çıkartıp, işte şu fiilleri işlemişti diyebiliriz" oluyor.

Milliyet gazetesi muhabiri Namık Durukan, önemli bir soru soruyor:

"Devlet içinde şeriatçı bir örgütlenme olduğu ve Diyarbakır'da kimi kurum üst düzey yöneticilerinin de bu örgütlenme içinde olduğuna ilişkin duyumlar var. Bu konuda ne diyorsunuz?"

Emniyet Müdürü Er'in yanıtı anlamlı: "141-142-163 kalkmıştır. Bizim böyle bir istihbaratımız yoktur."

Abdülkadir Aksu zamanında Diyarbakır polisinde şeriatçıların çoğunlukta olduğu, yeni Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan'ın Emniyet Genel Müdürü olunca şeriatçı oldukları iddiasıyla birçok polis yöneticisini görevden aldığını hatırlatarak, Diyarbakır Emniyeti'nde şeriatçı polislere yönelik bir soruşturma olup olmadığını soran 2000'e Doğru Haber Müdürü Adnan Akfırat'a Emniyet Müdürü Er şu yanıtı veriyor:

> "Biz Atatürk ilkelerine bağlıyız. Polisimiz sürekli denetim altındadır. Müdürlerimizin bilgisi altında böyle şeriatçı faaliyetler olmaz. Ama ben Allah'ın vekili değilim. Namazında niyazında olan insanları engelleyemem."

Tehdit Gelmiyorsa Tehlike Var!

Halit Güngen, cinayetten bir gün önce *2000'e Doğru*'nun Başyazarı Doğu Perinçek'i arıyor: "Ağabey, birkaç gündür tehdit telefonları almıyoruz. Galiba bir şey yapacaklar."

Derginin Diyarbakır bürosu, açıldığından beri sürekli tehditler alıyor. Emniyet'ten koruma isteniyor. Geceleri bir bekçi derginin kapısında duruyor. 1991 Ekim ayında bu uygulamaya son veriliyor, bekçi nereden geldiği açıklanmayan bir emirle geri çekiliyor. Sanki birilerine, "Buyrun, burası korumasız" mesajı iletiliyor.

Çok değil, bir yıl önce *2000'e Doğru*'nun Ankara Bürosu, Turgut Özal'ın talimatıyla basılıyor. Yönetici ve muhabirler gözaltına alınıyor. Kamuoyunda "SS Kararnamesi" olarak adlandırılan, "Sansür ve Sürgün Kararnamesi" nedeniyle "Yüzyıl" adıyla çıkmak zorunda kalan dergiye yönelik polis baskınının nedeni, Pentagon'un en gizli bölümü olan Çevik Kuvvet karargâhına giren "tek Türk gazetecisi" olarak övünen Cengiz Çandar'ı kapak yapması!

Sürekli tehdit altında bulunan dergide çıkan bir iki tabanca, büyük bir tantanayla baskının gerekçesi olarak ilan ediliyor. Medyadaki Çandar dostları, derginin basılmasına hak veren yazılar yazıyorlar.

2000'e Doğru'nun yazarı Turan Dursun öldürülmüş, Halit Güngen'den önce. Aynen Diyarbakır bürosunda olduğu gibi Turan Dursun'un evi de soruşturmayı yürüten polis tarafından dağıtılmış, yayımlanmamış eserlerinden bazıları kaybolmuş. Dursun'un yatağının üzerine de bir kitap bırakılmış: "Kutsal Terör: Hizbullah"!

3 Şubat 1992 Çarşamba günü derginin Diyarbakır bürosunu arayan bir şahıs, "Hizbullah" ve "Ataköy Lisesi'nde şeriatçı propaganda" haberlerini gerekçe göstererek "dergiyi havaya uçuracaklarını" söylüyor. 15 Şubat 1992 Cumartesi günü ise büronun kapısına "Kafanızı koparacağız" diye yazılıyor. Halit'in öldürülmesinden önceki son tehdit bu oluyor.

Sabah gazetesi Diyarbakır muhabiri Lamia Torunlu, Cumartesi günü ısrarla ve belli edilerek takip edildiklerini anlatıyor:

> "Cumartesi günü Halit, ben ve Ahmet dergiden çıktığımızda takip ediliyorduk. Diyarbakır'da gazeteciler takip edilir ama ilk defa bu kadar göze sokularak takip edildiğini gördüm."

Basında Tepkiler

Halit Güngen'in öldürülmesi basında çeşitli yazarlar tarafından tepkiyle karşılandı.

Basın Konseyi Başkanı ve Hürriyet Başyazarı Oktay Ekşi, 21 Şubat tarihli yazısında şöyle diyor:

> "Halit Güngen'i tanımıyoruz. Ama mensubu olduğu derginin yayın politikası ışığında bir değerlendirme yapınca, Halit'in de sırf başkalarının beğenmediği görüşleri benimsediği için öldürüldüğü sonucuna varıyoruz. O zaman Halit Güngen'in Abdi İpekçi'den, Zeki Bey'den Ahmet Samim'den farkı nedir? Çetin Emeç'ten farkı nedir? Bizce hiç farkı yoktur. Ama bakınız, Halit için ortalık hiç de ayağa kalkmadı. Sadece Halit için değil. Mardin'in Yardere köyünde kurşunlanan altı köylü için de hiç kimse fazla ses çıkarmadı."

Cüneyt Arcayürek, *Bugün* gazetesinde köşesinde cinayeti şöyle yorumluyor:

> "Gazetecinin güvenliği sarsılır gibi olmuş. 2000'e Doğru dergisinin muhabiri alnından kurşunlanınca, öteki gazetecileri bir korku salmış. Bölgedeki ölçü basit: Silaha silah! Hizbullah örgütü gazeteciyi vurduysa. Cizre'de Hizbullah'tan iki kişiyi PKK temizlemiş."

Uğur Mumcu ise 21 Şubat tarihli *Milliyet*'teki köşesine "Kürt İslamcılığı" başlıklı bir yazı yazıyor. Mumcu, yazısında Halit'in öldürülmesine değinerek Hizbullah'a dikkat çekiyor.

5) HİZBULLAH ÇEVİK KUVVET'TE EĞİTİLİYOR

Hizbullah'tan kısa süre önce kopan bir genç, Diyarbakır'da bir kahvede anlatıyor:

> "Siz bilmiyorsunuz, Hizbullah Çevik Kuvvet'te ders görüyor. Sizlere açıklarsam, benden çıktığını bilirler ve beni öldürürler. Ben konuşmam ama araştırırsanız başka şeyler bulabilirsiniz."

Adını vermeyen İslamcı genç, anlatımını sürdürüyor:

> "Hizbullahçılar haftanın belirli günlerinde gece saat 22.00'dan sonra Diyarbakır'daki Çevik Kuvvet Merkezi'ne gidip ders görüyor. Tabii her Hizbullahçı derslere alınmıyor. Eğitime, daha çok lider konumundakiler katılıyor."

2000'e Doğru'ya bilgi veren genç de üç ay önce derslere iki kez katılmış. Katıldığı derslerin birinde PKK adı geçmemiş, ama "devletin elden gittiği", "Müslümanların yozlaştığı" gibi şeyler anlatılmış. Derslere katılanların, konuşanların birçoğunu tanımıyor. Derslere katılanların çoğu Özel Tim gibi bıyık bırakıyormuş. Bu ders toplantılarından birine Diyarbakır Çevik Kuvvet Müdürü de katılmış, ama konuşmamış. Çevik Kuvvet Müdürü eğitimlerden haberli. Hizbullahçılar'ın eğitim gördükleri yer, Çevik Kuvvet'in eğitildiği salon.

16 Şubat 1992 tarihli *2000'e Doğru* dergisinin Halit Güngen'in yaptığı kapak haberi bu.

Çevik Kuvvet Müdürü: "Ortalığı Karıştırmak İstiyorlar"

Diyarbakır Çevik Kuvvet Şube Müdürü Mehmet Koç, Hizbullahçıların Çevik Kuvvet Merkezi'nde eğitim görmesi idddiasına şu yanıtı veriyor:

> "Ben bir buçuk yıldır burada görevliyim. Hizbullahçılar'ın burada ders gördükleri doğru değil... Burada polis okulumuz, hastanemiz ve polisler için oyun salonumuz var. Çevik Kuvvet'e giren çıkan kontrolden geçer. Bizim gizli saklı bir şeyimiz yok. Bu iddiaları ortaya atanlar kendilerini bilmeyen kişiler. Bu iddiaları ortaya atarak ortalığı karıştırmak istiyorlar."

Diyarbakır Çevik Kuvvet Merkezi'ni, Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât Timi'ne bağlı polisler de karargâh olarak kullanıyor.

"Böcek yiyen böcekler" olacağı iddiasıyla kurulan Özel Harekât timleri, Hizbullah'ın bölgedeki örgütlenmesinin en büyük destekçileriydi. Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin'in yönetimindeki Özel Timci bir grup polis, 2. MİT Raporu'nda, "özel bir suç ekibi" olarak tanımlandı. Aynı ekip, "Özel Örgüt"ün de vurucu gücünü oluşturdu. 1994 yılında büyük çoğunluğu İstanbul'da işlenen Kürt "işadamlarını" hedef alan faili meçhul cinayetlerde bu grup tetikçi olarak kullanıldı.

Ekip, Güneydoğu'ya ve Hizbullah'a yabancı olmayan eski MİT'çi Korkut Eken tarafından eğitildi.

Emniyet Müdürlüğü'ne Gece Giren Sakallılar

Çevik Kuvvet Müdürü böyle diyor ama, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nün arka kapısından onlarca sakallı ve şalvarlı kişinin gece yarısından sonra, ikişerli gruplar halinde girip çıktığını gören tanıklar var. Tanıklardan biri de *2000'e Doğru*'ya konuşan Emniyet'te görevli bir bekçi:

"Haftanın belirli günlerinde özellikle sakallı ve dincilere has şalvar giyen kişiler, Emniyet müdürlüğünün alt katlarında toplanıyorlar. Bunların geç saatleri seçmelerinin sebebi, 'Belki bizi kimse görmez' diye düşünüyorlar. Saatlerce orada kalıyorlar. Bazen sayıları onları aşıyor. O saatlerde içerde ne yapıyorlar bilmiyorum."

Bu dönemde Hizbullahçıların, ANAP'ın eski İçişleri Bakanı ve bir süre öncesine kadar Fazilet Partisi'nin Genel Başkan Yardımcısı olan Abdülkadir Aksu'nun bölgeye yerleştirdiği İslamcı polisler sayesinde Batman, Kızıltepe ve Diyarbakır'da rahatça örgütlendikleri iddia ediliyor.

Halit Güngen, Çevik Kuvvet Merkezi ile Hizbullahçılar arasındaki ilişkiyi Diyarbakır Emniyet Müdürü Ramazan Er'e de soruyor. Aldığı yanıt aynı:

"Hizbullahçılar'ın Çevik Kuvvet'te ders gördükleri doğru değil. Bunları konuşmaya bile değmez. Buyrun birlikte gidip gezelim orayı. Hizbullahçılar da kim? Yanıltmak için değişik iddialar ortaya atıyorlar."

Özel Tim Korumasında Hizbullah Eğitimi

Hizbullahçı militanlarla Özel Tim arasındaki bağlantı, yalnızca Diyarbakır'a özgü bir durum değil. *2000'e Doğru* dergisi, 1992 yılının sonbaharında Mardin'in Kızıltepe ilçesinde, Hizbullahçıların eğitim gördükleri yeri saptadı. Hizbullah militanları, Yenimahalle mezarlığının bitişiğinde kendilerine hibe edilen bir vakıfta eğitiliyorlardı. Vakfın yanına yaklaşıldığında binanın damında Özel Tim'e bağlı polisler görüldü. İçeride "ders" görenlere bir saldırı olmasın diye Özel Tim damda mevzilenmişti. Bu durum, bir süre devam etti, daha sonra Özel Tim'e ihtiyaç kalmadı. Hizbullahçılar kendi korumalarını kendileri yapmaya başladılar.

Mercedes'li Hizbullahçılar

Kızıltepe'de Hizbullahçılar'ın eğitim gördükleri yerlerden biri de, Bilali (Cumhuriyet) Mahallesi'ndeki İstiklal İlkokulu'nun hemen bitişiğindeki Kur'an kursu binası. Burada Elazığlı bir kişi ders veriyor. Kur'an kursundaki öğrencilerin büyük çoğunluğu Elazığ'dan getirilmiş.

Hizbullahçıların eğitim gördükleri evlere gelenlerin çoğu Kızıltepeli değil, yabancı. Altlarında Mercedes veya BMW marka arabalar. Araçların plakaları Yozgat, Zonguldak, Trabzon, Şanlıurfa, İzmir, Aydın gibi illere ait.

Hizbullahçılar, faaliyet yürüttükleri her yerde olduğu gibi Kızıltepe'de de kırtasiye ve kitapçı dükkânlarını paravan olarak kullanıyorlar. 1992 yılında *2000'e Doğru*'nun konuştuğu yöre halkı, Hizbullah'ı, İran'ın değil Özel Tim'in desteklediğine inanıyor. Yöre halkının Hizbullah ile "devlet" bağlantısını anlatırken askerden değil Özel Tim'den söz etmesi dikkat çekiyordu.

Kızıltepeliler anlatıyor:

> "Kepenk kapatma eylemlerinde çok sayıda esnaf kepenklerini kapatırken, Hizbullahçılar kepenklerini kapatmıyorlar. Üstelik kepenk kapatma eylemi sırasında propaganda içerikli kasetleri sonuna kadar açıyorlar. Özel Tim ve polis de bunları büyük bir memnunlukla izliyor. Özel Tim ve polis kepenk eylemi boyunca açık dükkânların önünde nöbet tutuyor. Giyimleriyle, sakallarıyla rahatça izlenebildikleri halde, tedbire gerek görmeden ilçenin belli yerlerinde toplantılar yapıyor ve örgütleniyorlar."

Dönemin MİT Müsteşarı Teoman Koman da, daha sonra anlatacağımız gibi Hizbullah'ı "kepenk kapatmaya tepki gösteren yurttaş" gibi tanımlıyordu.

Başbakanlık'taki Kızıltepeli

2000 yılının Ocak ayında Hizbullah operasyonu sürerken Başbakanlık'ta görevli Abdülsamet Yıldız gözaltına alındı. Başbakanlık Bilgi İşlem Merkezi'nde 2.5 yıl görev yapan Yıldız'ın Hizbullah'ın beyin takımından olduğu saptandı ve tutuklandı.

1992 yılında Kızıltepe'de Hizbullahçılar, seçtikleri belirli yerlerde kırtasiye veya kitapçı dükkânı açıyorlar. Bu yerler genellikle okulların güzergâhı veya cami yakınları oluyor. Hizbullahçılar, Kızıltepe'de hasım gördükleri kişilere, 3-4 kişilik gruplar halinde saldırarak öldüresiye dövüyorlar. Genellikle cop, demir çubuk ve zincir kullanıyorlar. Eylem sırasında saldırganları silahlı gözcüler koruyor.

Hizbullahçıların Kızıltepe'deki buluşma yerlerinden biri de Servet Pasajı'ndaki "Yıldız Kırtasiye." Buradaki Hizbullahçıların başında Kızıltepe İlköğretim Şube Müdürü Abdülrezzak Yıldız bulunuyor.

Başbakanlık'taki Hizbullahçı Abdülsamet Yıldız da Mardin Kızıltepe'li. İki Yıldız akraba.

Kızıltepe Emniyet Müdürü: "Bizim de Kulağımıza Geliyor"

2000'e Doğru, 1992 yılında Kızıltepe Emniyet Müdürü Cevdet Demirbilek'e soruyor: "Hizbullahçılar'a karşı ne gibi önlem aldınız? Özel Tim'in, Hizbullahçıların eğitim gördükleri evin üzerinde nöbet tuttukları doğru mu?"

Emniyet Müdürü Demirbilek, Hizbullah eylemleri konusunda "Bizim de kulağımıza böyle şeyler geliyor" diyor. Özel Tim'in Hizbullah nöbeti konusunda ise, "Biz herhangi bir yasadışı eyleme izin vermeyiz."

Kürtçe Bildiriler

3 Şubat 1992 sabahı Kızıltepe'de bazı ev ve dükkânların kapılarının altından "Yekitiya Oldaren Welatparezen Kurdistan" (Kürdistan Yurtsever Dindarlar Birliği) imzalı bildiriler dağıtıldı. Bildiride, "Yurtsever imamlar, PKK'ye karşı direnişe katılın. Korkmayın. Camilerde, vaazlarınızda Apo'nun bağımsızlık ve özgürlük yalanını anlatın" deniyor.

Basında İlk Kez Velioğlu

> "Bölgedeki Hizbullah'ın lideri, Batman'ın Gercüş ilçesinden Hüseyin Velioğlu. Uzun süreden beri Diyarbakır'ın Kaynartepe mahallesinde oturuyordu. Bir süre önce alelacele oradan ayrılmış. Hüseyin Velioğlu'nu bu adresten telefonla aradık. Telefonun öbür ucundaki şahsa Hüseyin Velioğlu'nu sorduğumuzda, kendisinin burada olmadığını, nereye gittiğini de bilmediğini söyledi."

Tam sekiz yıl önce, Türkiye basınında ilk kez *2000'e Doğru* dergisi, 16 Şubat 1992 tarihli sayısında, Hizbullah liderinin Hüseyin Velioğlu olduğunu böyle yazdı.

Hüseyin Velioğlu, çevresindekilere Abdullah Öcalan ile Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde aynı sınıfta olduklarını ve iki kez Bekaa'ya giderek Öcalan ile görüştüğünü anlatıyor. *2000'e Doğru* 1992 yılında bu bilgiyi doğrulatmak için PKK'nin yayın organı *Berxwedan*'a sordu. *Berxwedan* yetkilileri, Hüseyin Velioğlu ile Abdullah Öcalan'ın aynı sınıfta okumadıklarını ve bu kişinin Bekaa'ya gidip Öcalan ile görüşmediğini söyledi.

Liderleri MTTB Kökenli

Hizbullah'ın kökeni, 1970 öncesinde Batman'da Milli Türk Talebe Birliği'ne dayanıyor. Hizbullah liderlerinin çoğu, Türkiye'de Sol'a karşı CIA destekli bir "gençlik" örgütlenmesi olan MTTB kökenli.

1990'lı yılların başlarında Diyarbakır'daki Hizbullahçılar'ın lideri Bingöllü Şevket Börü (Velioğlu). Börü, eskiden Diyarbakır'da ciğercilik yapıyor. Çevresinde lumpen biri olarak tanınıyor.

Şevket Börü daha sonra soyadını Velioğlu olarak değiştiriyor.

O dönemde Şevket Velioğlu ile birlikte hareket edenlerden biri de Hacı Bayancık. Bayancık, 1984 seçimlerinde Diyarbakır bağımsız belediye başkan adayı oldu. Bayancık, Diyarbakır'da PKK yanlısı olarak bilinen çok sayıda kişinin öldürülme talimatını verdi. Diyarbakır'da Hizbullah'a yakın kaynaklar, "Diyarbakır'da kimin kalemi kırıldıysa arkasında Hacı vardır" diyorlar.[1]

Hacı Bayancık, Diyarbakırlı işadamı Mehmet İçkale'nin yanında çalışıyordu. Mehmet İçkale, Abdülkadir Aksu'ya yakınlığı ile bilinen bir işadamıydı. Bir trafik kazasında ölen İçkale'nin eşi Nadire İçkale ise Semra Özal'ın "papatyaları" arasındaydı.

Kitabevinin Adı "İlim"

Hizbullahçılar'ın Diyarbakır'daki görüşme ve toplanma yerlerinden biri de "İlim" kitabevleri. Bu adla Diyarbakır'ın Melikahmet ve Balıkçılarbaşı semtlerinde üç tane kitabevi var. Bölgede, özellikle Siirt ve Batman'da "İlim Kitabevi" adında onlarca dükkân bulunuyor.

1 *Cumhuriyet,* Mehmet Faraç, 30 Ocak 2000.

6) EMNİYET'İN HİZBULLAH RAPORU

28 Şubat 1993 tarihli *2000'e Doğru*'nun kapak haberi, "Emniyet'in Hizbullah Raporu" idi. Dergi, bir yıl önce Türkiye basınında ilk kez Hizbullah'ın lideri Hüseyin Velioğlu'nun adını açıklamıştı. Bir yıl sonra gene bir "ilk"e daha *2000'e Doğru* damgasını vurdu.

Hüseyin Velioğlu'nun fotoğrafını yayımladı.

1992 yılının son aylarında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından hazırlanan "Hizbullah Raporu", devletin bu şeriatçı terör örgütü hakkında hazırladığı ilk kapsamlı rapor.

Rapor 71 sayfa. Üç bölümden oluşuyor:

A) Lübnan Hizbullah örgütü.

B) 1984 yılında İstanbul'da deşifre edilen Hizbullah isimli illegal örgüt.

C) 1991 yılı itibariyle Güneydoğu illerimizde görülen Hizbullah örgütlenmesi.

Raporu hazırlayan, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı. Rapora önsöz yazan dönemin Emniyet Genel Müdürü Yılmaz Ergun, "İllegal Hizbullah Örgütü son iki yıldır başta Güneydoğu Anadolu'daki illerimiz olmak üzere faaliyetlerini sürdürmektedir" derken, İstihbarat Daire Başkanı Halil Tuğ, "Hizbullah Örgütü'nün güvenlik kuvvetlerimiz tarafından yeterli derecede tanınmamasının mücadelede bazı aksaklıklara neden olduğu bilinmektedir" diyor.

Raporun nasıl hazırlandığı şöyle anlatılıyor: "Bu rapor kısıtlı istihbari bilgiler ile benzer ve karşıt görüşleri savunan yayınlardan istifade edilmek suretiyle bir derleme şeklinde hazırlanmıştır."

Raporda, "Bu rapor, Hizbullah diye adlandırılan grupların özellikleri, taktik ve düşünceleri konusunda tamamen kapalı olan kapıların biraz olsun aralanmasını hedeflemiştir" deniliyor. 1992 yılının son aylarında devlet bu konuda yeni yeni adım atıyor. Oysa aynı yıl şeriatçı örgüt, Güneydoğu'da yurttaşlara kan kusturuyor.

Lübnan Hizbullah Örgütü

Emniyet raporu, Lübnan Hizbullahı'nı anlatmakla başlıyor:

> "Hizbullah örgütü'nün faaliyetleriyle ilgili ilk bilgi 1973 yılında Tahran'da elde edilmiştir. Ayetullah Mahmud Gaffari isimli şahıs tarafından temeli atıldığı ve dini bir hareket olarak ortaya çıktığı konusunda bilgiler vardır."

Örgütün isim babası, Şah rejiminde hapiste işkence edilerek öldürülen Muhammet Gaffari. Gaffari'nin hapiste yazdığı yazılarında "Tek parti vardır, o da Allah'ın partisidir (Hizbullah)" görüşü, Şah rejimine karşı mücadele edenlerin sloganı haline geldi.

> "Gaffari'ye göre Hizbullah bilinen anlamda bir parti veya örgüt değildi... Allah'ın partisinde hiyerarşik bir yapı öngörmüyordu... Kararlar, İslamiyet'in (ilk yıllarında olduğu gibi) 'şûra' sistemiyle alınacaktı. Ona göre Hizbullah ruh gibidir; 'Her yerdedir ve hiçbir yerde değildir."[1]

Raporda "hareket"in İran Devrimi'nin gerçekleştirilmesinde aktif desteği olduğu, 1983 yılında Lübnan'a yerleştiği ve Şii grupları etrafında toplayarak bugünkü anlamda Hizbullah örgütünün ortaya çıktığı belirtiliyor.

1 Murat Erdin, *Hizbullah ve Hamas*, Sarmal Yayınevi, Nisan 1999, s.19.

"16 Şubat 1992 tarihinde örgütün genel sekreteri Abbas Musavi'nin İsrail helikopteri tarafından öldürülmesinden sonra örgütün liderliğine Hasan Nasrallah getirilmiştir. 37 yaşında bulunan Nasrallah'ın geçmişte örgüt içerisinde aktif mücadelelere katıldığı, fanatik bir yapıya sahip olduğu ve karizmatik bir liderlik özelliği bulunduğu alınan bilgiler arasındadır."

Raporda Lübnan Hizbullahı'nın örgütlenme modeli ayrıntılı olarak anlatılıyor.

Faili Meçhuller Lübnan Hizbullahı'na Havale

Emniyet Raporu Başkent Ankara'da o güne kadar işlenen faili meçhul cinayetlerin "Lübnan Hizbullahı"nın işi olduğunu ileri sürüyor:

"Ülkemizde özellikle başkent Ankara'da görevli yabancı misyon mensuplarına karşı gerçekleştirilen bombalı suikast olaylarının bu örgüt tarafından yapıldığı kanaati mevcuttur. 1987 yılından bugüne kadar ikisi ABD'li, ikisi Suudi Arabistanlı, birisi İsrailli ve diğeri de Mısırlı olmak üzere altı yabancı uyruklu şahsa girişilen eylemlerin bu örgüt tarafından gerçekleştirildiği değerlendirilmektedir. Eylemlerin hepsi faili meçhuldür. Bugüne kadar maalesef bu olayların failleri tespit edilememiştir."

Emniyet Hizbullah'ı Kabul Ediyor

Raporda, "Güneydoğu Bölgesi'ndeki radikal İslamcı örgütler"den ilk kez ayrıntılı olarak söz ediliyor. Devletin çeşitli yetkililerinin "yok böyle bir örgüt" dediği günlerde, Emniyet raporunda Hizbullah ilk kez kabul ediliyor:

"1991 yılı Mayıs ayından itibaren Güneydoğu Anadolu Bölgemizin bazı il ve ilçelerinde PKK ile, kamuoyunda Hizbullahçılar olarak adlandırılan grubun adam öldürme, bombalama, kundaklama, darp ve silahlı saldırı şeklinde cereyan eden karşılıklı çatışmalar süregelmektedir.

"Hizbullahi kesimin ülkemizde gerçekleştirdiği eyleme dönük bu tür faaliyetleri 1991 yılı başlarından itibaren yeni bir boyut kazanmaya başlamıştır."

Raporda, bölgede iki İslami radikal hareketin olduğu belirtiliyor:

"Bunlardan bir tanesi; liderliğini Molla Mansur Güzelsoy'un Diyarbakır'da yapmakta olduğu ve Menzil Kitabevi çevresinde toplanan 'Tevhidçi grup' olarak nitelendirdiğimiz, tamamen İran Rejimi etkisi altında bulunan gruptur. Bu grubun PKK ile çatışmadan çekindiği ve faaliyetlerini daha ziyade İrşad diye nitelendirebileceğimiz düzeyde yürüttüğü bilinmektedir."

Raporda, Tevhidçi gruptan bu kadar söz ediliyor. Raporun 50 sayfası "Hizbullahiler"e ayrılmış.

Hizbullah'ın Lideri Aranmıyor!

Dönemin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin ve bakanlık üst düzey bürokratları, gazetecilerden sürekli Hizbullahiler konusunda soru sormamalarını rica ediyor. En kritik soru da Hizbullahilerin lideri Hüseyin Velioğlu'nun aranıp aranmamasıyla ilgili. Sezgin ve kurmayları busoruya ne evet ne de hayır diyebiliyorlar. O dönemde "Evet, Velioğlu aranıyor" diyen bir devlet görevlisi çıkmıyor.

Oysa raporda Hüseyin Velioğlu'nun Hizbullah'ın lideri olduğu açıkça yazılıyor:

"(Tevhidçi grup dışında) diğer grup ise metod olarak İran'ı benimseyen, fakat lider konusunda İran'a bağımlı olmayan Diyarbakır'da İlim Kitabevi çevresinde faaliyet yürüten gruptur. Hüseyin Velioğlu'nun liderliğini yaptığı bu kesim PKK ile çatışmaya giren ve PKK tarafından da kendisine eylem düzenlenen grup olarak bilinmektedir. Ancak bu her iki grubun benzer ideolojik yanı da bulunması sebebiyle karıştırıldığı ve tümden Hizbullahiler olarak isimlendirildiği kanaati mevcuttur.

"Bizim bu yayında incelemeye çalıştığımız grup ise, PKK ile çatışma halinde olan; liderliğini 1992 yılı başlarından itibaren Hüseyin Velioğlu'nun yaptığı tahmin edilen gruptur."

Hüseyin Velioğlu'nun Hizbullah lideri olduğunu ilk yazan *2000'e Doğru*. Tarih 16 Şubat 1992. Emniyet raporu, *2000'e Doğru'*nun yazdıklarının tümünü doğruluyor...

Öte yandan Rapor, Hizbullah için, " metod olarak İran'ı benimseyen, fakat lider konusunda İran'a bağımlı olmayan ibaresini kullanıyor. Peki kime bağımlı? Raporda bunun yanıtı verilmiyor.

Menzil ve İlimciler arasındaki farklılık, İran devleti içindeki farklı kanatlara denk düşüyor. Silahlı eyleme karşı çıkan ve tebliğle yetinilmesini savunan Menzilciler, İran'da Humeyni'nin takipçisi ve ülkenin dini lideri Ayetullah Ali Hamaney liderliğindeki Amerika'ya mesafeli çizgiyi temsil eden mollalara yakın bir profil çizdiler. İlimciler ise dönemin Cumhurbaşkanı Haşimi Rafsancani'nin temsil ettiği İran devletinin resmi kurumlarından ve istihbarat örgütü Savama'ya yakın duruyorlar. ABD ile anlaşma yanlısı olan şimdiki Cumhurbaşkanı Hatemi döneminde de Velioğlu'nun, Menzil grubuna yönelttiği saldırılar hız kazandı.

Üç Aşamalı Strateji

Emniyet raporuna göre örgüt, amaçlarını gerçekleştirmek için üç aşamalı bir strateji uyguluyor:

"Tebliğ: Kısaca İslami propaganda yapmaktır. Anadolu ve Doğu Anadolu bölgemizdeki yörelerde şeyhler ve mollalar tarafından tebliğ faaliyeti sürdürmüşlerdir. Tebliğ metodu İslami hareketlere göre Peygamber metodu olup Peygamberimizin Hicret öncesi Mekke'de yapmış olduğu faaliyetler örnek alınarak uygulanan safhadır.

"Cemaat: Halk kitlesini örgütlemektir. İllegal Hizbullahi kesime yöneltilen operasyonlar sonucunda; örgüt üyelerinin hepsinin camilerdeki cemaat ilişkisinden geldikleri, eğitimlerinin büyük bir bölümünü de cemaatte yaptıkları görülmüştür.

"Cihad: Allah uğruna her şeyi ortaya koyabilmedir. Cihadın değerine inanan bir insan için hayatın hiçbir önemi yoktur. PKK'ya karşı verilen mücadele bir cihaddır. TC ile herhangi bir çatışmaya bugüne kadar girmemelerinin sebebi, henüz cihad safhasına gelememiş olmalarından kaynaklanmaktadır. Bugün için devam eden Hizbullah-PKK çatışması ise bir zorunluluktan doğmuştur."

Hizbullah Silahlı Eğitimi Nerede Yapıyor?

2000'e Doğru'nun 5 Ocak 1992 tarihinde Hizbullah'ın nasıl bir tabana dayandığını ortaokul ve lise öğrencilerine nasıl çengel attığını ayrıntılı işlediği haberi, raporda aynen var.

Peki silahlı eğitim nerede yapılıyor? Rapor, "örgüt mensuplarının silahlı eğitim gördüklerine dair bugüne kadar herhangi bir bilgi edinilememiştir" diyor.

Rapora göre devlet, Hizbullah'ın nerede eğitim yaptığını bilmiyor. Yalnızca "tebliğ" aşamasını biliyor.

Kod İsimleri

Raporda, Hizbullah elemanlarının kod ismi kullandıkları belirtilerek, "H. Peygamberimiz dönemindeki Sahabe'nin isimleri örnek alınmaktadır. Örneğin; Bilal, Habbab, Musa, Muhsin, Mehdi, Ammar, Selman ve Salih gibi kod isimler sıkça kullanılmamaktadır" deniliyor.

Rapora göre; örgütün istihbarat yerleri, kendilerine yakın kişilere ait işyerleri. Genellikle bu işyerleri çayevi ve kitabevi. Eylemlerini planlama ve mensuplarını barındırma üssü olarak örgüt evleri kiralıyorlar. Örgütün bugüne kadar belli bir bayrağının varlığına dair herhangi bir bilgi yok. Ancak yakalanan bazı militanlar üzerinde yeşil zemin üstüne sarı renkle yazılmış "La ilahe illallah" ve "Allahüekber" ibarelerinin yazılı bulunduğu flamalar ele geçirilmiş.

Örgütlenme Modeli

Rapor, Hizbullah'ın örgütlenme modeli konusunda da bilgiler veriyor:

> "Örgüt yapıları tam olarak çözülememekle birlikte il ve ilçelerde bir sorumlunun liderliğinde hücreler şeklinde örgütlendikleri müşahede edilmiştir. Sorumlu kişinin alt, üst ve yatay ilişkilerinin çok geniş olduğu, çevre il ve ilçelerdeki örgüt mensupları ile organize bir bağlarının veya alt-üst ilişkisi şeklinde tanımlanabilecek bir ilişkinin varlığı konusunda bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak organize bir bağın olduğuna inanılmaktadır. Diğer yerleşim birimlerinden bir yere eylem yap-

mak üzere gönderilenlerin eylemin planlandığı yerdeki örgüt mensuplarınca tanınmadığı, ancak bu kişilerin geldikleri yerlerden gerçek kimliklerinin tesbitinin mümkün olduğu değerlendirilmektedir."

Lübnan Hizbullahı ile Türkiye Hizbullahı İlişkisi

Rapor, Türkiye'de çok tartışılan bir konuya açıklık getiriyor. Lübnan Hizbullahı ile Türkiye'deki Hizbullah'ın ilişkisi var mı?

"Güneydoğu illerimizde faaliyet gösteren Hizbullah örgütü arasında organize bir bağın bulunması halinde; ülkemizde cereyan eden çatışma ortamının Bekaa'ya da yansıması gerektiği düşünülmektedir. Böyle bir şey olmadığına göre şu anda bir organize ilişkinin olmadığı değerlendirilmektedir.

"Şu anda birtakım söylentiler dışında dış destek aldığına dair herhangi bir bilgiye sahip olmamamıza rağmen, dış desteğin olabileceği de düşünülmelidir. Örgüt mensuplarının eylemlerde aynı tür silahları kullanması, bu silahları terör örgütüne, bir güç tarafından topluca verildiği intibaını uyandırmaktadır."

Rapora göre, örgütün faaliyetlerinin bulunduğu yerler şuraları: Diyarbakır, Mardin, Bingöl, Batman, Van, Silvan, Ceylanpınar, Nusaybin, Kızıltepe, Cizre, Gaziantep, Viranşehir. Ayrıca Adana, İstanbul ve Ankara'da taban oluşturma çabalarının olduğu belirtiliyor.

Kullandığı Silahlar

Rapor, operasyonlar sonucu kalaşnikof, piyade tüfeği, Makarof, Çek Vizör ve Takarof gibi silahların ele geçirildiğini belirtiyor.

"Öldürme olaylarında en çok Makarof tipi tabancalar kullanılmaktadır. Bu özelliği itibariyle örgütün kullanım için çok miktarda Makarof tipi silah aldığı ve faaliyet gösterdiği alanlara dağıttığı kanaati mevcuttur. Çünkü Makarof tipi tabancalar bu çatışmanın başlamasına kadar ülkemizde sık rastlanan silahlardan değildir. Bu çatışma ile birlikte sıkça kullanıldığı görülmektedir. Tabancaların kamyon şoförleri ve peşmergeler tarafından ülkemize kaçak sokulduğu tahmin edilmektedir."

Raporun sonuç ve değerlendirme bölümünde, devletin istihbarat birimlerinin Hizbullah hakkında "çok fazla bir bilgiye sahip olmadıkları" kaydediliyor:

"Bu kadar eyleme girmelerine, birçok ili kapsayacak faaliyet alanlarına yayılmalarına karşılık, örgütlenmenin ne şekilde bir organizasyona sahip olduğu, tabanın genişliği, militan durumu ve destekleri konusunda maalesef yeterli bilgimiz bulunmamaktadır."

"Hizbul-Kontra" Saptamasına Yanıt!

Raporun, son bölümünde Hizbul-Kontra iddialarına şöyle yanıt veriliyor:

"Yasadışı PKK, diğer bölücü ve sol kanatta faaliyet gösteren örgütlerle bunları destekleyen yayın organlarında Hizbullah örgütü, Hizb-ul Kontra, Kontrgerilla olarak nitelendirilmekte, bu da devletimizin prestijini sarsmaktadır. Bu şekilde isimlendirilerek kamuoyuna lanse edilmesinin üç ana sebebi olduğu düşünülmektedir: 1) Hizbullah'ın devlet tarafından organize edilerek desteklendiği imajı yaratılarak; devletimizin PKK ile mücadelesinde, hukuk dışı yollara başvurduğu ve adam öldürdüğü ileri sürülerek iç ve dış kamuoyunda itibar kaybetmesini

sağlamak, bilhassa günümüzde, bütün dünyanın titizlikle durduğu insan hakları konusuyla ilgili uluslararası kuruluşların tepkisini çekebilmek, dolayısıyla kendilerine uluslararası destek sağlamak. 2) Hizbullahileri devlet destekli gösterip; devletimizi ve anayasal düzenimizi benimsemeyen dini kesimlerde taban elde edebilmek. 3) Bölge insanının dini yapısının ağır basması nedeniyle Hizbullah isimli terör örgütünün daha geniş tabanlar elde etmesini önlemek.

"Devletimizin hiçbir ilgisi olmamasına rağmen her olaydan sonra benzer suçlayıcı açıklamaların malum kaynaklardan yapıldığı, maalesef birçok vatandaşın da bu açıklamalara inandığı görülmektedir."

Rapor, devletin Hizbullah'ı desteklemediği ve himaye etmediğini anlatan cümlelerle bitiyor.

7) HABİZBİN

1991 yılı içinde Batman'da çok sayıda kişi Hizbullahçıların saldırısına uğradı. Zincir ve benzeri aletlerle dövüldü. Bu tür eylemler 1992'nin Ocak ayına kadar devam etti. 24 Ocak'ta Batman ili merkezinde, Beşiri ilçesi Fekiran Köyü muhtarı Yezidi Kürt Hüseyin Pamukçu, 19-20 yaşlarında bir gencin arkasından yaklaşıp kafasına sıktığı kurşunla hayatını kaybetti.

Hizbullah'ın Batman'daki ilk cinayeti gerçekleşti. Bu eylemden sonra bir yıl içinde 170 kişi, 1993'te 40 kişi hayatını kaybetti. Bu rakamlara, 1992'den 1994 başlarına kadar Menzilciler ve İlimcilerin çatışmalarında öldürülen yaklaşık 90 kişi dahil değildir.

Öldürülenlerin büyük çoğunluğu, Hüseyin Pamukçu cinayetinde olduğu gibi, arkadan yaklaşıp kafaya silahla ateş etme yöntemiyle katledildi.

Batman'ın en geri kalmış, en yoksul aşireti Habizbin aşireti. Ağaları Şehmuz Demir. Habizbinliler için Demir'in sözü "Allah'ın emri" demek.

Şehmuz Demir, Batman'da 1970'li yıllarda MHP teşkilatını kuran kişi. Bir dönem MHP ilçe başkanlığı da yaptı. Bir başka aşiret mensubu Rıfat Demir; Batman'da DYP kurucu ilçe başkanı, o da eski MHP'li.

Rıfat Demir, 19 Şubat 1993 tarihli *Cumhuriyet*'e yaptığı açıklamada Hizbullahçıların "önünün açılmasını" savunuyor:

"Hizbullahçıların çoğu Habizbin aşiretindendir. Bu çocukların önünü açmak lazım. Özel Tim, onlara göz yumuyor, ama az. Bunları destekleme yolunda görüşümü İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'e açtım."

Hizbullahi Olan Ülkücüler

MHP davasından cezaevinde yatan ve büyük cezalar almış çok sayıda ülkücü, 1989-90 yıllarında sanki tek bir merkezden talimat almışçasına "Hizbullahi" olduklarını ilan ettiler. Mamak, Bursa, Adana cezaevlerinde yatan MHP'liler, *Tevhid* dergisine verdikleri ilanla "hidayete erdiklerini" açıkladılar.

Güneydoğu'da Hizbullah'ın adı yeni yeni duyulurken, eski MHP'liler İstanbul'da *Yeryüzü* adlı bir dergi çıkarmaya başladılar. Dergiyi çıkaranlar arasında, MHP davasında yargılanan Burhan Kavuncu, 12 Eylül yönetimi tarafından Danışma Meclisi üyeliğine seçilen ve Türkeş'in emriyle Muhafazakâr Parti'yi kuran Mehmet Pamak gibi isimler vardı.

Yeryüzü, cihatçı/Hizbullahçı bir çizgiyi savunuyordu.

Hizbullah'ın kurucuları olarak bilinen Fidan Güngör, Ubeydullah Dalar, Molla Mansur Güzelsoy ve Hüseyin Velioğlu'nun polemikleri, eski ülkücü yeni şeriatçıların dergisi *Yeryüzü'*nde yayımlanıyordu.

Derginin sahibi ise, halen aranmakta olan bir başka eski MHP'li, Batman Habizbin aşiretinden Yaşar Polat'tı. Yaşar Polat'ın kardeşi Şefik Polat ise 1987 yılında Batman'da İslami Hareket Örgütü'nü kurdu.

İslami Hareket dosyasına göre, 1992 Aralık ayında örgüt üç şûra toplantısı yaptı. Bu toplantılardan biri Şefik Polat'ın evinde yapıldı. İslami Hareket Örgütü operasyonları sırasında, Yalova, Üsküdar, Kartal, Pendik, Bostancı, Acıbadem ve Aksaray'daki değişik evlere seri baskınlar yapıldı. Şefik Polat'ın toplantı yapılan evine ise uğrayan olmadı.

Uğur Mumcu suikastından sonra yapılan ilk operasyonlarda polisin gözaltına aldığı 19 kişiden 11'i Batmanlıydı.

Şefik Polat 20 Haziran 1992 tarihinde, PKK ile Hizbullah arasında ateşkes yapılması için görüşmeye çağırdığı İnsan Hakları Derneği kurucularından M. Sıddık Tan'ı öldürdüğü gerekçesiyle gözaltına alındı. Diyarbakır DGM Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianamede, "en azından öldürme suçuna iştirak etmek"le suçlanan ve hakkında idam cezası istenen Polat, 29 Eylül 1992'de beraat etti. Şefik Polat, 1993 yılında önce İran'a, daha sonra Almanya'ya giderek siyasi sığınma talebinde bulundu.

Şefik Polat'ı tanıyan ve Hizbullah içinde bir süre kalan genç bir Batmanlı, Polat'ı şöyle anlatıyor:

> "Polat eski MHP'lidir. Hiçbir özelliği olmayan bir adamdı. Ne oldu bilmiyorum, birden örgütün lideri olarak ortaya çıktı. Lider olunca etrafında üç ya da dört korumayla dolaşmaya başladı."

Hizbullah'ta Tartışma

1992 yılında Hizbullah'ı savunan yayın organlarında ilginç yazılar yer aldı. Aylık *Yeryüzü* dergisinin 1992 Temmuz sayısında, Diyarbakır'dan gönderildiği ileri sürülen bir mektupta bölgedeki durum şöyle anlatılıyor:

> "Eğer Hizbullah-ı Müslümanlar, PKK'nin saldırılarına karşılık vermemiş olsalardı Allah korusun onlar töhmet altında kalacak. İslam'a yeni ısınanlar ürkecekler ve İslami hareket sekteye uğrayarak gerilere gidecekti. Bugün masa başında oturup bir saate devlet kurup, devlet yıkmak marifet değil, marifet İslami pratiğe dökmektir... Bugün Nusaybin, Şırnak, Kulp, Lice

> vs. kesimlerindeki Müslümanlar iki seçenekler başbaşa bırakılmışlardır. Ya PKK'nin talimatlarına uyarak inzivaya çekilecekler, ya da ölüm veya hicretten birini seçecekler. Allah'a hamd olsun ki. Hizbullah'ı Müslümanlar zillet altında yaşamaktansa İslam'ın izzet ve şerefi için şehadeti seçmişlerdir."[1]

Yeryüzü dergisinin aynı sayısında Genel Yayın Yönetmeni Burhan Kavuncu, köşeyazısında çatışmayı "Allah'ın rahmeti olarak kabul ettiklerini" belirtiyor:

> "Bölge Müslümanları böyle bir çatışmayı istememişlerdi... Ama mademki birileri Müslümanlarla çatışmak istemişti, bunu da Allah'ın bir rahmeti olarak kabul edecektik."

Kavuncu, Hizbullah'ın hedefinin "TC olması" yönündeki eleştirileri yanıtlarken de. "Kâfirlerin bir tek millet olduğunu bilen Müslümanlar, hangisinin daha çok sevindiğine pek aldırmadan" davranılması gerektiğini söylüyor.

Hizbullah'ı savunan bir başka aylık dergi *Tevhid*'de, "Kendisini Hizbullahi olarak niteleyen" bazı Müslümanlar uyarılıyor:

> "Kendisini Hizbullahi olarak niteleyen her Müslüman da, yaptığı her hatanın, yanlışın gerçekte kendisine değil, mektebine, akidesine, inancına zarar vereceğinin şuurunda olsun ve buna göre bir çarpıcı isim seçmek şeklinde değerlendirmeyip, cihanşumul İslami değerler açısından geçerli, şer'an muteber temellere oturtmak dikkatinde bulunsun!"[2]

Tevdih dergisinin aynı sayısında, Lübnan Hizbullahı'nın üst düzey yöneticilerinden Şeyh Seraceddin Fadlullah ile yapılmış bir röportaj da yer alıyor. Fadlullah'ın, derginin PKK konusundaki sorularına yanıtları şöyle:

1 *Yeryüzü,* Temmuz 1992, sayı 20, s.3.
2 *Tevhid* dergisi, Temmuz 1992, s.75.

"- Türkiye Kürdistanı'nda mücadele eden Marksist, Leninist ve aynı zamanda ulusalcı olan PKK hareketi ile ilişkileriniz var mı?

"- Hayır... Biz PKK'yi tanıyoruz. Hizbullah'ın kontrolünde olan ona yakın bölgede eski bir Filistin kampında kalıyorlardı, şu anda sanıyorum orayı terk etmiş durumdadırlar. Zaten Suriye'nin izni ile orada bulunuyorlardı. Bizim PKK ile ne ideolojik ne de başka bir anlamda bir ilişkimiz yoktur.

"- Size PKK hakkında sormamızın nedeni, son günlerde bölgedeki Müslümanlara karşı vahşice bir katliam sürdürmekte olan PKK, bir taraftan bölge Müslümanlarını sindirmek ve İslami hareketi bölgeden tasfiye etmek için Müslümanlara saldırırken, diğer taraftan da şöyle bir iddiada bulunmaktadır: Lübnan Hizbullahı'yla görüştüğünü ve Hizbullah'ın kendilerine karşı olmadığını ve aralarında herhangi bir problem bulunmadığını ileri sürüyor, dolaylı olarak da PKK'nin Müslümanlara karşı yaptığı saldırılara Hizbullah'ın itiraz etmediğini ileri sürüyorlar.

"- Bu konuda bizi aydınlatır mısınız?

"- Bu çok sahtekârca bir iddia olup Hizbullah'a iftiradır. Her şeyden önce Hizbullah, Türkiye'nin doğusu ya da batısında bütün Hizbullahi Müslümanlarla tümüyle kader birliği içindedir. Benim PKK'ye sözüm odur ki, silahlarını Hizbullahilere çevirmesin ve onlara dokunmasın...

"PKK bilmelidir ki, Müslümanlara girişilen her eylem emperyalizmin ekmeğine yağ sürecektir. Ayrıca belirtmek isterim, hiçbir Hizbullahi Müslüman, TC'nin ya da PKK'nin Müslümanlara tahmil ettiği zulüm ve zillete boyun eğmeyecektir. Bu arada, son olarak bölgede kazandığımız şehit ailelerine Rabbim'den sabır diliyorum..."

2000'e Doğru Hedef Alınıyor

Yeryüzü dergisinin Temmuz 1992 tarihli sayısında yer alan çok sayıda yazıda *2000'e Doğru* dergisi hedef alınıyor:

> "Mayıs ayı içerisinde 2000'e Doğru dergisi bölge Müslümanlarının ad ve adreslerini yayımlayarak onları TC ve PKK'ye ihbar ediyordu. İspiyonculuğu meslek edinmenin ötesinde, hayat tarzı olarak benimsemiş bu güruhun, Müslümanları ispiyon etmesi pek şaşırtıcı değil."
>
> "...
>
> "Türkiye'deki Marksist sol çevrelerde hiç de itibarı olmayan müfrit Maocu hizip, Müslümanlara karşı açılan cephede geleneksel kışkırtıcı ve provokatör misyonuyla birlikte yer aldı. Yayın organları vasıtasıyla İslam'a olan düşmanlıklarını her biçimde ortaya koyan bu nifak rejiminin laik politikalarına yaslanarak varlığını sürdürmek istiyor... Bu hizip Kürdistan'da inkılapçı Müslümanlara karşı PKK'yi kışkırtıyor."[3]

Hizbullah Kampı "Jandarma Denetiminde" mi?

1995 yılında medya, "Asker gözetiminde Hizbullah kampı" iddialarına geniş yer verdi. Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu başkan ve üyelerinin Batman gezisi sırasında, dönemin Batman Emniyet Müdürü Öztürk Şimşek ile vali yardımcısının, bazı Hizbullah kamplarına bölgede bulunan askeri birliklerin yardımcı ve destek oldukları iddialarını gündeme getirdikleri ileri sürüldü.

Komisyonun Batman gezisi sırasında 27 Temmuz 1993 tarihinde Batman Emniyet Müdürlüğü'nde verilen brifingde konunun gündeme geldiği, brifinge katılan eski Batman Emniyet Müdürü Öztürk

3 *Yeryüzü* dergisi, Temmuz 1992, sayı 20, sayfa 4, 7.

Şimşek'in, Gercüş ilçesinin Sekü, Gönüllü ve Çiçekli köyleri civarında Hizbullah kampları bulunduğu ve yöredeki askeri birliğin bu kamplara yardımcı olduğunu iddia ettiği, Komisyon üyeleri tarafından basına sızdırıldı.

Öztürk Şimşek bu iddiaları sürekli yalanladı. Böyle bir şey söylemediğini ifade etti.

17 Ocak operasyonundan sonra, Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu eski Başkanı Sadık Avundukluoğlu ve bazı üyeleri bu iddiaları yeniden gündeme getirdi. İçişleri Bakanlığı ile halen Emniyet Genel Müdürlüğü APK'da görev yapan Şimşek, bu iddiaları tekrar yalanladı.

Hizbullah'ın, Batman'da jandarma desteğinde kamplarda eğitildiği iddiaları doğrulanmadı.

Türk Silahlı Kuvvetleri içinde Kemalist bir komutan olarak bilinen dönemin Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis'in, bu tür bir yasadışı ilişkiye izin vermesi mümkün görünmüyor. Kaldı ki, varlığı resmen kabul edilmese de, Jandarma İstihbarat Terörle Mücadele (JİTEM) içinde yer alan ve yasadışı faaliyetlere karışan kişilerin Orgeneral Bitlis döneminde tasfiye edildiği de biliniyor.

Bölgede görev yapan, gerek jandarma içinde (örneğin Jandarma İstihbarat Grup Komutanı Binbaşı Ahmet Cem Ersever) ve gerekse Emniyet teşkilatı içindeki (örneğin Özel Harekât Timleri) bazı kuvvetlerin, Hizbullah'la bağlantı içinde oldukları görülüyor.

Bu tartışmaya Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi eski Başkanvekili Bülent Orakoğlu da katıldı. Orakoğlu, 31 Ocak günlü *Radikal* gazetesinde yayımlanan söyleşide Türk Silahlı Kuvvetleri'ni suçlayıcı biçimde konuşuyor:

> "PKK ile savaşmasından dolayı, polis veya güvenlik kuvvetleri içinde bu örgüte sempatiyle bakan insanlar olduğu, eski Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan tarafından da söylendi. Şu anki Vali Cemil Serhadlı da söyledi... Meclis Faili Meçhul Cinayetler Araştırma Komisyonu'nun raporunda Batman'da as-

keri birliğe yakın bir Hizbullah kampı olduğundan bahsediliyor. Bunu Batman Emniyet Müdürü Öztürk Şimşek söylüyor. Hizbullah'ın hem İran'da hem Türkiye'de eğitim aldığı konusu rapora da girmiş olmasına rağmen, bunu Türk Silahlı Kuvvetleri yalanlıyor. Öztürk Şimşek o olaydan sonra görevden alındı zaten. Ortada bir sıkıntı var, bu gözüküyor."

Hanefi Avcı'nın İtirafçıları

PKK itirafçılarından Murat Demir, 11 Şubat 1997 tarihli *Radikal*'de şunları söylüyor:

"İlk başlarda Hizbullah diye bir örgüt yoktu. Hizbullah adını 1992 yılının sonuna kadar biz kullanıyorduk. Ardından PKK-Hizbullah çatışması başladı. İki örgüt arasında provokasyonlar yaratmıştık. Fikir, Yeşil kod adlı (ve JİTEM elemanı) Mahmut Yıldırım'dan çıkmıştı. Hizbullah adıyla çok sayıda eylem yapıldı. Ancak, Hizbullah örgütü de bir süre sonra Yeşil ile Adil'in denetiminden çıktı, kendi başına eylem yapmaya başladı."

Burada şunu hatırlatmakta yarar var. PKK itirafçıları, "askerin itirafçıları (JİTEM'in itirafçıları)" ve "polisin itirafçıları" olarak ikiye ayrıldılar. Daha sonradan iki kesim birbirini sürekli suçladı, işledikleri suçları birbirlerinin üzerine attılar.

Radikal'e konuşan Murat Demir ve arkadaşı Murat İpek, "polisin itirafçıları" idi. Demir ve İpek yakalandıklarında, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdür Vekili Hanefi Avcı idi. Avcı tarafından itirafçı olmaya ikna edilmişlerdi. Hanefi Avcı, 28 Şubat süreci sırasında Deniz Kuvvetler Komutanlığı'na "köstebek" yerleştirmek, Ordu hakkında istihbarat toplamak iddiasıyla tutuklandı. İstihbarat Daire Başkanvekili Bülent Orakoğlu birlikte yargılandı ve beraat etti.

Hizbullah'ın "İtirafçı" Tetikçileri

Mardin'in Ömerli ilçesi doğumlu Alaattin Kanat, 1986 yılında PKK'ye katıldı. Örgüt içinde hızla yükseldi. Kod adı "General Zinnar" olan Kanat, PKK'nin İstanbul sorumlusu iken itirafçı oldu.

Diyarbakır OHAL Valiliği'nin lojmanlarına yerleşti.

1990 yılında bir çatışmada yakalanan Adem Yakın da itirafçı oldu. Cudi Dağı'nda bir çobanın kafasını testere ile kesip JİTEM'e getirerek ünlenen Yakın da aynı lojmanda kaldı.

Bir başka "itirafçı" ise Jandarma İstihbarat Grup Komutanı iken kendi isteğiyle emekli olan Kıdemli Binbaşı Ahmet Cem Ersever!

Ersever, 6-7 ve 8 Haziran 1993 günlerinde *Aydınlık* gazetesinde Hikmet Çiçek ve Soner Yalçın'a yaptığı açıklamalarda şöyle diyor:

> "Hizbullah ile bağlantılı olan iki kişi Alaattin Kanat ile Adem Yakın'dı. Bunların bize hep söylediği şu olmuştur: 'Hizbullah, PKK'nin düşmanıdır. Düşmanımın düşmanı benim dostumdur. Güvenlik güçleri kesinlikle Hizbullah'la uğraşmasın, onun yolunu açsın.' Adamların dediği de oldu. Güvenlik kuvvetleri Hizbullah'ı koruyup, güçlendirmişlerdi. Hizbullah'ın tetikçilerinin çoğu itirafçıdır."

İtirafçı Murat Demir'in "Adil" diye söz ettiği bir başka PKK itirafçısı, Eruhlu "Salman" kod adlı Adil Timurtaş da aynı ekibe dahil oldu. Timurtaş, itirafçı olduktan sonra, Ersever'in anlatımına göre eroin ve silah kaçakçılığı ile uğraştı.

Her Taşın Altından BOTAŞ Çıkıyor

2000'e Doğru dergisinin açığa çıkardığı "Birinci MİT Raporu" olayından sonra MİT'ten uzaklaştırılan, Özel Harp Dairesi'nden emekli Yarbay Korkut Eken, Turgut Özal tarafından BOTAŞ'a yer-

leştirildi. Bucak aşiretini korucu olmaya ikna eden JİTEM'den emekli Albay K.K. de BOTAŞ'ın bölge müdürüydü. BOTAŞ'ın yeraltı bağlantısını önceleri Alaattin Çakıcı, daha sonra da Abdullah Çatlı sağlıyordu.

Korkut Eken, "görevi icabı" sık sık Güneydoğu'ya gidip geliyordu. Eken, "güvenlik müşaviri" olarak görev yaptığı BOTAŞ'ı, militan İslamcıların ve PKK itirafçılarının örgütlendiği bir kuruma dönüştürdü.

Ubeydullah Dalar'ın Öldürülmesi

Menzil kanadının liderlerinden Ubeydullah Dalar, 21 Aralık 1992 günü Diyarbakır'da Hizbullah (İlim) tarafından öldürüldü. Cami imamı olan Dalar, Şehitlik semtinde bulunan Et ve Balık Kurumu yanındaki camiden sabah çıktığı sırada sopalı saldırıya uğradı. Başına aldığı darbelerle ağır yaralanan Dalar önce Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne, oradan Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı. Uçakla İstanbul'a sevk edilen Dalar, İstanbul'da öldü.

Dalar cinayetiyle birlikte Hizbullahçılar, PKK ile "ateşkes" durumunda olan Menzilcilere yönelik saldırılarını yoğunlaştırdılar.

Aynı yıl içinde İlimcilerin saldırısına uğrayan "İslamcı" sayısı 60'a ulaştı. Batman'da Nur Camisi imamı Resul İbak, Amediye Camisi imamı Abdurrahman Akyüz, eski bir imam olan Ahmet Baytar, Rahmet Camisi imamı Talat Turan Hizbullahçıların saldırısı sonucu ağır yaralandılar. Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde cami imamı olan İsmet Demircioğlu, Eylül 1992'de sabah saatlerinde camiye giderken linç edildi.

Daha sonradan RP'den Diyarbakır Milletvekili olacak olan Panel Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Ömer Vehbi Hatiboğlu, *2000'e Doğru*'ya yaptığı açıklamada "Bilinmelidir ki, bugün bölgemizde

örgütler değil, devletler savaşı vardır. CIA, MOSSAD, İngiliz ve Alman istihbarat örgütleri Diyarbakır'ı Beyrut haline getirmek için yoğun çabalar içerisindedirler" diyordu.

Menzil-İlim çatışmasını durdurmak için bazı tarikatçılar arabuluculuk yapmak istediler. Abdülkadir Aksu tarafından doğrudan desteklenen Hayat-Sağlık Vakfı, iki örgütü barıştırmak için çaba harcadı, ancak başarılı olamadı.

Menzilcilerin önde gelen isimlerinden Sebahattin Talayhan, 1994 yılında İstanbul'da kaçırıldı, cesedi Kocaeli'nde bulundu. Aynı yıl Menzil grubunun siyasi lideri Fidan Güngör kaçırıldı, muhtemelen sorgulandıktan sonra öldürülen Güngör'ün bugüne kadar cesedi bile bulunamadı.

Saldırılar Batı'ya Taşıyor

17 Aralık 1992 günü Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde üç öğrenci Hizbullahçı grubun saldırısı sonucu yaralandı. Fakültenin giriş çıkışlarını tutan grubun üç öğrencinin üzerine yürümesinden sonra, solcu öğrenciler arkadaşlarını korumaya çalıştılar. Büyüyen kavgaya okul idaresi ve güvenlik güçlerinin karışmadığı görüldü. Hizbullahçılar, saldırıdan birkaç gün önce Edebiyat ve İletişim Fakültelerinin duvarlarına, "Yaşasın Kürdistan şehitlerimiz", "Yaşasın Hizbullahi direnişimiz", "Kürdistan şehitleri ölümsüzdür" yazılı afişler asmışlardı.

Batmanlı'nın Feryadı

Kardeşi Hizbullah'a katılmak için evinden kaçan bir Batmanlı, konuştuğu *2000'e Doğru* muhabirine feryat ediyor:

"Benim bir kardeşim var bunların sempatizanı gibi görünüyor. Bir haftadır evden ayrıldı. Adım geçerse kardeşimi tamamen kaybederim, şimdi bir kazanma durumu var.

"Hizbullahçıların en fazla üzerinde durduğu kişiler lise 1-2, en fazla 3. sınıftaki kişiler. Yani toyları hedefliyorlar. 5-6 ay önce bir tanışımızın çocuğu kayboldu. 3-4 ay yurtdışına çıkmış. Bir kampa götürdüklerini söylüyorlar. Geri geldiğinde tam Hizbullahçıydı. Tam beyni yıkanmış durumdaydı.

"Gençliğin hevesleneceği kurslar açıyorlar. Karate, bilgisayar kursu gibi. Kendi aralarında ayinler yapıyorlar. Video kasetleri gösteriyorlar... Batman'da lise ve sanat okulunun büyük kısmını kaybetmiş durumdayız. Çoğu öğrenci bunların hâkimiyetine girdi. Okul kitaplarını falan bir kenara atmışlar hep onların kitaplarını okuyorlar. Caferi Tayyar diye bir evliya varmış çok eskiden. Onun adı altında kitaplar çıkarılıyor."

Bölgede kullanılan diğer bir saldırı yöntemi de işyerlerinin kundaklanması. Batman'da 22-30 Aralık 1991 tarihleri arasında kundaklanan işyerleri şunlar: Çömçe Lokantası, Salon 84 Kıraathanesi, Güneş Çeyizevi, Dergah Kitabevi, İslam Kitabevi, Huzur Ticaret, Tuncerler Coca Cola Bayii, Şirvan Giyim Mağazası, Sonçare Büfesi.

21-23 Aralık 1991 tarihleri arasında Silvan'da toplam 10 işyeri kundaklandı. Hürriyet Haber Ajansı muhabiri Hamza Öncü'ye ait mobilya, İhsan Dincer'e ait terzi dükkânları, Gürgün Pişkin'e ait eczane, İhsan Öngül'e ait giyim mağazası, Ramazan Kaya'ya ait bakkal dükkânı, Metin Katman'a ait lokanta ve Zülküf Bine'ye ait bakkal dükkânına molotof kokteyli ve bomba atıldı.

Silvan Hizbullahı

Halit Güngen'in öldürülmesinden sonra Hizbullah cinayetleri yoğunluk kazandı. Fakat bu kez Hizbullah'ın eylemlerini Silvan ilçesinde yoğunlaştırdığı görüldü. 1992 yılının Mart ve Nisan aylarında Silvan'da 14 kişi öldürüldü. Ölenlerden 11'i Hizbullah'ın kurbanı oldu.

10 Mayıs 1992 tarihli *2000'e Doğru*, eylem ve liderleriyle birlikte Silvan Hizbullahı'nı açıkladı.

Derginin Silvan'da görüştüğü üst düzey bir devlet görevlisi şunları söylüyor:

> "Devlet insanların can güvenliğini sağlamak zorunda. Geçmişte yaşanan acı tecrübeler var. Eğer bir kesime bazı şeyleri ihale ederseniz yanlış yaparsınız. Şurasını iyi biliyoruz ki, geçmişte burada devletin bazı işleri bazı kişilere ihale edilmiş. Örneğin ağalara. Şimdi halk arasında bu öldürme olayları ile ilgili birçok söylenti dolaşıyor. Biz bunların doğruluk derecesini bilmiyoruz. Bizi aşıyor. Ben, bazı işler devlet dışı güçlere ihale edilmiştir diyemiyorum, ama edilmemiştir de diyemiyorum. Ama böyle bir şey yapılmaması lazım gelir diyebiliyorum."

Batman gibi çevre kentlerden de takviye alan Hizbullahçıların Silvan'a yüklenmesinin altında, burada "örnek üs yaratma" politikası yatıyordu.

Çelik Yelekli Tetikçi

Dönemin Bağımsız Silvan Belediye Başkanı Fadıl Erdede, Hizbullah cinayetlerinde, işsiz güçsüz gençlerin tetikçi olarak kullanıldığını söylüyor. "70 bin nüfuslu, hiçbir fabrikanın olmadığı, işsizliğin had safhada olduğu bir ilçede bu tür tetikçiler bulmak zor olmuyor" diyor.

Halkın anlatımlarına göre ise, Hizbullah'ın tetikçileri ilçe dışından getiriliyor. Bunlar arasında Batmanlıların yoğunlukta olduğu söyleniyor. Örnek olarak da Menaf Şimşek'i öldüren Fikret Bayram gösteriliyor. Batmanlı olan Fikret Bayram'ı halk yakalamış ve katilin üzerinden çelik yelek çıkmış.

Silvan'da Hizbullah Şefleri

Dergi, Silvan Hizbullahı'nın önde gelen adlarını şöyle açıklıyordu:

Nasri Güzel: Batman un fabrikası sahibinin oğlu. Mescit Mahallesi'ndeki evi, Hizbullah'ın karargâhı olarak kullanılıyor.

Remzi Özdemir: Silvan'da Çağ Mobilya'nın sahibi. Hizbullah'ın Silvan yöneticilerinden ve aktif militanlarından.

Nazif Yalçın: Manifaturacı.

Rıfai Yazgan: Türk Ticaret Bankası eski veznedarı. "Hizbullah'ın muhasebecisi" olarak tanınıyor. 1991 Kasım ayında örgüte gelen paranın bölüşülmesinden çıkan anlaşmazlık yüzünden yine Hizbullahçı olan Okul Kitabevi'nin sahibi Melle Mehmet ve halen sebze komisyonculuğu yapan, Sofi Meki diye tanınan kişi tarafından tabancayla yaralanıyor.

Emrullah Sütşurup: İpragaz bayisi. Oğlu Suat Sütşurup bir süre önce Hizbullah saldırganlığı içinde yer alması nedeniyle halk tarafından yakalandı. Sütşurup'lar, Silvan'da saldırıları başlatan aile olarak biliniyorlar.

Haydar Kaya: Market sahibi. Babası Seyit Mehmet Ali Kaya'nın da aynı örgütlenme içinde olduğu ifade ediliyor. Haydar Kaya için, "Silvan'da Hizbullah'ın en tehlikeli adlarından biri" deniliyor.

Mustafa Zengin: Manifaturacı.

Melle Mehmet: Okul Kitabevi sahibi. Silvan'da beş yıl önce Hizbullah'ı ilk örgütleyenlerden.

"Hükümet İlgilenmiyor"

Dönemin Belediye Başkanı Fadıl Erdede şunları söylüyor:

"SHP Genel Sekreteri Cevdet Selvi'yle konuştum. 'Siz iktidarsınız, bu olayları önlemek sizin sorumluluğunuzdadır' dedim. 'İlgileneceğim' şeklinde cevap verdi. Aynı şekilde, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı ve Diyarbakır Milletvekili Mehmet Kahraman'la da görüştüm. Kendisi Diyarbakır'a Sağlık Paneline katılmak üzere gelmişti. 'Sayın Bakanım, bu kadar insan ölüyor. Gelmişken bir de Silvan'a uğrasanız' dedim. Gelmediler. Silvan'a bölge milletvekilleri dahil hiçbir milletvekili uğramadı."

CIA ve MOSSAD Gibi

> "Örgüt şemaları çok karışıktır. PKK'da bir militan tek kod isimle anılır ve bununla yaşamını sürdürür. Ancak, Hizbullah'ın örgüt şeması, CIA ve MOSSAD yapılanmasına benzer. PKK'dan çok daha tehlikeli bir örgüttür. Gizlilik kuralı gereği, belli seviyeye kadar yükselen örgüt mensuplarına örgüt içindeki aktivitesine göre birkaç tane kod isim verilerek kullandırılır. Bu kod isim uygulamasında diğer illegal örgütlerde görülen uygulamadan farklı olarak çapraz kod isim uygulaması görülmekle birlikte, örgütte alttan üste kimse kimseyi tanıyamaz."

Şanlıurfa Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürü olarak görev yapan ve aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nde "Türkiye'de terör" konulu tezi ile doktor olan Mustafa Bağrıaçık başkanlığındaki sorgu bürosu ekibi, her yönüyle Hizbullah'ı araştırdı ve sonuçlarını bir kitapçık haline getirdi.

"Hizbullah" araştırması, 5 Nisan 1998 tarihli *Aydınlık*'ta çıktı. Örgütün çalışma şekilleri, faaliyet alanları, yapılanma şeması ve diğer yönlerinin de yer aldığı bu araştırma, 80 ilin valilik ve emniyet müdürlüklerine gönderildi.

"Hizbullah Tetikçileri Psikopat"

Jandarma Genel Komutanlığı tarafından hazırlanan Hizbullah ile ilgili bir raporda da benzer görüşler dile getiriliyor:

"Hizbullah örgütü elemanlarının sorgularında en belirgin özelliklerinden biri çok büyük oranda yalana başvurmalarıdır. Yine kendi inançları doğrultusunda yakalandıklarında yalan söylenebileceği tezinden hareket etmektedirler. Bazen de özellikle Hizbullahi anlayışın fikir yapısı ve irtibatları konusunda yanlış bilgiler vermek suretiyle sorguyu değişik yönlere sevk etme yoluna gitmektedirler. Örneğin Menzil grubuna mensup bir şahsın sorgulamasında İlim grubuna ait bazı fikirler Menzil grubuna aitmiş gibi ifade edebilmektedir. Ayrıca örgütün delilleri yok edebilmesi için, yakalanan ve sorguya alınan her örgüt mensubunun, ilk birkaç saat içerisinde kesinlikle konuşmaması veya polisi yanlış yöne sevk etmesi yönünde talimatlandırıldığı da göz önünde bulundurulmalıdır."

"Sorgularda dikkat edilmesi gereken koşullar" ve "Sorgularda sorulabilecek sorular ve eleman temini" başlıklarından oluşan raporda, militanları sorgulayan güvenlik güçlerinin, Hizbullah elemanlarına nasıl davranmaları gerektiği en ince ayrıntılarına kadar anlatılıyor.

Raporda, sorgularda kesinlikle "Hizbullah mensuplarıyla dini konularda tartışmaya girmemeye özen gösterilmesi" öğütleniyor. Hizbullah'ın üst düzey yöneticilerinin, kendilerini sorgu tekniklerine karşı özel olarak hazırladıkları belirtiliyor.

Raporda Hizbullah tetikçileri şöyle tanımlanıyor:

"Alt seviyede tetikçi olan örgüt mensuplarının çok büyük bir kısmı ileri seviyede bir dini bilgiye sahip olmadıkları, hatta bir kısmının psikopat tipli şahıslardan müteşekkil olduğu görülmüştür."

Hizbullah'ın Silah Depoları

Raporda, her örgüt mensubunun sorguya alındığında neler anlattığına dair örgüte çıkar çıkmaz rapor verdiği ve örgütün buna göre yeni taktik ve teknikler geliştirdiği belirtiliyor. Cezaevine giren Hizbullah militanlarının ifadelerinin örgüte bağlı avukatlar vasıtasıyla temin edildiği kaydediliyor.

Raporda, Hizbullah'ın silah depolarını nasıl korudukları hakkında şu bilgiler veriliyor:

> "Örgütün silah, sığınak ve dokümanlarının yerlerini güvenlik güçlerine hiç deşifre olmamış örgüt mensuplarının ancak bildiği bilinmektedir. Örneğin sığınaklar, başka bir ilden getirilen ve o ili hiç tanımayan birkaç örgüt mensubuna hazırlatılmakta ve böylece o ilin örgüt mensuplarının tamamına yakını kendi ilindeki sığınakları bilmemektedir. Fazla deşifre olmuş sığınak ve yerler ise boşaltılmaktadır."

Halit'in Katili Yakalanıyor

6 Kasım 1992 günü OHAL Bölge Vali Yardımcısı Ahmet Ertürk, Diyarbakır'da görüştüğü bir gazeteciye, "Batman'da bir grup Hizbullahçı'nın yakalanmasından sonra bir gazetecinin katilinin bulunması konusunda önemli gelişmeler olduğunu" söyledi.

11 Kasım 1992 günü OHAL Bölge Valisi Ünal Erkan, eski CHP Milletvekili Hasan Değer'in evine yaptığı ziyaret sırasında gazetecilere, "Hep Kontrgerilla deniyor. Diyarbakır'da öldürülen gazetecinin katili Hizbullahçı. Silahlarıyla birlikte yakalandı" açıklamasını yaptı.

27 Ekim 1992 günü Hizbullah militanı Nedim Uysal yakalandı. Olağanüstü Hal Bölge Valiliği tarafından yapılan açıklamada Güngen'in katilinin Nedim Uysal olduğu belirtildi.

Uysal, Batman'a bağlı Kozluk ilçesinden. Çevresinde Hizbullahçı olarak tanınıyor. Yakalandığı gün üzerinden iki adet 9 mm. çapında silah çıktı. Ancak Nedim Uysal, Diyarbakır DGM'de kasten adam öldürmekten değil, örgüt üyeliğinden yargılandı. Burada görevsizlik kararı verilen dava daha sonra Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Uysal, yalnızca ruhsatsız silah bulundurmak suçundan hüküm giydi. 6 ay cezaevinde kaldıktan sonra tahliye edildi.

17 Ocak 2000'den sonra yapılan operasyonlarda Gaziantep'te yakalanan üç Hizbullah tetikçisi Diyarbakır'a getirildi. 9 Şubat günü üç militana, Diyarbakır'da işledikleri 7 cinayet ve 5 yaralama olayı ile ilgili tatbikat yaptırıldı. Yakalanan tetikçilerden Fuat Balca, A. Kerim Kaya ve M. Feysel Bozkuş'un, 18 Şubat 1992'de *2000'e Doğru* muhabiri Halit Güngen ve 8 Haziran 1992'de Özgür Gündem Muhabiri Hafız Akdemir'in de aralarında bulunduğu 7 kişiyi öldürdükleri açıklandı.

Diyarbakır'ın Ofis semtinde Kışla Sokak Çalışkanlar-2 Apartmanı önünde yapılan tatbikatta yer gösteren tetikçi Fuat Balca, *2000'e Doğru* dergisine yönelik saldırı emrini Hüseyin kod adlı Mahmut Kaya'dan aldıklarını, 18 Şubat 1992 günü örgütün tetitçilerinden Cemal Tutar ile birlikte bu apartmana geldiklerini anlatarak olayı şöyle anlattı:

> "Cemal ile kapıyı çaldık. Bize örgüt aleyhine yazı yazdığı ve PKK sempatizanı olduğu belirtilen Halit Güngen kapıyı açtı. Cemal, kendisine eski tarihli bir dergi sordu. O arşivden çıkarmaya çalışırken, Cemal arkadan ensesine ateş ederek öldürdü. Daha sonra buradan kaçarak, silahları Mahmut Kaya'ya teslim ettik."

Fuat Balca, dergi bürosuna Cemal Tutar ile birlikte geldiklerini, Halit'in arşivden eski bir sayıyı çıkarırken Cemal Tutar tarafından ensesine ateş edilerek öldürüldüğünü söylüyor. Oysa Halit Güngen'in öldürüldüğü yerde arşiv falan bulunmuyordu, sadece boş raf-

lar vardı. Derginin arşivi ve eski sayıları diğer odadaydı. Aynı şekilde Halit'in öldürüldüğü yerin hemen paralelinde bulunan tuvalete molotof kokteyli atılmıştı. Tetikçi bunları anlatmadı.

Fuat Balca *2000'e Doğru*'nun bürosunun bulunduğu Çalışkanlar-2 apartmanı önüne geldiğinde, derginin kaçıncı katta olduğunu ve binanın girişini bilemedi. Gazetecilerin sorusuna yanıt veremeyen Balca, sivil polislerin müdahale etmesiyle derginin binanın 1. katında bulunduğunu ve Halit'i burada öldürdüklerini söyledi.

Mumcu ve Sirmen'den Yanlış Bilgi

Uğur Mumcu, 14 Kasım 1992 tarihli *Cumhuriyet* gazetesindeki köşeyazısında şöyle diyor:

> "18 Şubat 1992 günü öldürülen 2000'e Doğru dergisi muhabiri Halit Güngen cinayetinde kullanılan silah, 27 Ekim günü yapılan operasyonlarda sağ olarak ele geçirilen iki PKK'liden birinin üzerinde ele geçiyor."

Ali Sirmen ise 15 Kasım 1992 tarihli *Milliyet* gazetesindeki köşesinde aynı konuyla ilgili şunları yazıyor:

> "Halit Güngen olayında da görüldüğü gibi, hiç değilse bazı hallerde PKK sorumluluğu ile karşı karşıya bulunmaktayız."

2000'e Doğru Genel Yayın Yönetmeni Ferit İlsever, Uğur Mumcu ve Ali Sirmen'e birer açıklama görderdi. İlsever açıklamada, "27 Ekim günü Batman'da yakalanan Halit Güngen'in katil zanlılarının PKK'li olduklarına dair ne resmi, ne de gayrı resmi bir açıklama vardır. Tersine, bugüne kadar yapılan açıklamalar, bu şahısların 'Hizbullahçı' olduğuna işaret etmektedir" diyerek yazıların düzeltilmesini istedi. Uğur Mumcu 20 Kasım 1992 tarihli köşesinde açıklamaya yer verdi.

İtirafçı Oldu

Başta Güngen cinayeti olmak üzere silahlı beş eylemden yargılanan Nedim Uysal, 29 Ağustos 1999 tarihinde yürürlüğe giren Pişmanlık Yasası'ndan yararlanmak üzere Diyarbakır DGM'ye başvurdu.

Yasadan yararlanmak için başvuruda bulunan Hizbullahçı sayısı 17 Ocak operasyonundan sonra giderek artıyor. Beykoz'daki çatışmada yakalanan Edip Gümüş ile Cemal Tutar, 3 Şubat günü Diyarbakır DGM Başsavcılığı'na bir dilekçe vererek Pişmanlık Yasası'ndan yararlanmak istediklerini belirttiler. Gümüş, dilekçesinde 70 cinayet talimatını verdiğini itiraf etti.

İtiraflarıyla örgütün arşivini ortaya çıkaran Abdülaziz Tunç, 1993 yılında İstanbul'da yakalanan ilk itirafçı Şaban Elaltunteri, Mardin'de yakalanan Abdülbaki Öz, Diyarbakır DGM'de idam cezasına mahkûm olan Vecdi Şeran ve Kemal Aktaş itirafçılardan bazıları. Bu sayının önümüzdeki günlerde artması bekleniyor.

1999 yılının Mayıs ayında Hizbullah'ın "Şûra üyesi", bilgisayar uzmanı Abdülaziz Tunç'un verdiği bilgiler doğrultusunda, 20 bin örgüt üyesinin kayıtlı olduğu bilgisayar arşivi ele geçirildi. Operasyonlar sırasında 1 500 kişi yakalanırken, 350 kişi tutuklandı.

Abdülaziz Tunç, 18 Haziran 1999 tarihli *Milliyet* gazetesinde yayımlanan itiraflarında şöyle diyor:

> "1988'de Velioğlu ve iki arkadaşla birlikte Van'dan Türkiye sınırını geçerek İran'ın Kelareşe köyüne vardık. Burada bizi Devrim Muhafızları karşıladı.
>
> "Urmiye, Salmas ve Tebriz üzerinden Başkent Tahran'a vardık. Türk Büyükelçiliği yanındaki bir villaya yerleştik. Burada Devrim Muhafızları bize ders verdi.
>
> "1998 başlarında hücre evinde okuduğum kitaplardan etkilenip pişmanlık duydum. Bu nedenle örgütten kaçtım. Örgüt,

izimi buldu ve tekrar faaliyet göstermem için teklifte bulundu, ancak kabul etmedim. Diyarbakır'da yapılan operasyonda yakalandım."

İran'a Göre Hizbullah

Medya tarafından sürekli körüklenen "Hizbullah-İran bağlantısı" iddialarına İran'dan gayrı resmi ilk yanıt bir televizyon kanalından geldi.

İran'ın "Sahar" isimli televizyon kanalı, Tahran yönetiminin bu örgütle hiçbir bağlantısı olmadığını söyledi. Çeşitli dillerin yanı sıra, her gün yarım saat Türkçe yayın yapan Sahar TV'nin, Türkiye'deki Hizbullah örgütünü "Teşkilat" ve "Çete" olarak nitelemesi dikkat çekti. Haberlerde, Türkiye'deki Hizbullah örgütüne yönelik operasyonlara, çıkarılan cesetlere ve bu konudaki açıklamalara geniş yer verildi. İran televizyonu, Türk medyasını da, İran-Ankara arasındaki ilişkileri bozmaya çalışan, Siyonizme hizmet eden güçlere hizmet etmekle suçladı.

8) MADIMAK'I HİZBULLAHÇILAR YAKIYOR

2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Oteli'nde 37 aydın, şeriatçılar tarafından "Yaşasın Hizbullah", "Hizbullah geliyor", "Laik düzen yıkılacak", "Kanımız aksa da zafer İslam'ın", "Cumhuriyet burada kuruldu, burada yıkılacak" sloganları arasında öldürüldü.

"Sivas Katliamı Davası"nda yargılanan Süleyman Kurşun, Ramazan Önder, Mehmet Ercan İlter ve Muhammed Nuh Kılıç'ın Hizbullahçı oldukları ortaya çıktı.

21 Ocak'ta *Milliyet* gazetesinde yer alan haberde, Sivas Katliamı Davası'nın sanıklarından olan ve daha önce davayı gören Ankara 1 No'lu DGM'ye başvuruda bulunarak Pişmanlık Yasası'ndan yararlanmak istediklerini beyan eden sanıklar Ali Kurt ile Mevlüt Atalay'ın anlatımlarına yer verildi.

Haberde, itirafçıların, "katliamı organize edenlerin Hizbullah örgütü üyesi oldukları"nı açıkladıkları belirtildi.

Topluluğu Yönetenler

Sanık Ali Kurt ifadesinde, Sivas Davası sanıklarından Süleyman Kurşun için "Bu kişi Hizbullahçıdır. Hizbullah örgütünün üyesidir. Sivas olaylarında yanındaki kişilerle birlikte topluluğu yönlendiren kişidir" diyor.

Kurt, Ramazan Önder, Mehmet Ercan İlter ve Muhammed Nuh Kılıç için de "Bu kişiler Hizbullahçıdır. Devamlı cübbe giymişler-

dir. Cübbe ile dolaşan kişilerdir. Sivas olayları meydana gelmeden topluluğu düzenleyen, insanları camiye gelmeye toplayan kişilerdir. Daha önce Paşa Camii'nde namaz kılınacağını, camiden çıkılınca yürüyüş yapılacağını önceden haber veren ve insanların bu şekilde toplanmasını sağlayan kişilerdir" tanımını yapıyor.

Kurt, ifadesinde diğer isimlerle ilgili olarak da şunları söylüyor:

> "Mehmet Yılmaz, İslami Hareket Teşkilatı'nda bulunmaktaydı. Refah Partisi'nin ocaklarında, partiyle ilgili konuşmalar yapardı. Olaylar sırasında topluluğu Paşa Camii'nden çıkararak hükümet meydanının ortasına getiren kişidir. O sırada ben de o toplulukta bulunmaktaydım.
>
> "Cafer Erçakmak, Cemalettin Kaplan'cıdır. Otelin önünde maktullerin ölümüne sebebiyet verildiği sırada bizzat topluluğun önünde bulunmuştur. Çok etkili bir kişidir. Eğer isteseydi olayı meydana getiren topluluğu olaylar meydana gelmeden dağıtabilirdi."

"Karanlık Güçler İttifakının Ürünü"

Sivas Davası müdahil avukatlarından Mehmet Cengiz, "Davanın başında Cumhuriyet tarihinin en önemli şeriatçı kalkışması olan Sivas olaylarının, bir karanlık güçler ittifakının ürünü olduğunu belirtmiştik" diyor. Cengiz, olaydan hemen sonra, İBDA-C'nin *Taraf* dergisi başta olmak üzere gerici basında bunun itiraflarının yer aldığını belgeleriyle mahkemeye sunduklarını söylüyor.

> "Bütün bu somut olgular karşısında yaşanan gerici tehdidi hâlâ suni gündem olarak göstermeye kalkanlar büyük aymazlık içindedirler. Bu karanlık güçlere karşı aydınlanmayı ifade eden 28 Şubat ve TSK'ye karşı mücadeleyi esas alanlar, bu gelişmeler karşısında şaşkınlık içindedirler."

Avukat Mehmet Cengiz'e göre, "Önemli olan, Sivas Davası'nda kimlerin hangi cezaya çarptırılacağı değil, Sivas davasının örgütlü, planlı bir şeriatçı kalkışma olduğunun ve bu eylemi planlayan örgütlerin saptanmasıdır".

Tanık İfadeleri

Ankara DGM Cumhuriyet Savcısı Hamza Keleş'in Sivas Davası'yla ilgili 4 Temmuz 1997 tarihli esas hakkındaki mütalaasında, sanık Mehmet Yılmaz'ın, Tutuklama Hakimliği'nde, "Slogan atmadım, herhangi bir örgütle ilgim yoktur şeklinde beyanda bulunduğu" yazılı.

Tanık Mehmet Yıldız ise Savcılık ifadesinde "Sanığın barikatı yarmaya çalıştığını ve slogan attığını gördüm. Mehmet Yılmaz'ı, otel önünde barikat kurmuş olan polis ve jandarma barikatını yarmaya çalışarak, otel istikametine gitmek için çaba sarf ederken gördüm" şeklinde açıklamada bulunuyor.

Tanık Hüseyin Kılıç, Savcılık ifadesinde Ramazan Önder hakkında, "Sanığı olay günü Cumhuriyet Lokantası civarında slogan atan ve Madımak Oteli'ne yaklaşmak isteyen grup içinde slogan atarken gördüm" diyor.

Hizbullah militanı Muhammed Nuh Kılıç, 27 Temmuz 1993 tarihli Emniyet ifadesinde şu itirafta bulunuyor:

> "Namazı Paşa Camii'nde kıldım, topluluk slogan atarak Atatürk Caddesi'nde gidiyordu, arkalarından ben de katıldım, Allahuekber ve tekbir sesleri geliyordu, Atatürk Caddesi'nde topluluğa katıldım, meydandan vilayet önüne geldik, topluluğun ortasında slogan atarak Kültür Merkezi'ne gittik, Kültür Merkezi ve Heykel taşlandı, ben de bir iki taş attım."

İki Hizbullahçıya Beraat

Ankara 1 No'lu DGM'de görülen Sivas Olayları Davası'nda, sanıklar Süleyman Kurşun, Mehmet Yılmaz, Ramazan Önder ve Cafer Erçakmak'ın "3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'na muhalefet, görevli memura görevinden dolayı cebir ve şiddetle hakaret, birlikte ölümle tehdit, birlikte kamu malına toplu ızrar, birlikte basit ızrar, birlikte yanıcı, parlayıcı madde ile ızrar, yangın çıkartarak 35 kişiyi aynı kasıt altında öldürmek, 45 kişiyi yangın çıkartmak suretiyle öldürmeye tam kalkışma, bu son iki suça müzaharat ve muavenet ile iştirak, bu suçları işlemeye teşvik ve 2911 sayılı yasaya aykırı davranış" suçlarından; Mehmet Ercan İlter'in, "3713 sayılı yasaya aykırı davranmak ve 2911 sayılı yasaya muhalefet" suçlarından ve Muhammed Nuh Kılıç'ın da "2911 sayılı yasaya muhalefet" suçundan cezalandırılması istendi.

Ankara 1 No'lu DGM, mahkeme sonucunda, Süleyman Kurşun ve Mehmet Ercan İlter, bahsedilen suçlardan mahkûmiyetlerine "yeterli, kesin ve inandırıcı delil elde edilemediğinden" beraat ettiler.

Mehmet Yılmaz, Ramazan Önder ve Muhammed Nuh Kılıç ise üçer yıl hapis cezasına mahkûm oldular.

Bu karar, daha sonra Yargıtay tarafından bozuldu. Sivas Davası devam ediyor.

"Refah, Hizbullah'a Güç Verdi"

Kapatılan RP'nin lideri Necmettin Erbakan, Bingöl'de 1994 yerel seçimleri sırasında yaptığı konuşma nedeniyle Diyarbakır DGM'de, TCY'nin 312. maddesi uyarınca "halkı din ve mezhep farkı gözeterek açıkça tahrik etmek" suçundan 3 yıl hapis istemiyle yargılandı. 10 Şubat 1999 günü dava ile ilgili esas hakkındaki görüşünü açıklayan DGM Savcısı Yavuz Şentürk, "RP'lilerin oluşturduğu ortamdan

Hizbullah ve diğer şeriatçı örgütlerin güç ve cesaret bulduğunu" söyledi. Savcı, bu örgütlerin, ortamdan yararlanarak, özellikle camilerde küçük yaştaki çocuk ve gençlere İslam dinini öğretme kisvesi altında yaklaştığına ve örgütlere militan kazandırma faaliyetlerini açıkça yürüttüğüne dikkat çekti.

Erbakan hakkındaki dava, Bingöl'de yaptığı "Ne mutlu Türküm diyorlar. Birileri çıkıp ne mutlu Kürdüm derse ne yapacaksınız?" şeklindeki konuşması nedeniyle açılmıştı.

DGM Askeri Savcısı Yavuz Şentürk, Erbakan'la ilgili iddianamede yazılı suçun oluşup oluşmadığı konusunda görüşlerini özetle şöyle açıkladı:

> "... Sanığın ve kapatılan Refah Partisi'nin halen yurtdışına kaçmış olan bir kısım milletvekillerinin ve belediye başkanlarının bu ve buna benzer konuşmalarının etkisiyle, vatandaşlarımız arasında 'laik-antilaik, inanan-inanmayan, Müslüman-daha iyi Müslüman, anayasal düzenden yana-düzen karşıtı, türbandan yana-çağdaş giyimden yana' ve benzeri ayrılıklar ortaya çıkmış ve toplumumuzu önemli derecede etkilemiş, halen de etkilemeye devam etmektedir."

Bu düşüncelerde olanlar ve yandaşlarının, söz ve davranışlarıyla büyük bir pervasızlık içinde Mustafa Kemal Atatürk'e, onun "en büyük eserim" dediği Cumhuriyet'e, Cumhuriyet'in temel kurum ve kuruluşlarına her platformda söz ve davranışlarıyla saldırdığını ve saldırmaya devam ettiğini vurgulayan Savcı Şentürk daha sonra şunları söylüyor:

> "Bunun sonucunda ülkemizde anayasal ve yasal kuralları uygulayan her kademedeki yöneticiler, yargı mensupları, Türk Silahlı Kuvvetleri ve emniyet mensupları düşman ve hedef olarak gösterilmeye çalışılmış ve halen de buna devam edilmektedir. Bunun yanında, oluşturulan bu ortamdan cesaret ve güç bulan yasadışı Hizbullah terör örgütü mensupları ve ben-

zeri İslami terör örgütü mensupları özellikle cami çevrelerinde, dinlerini öğrenmek isteyen samimi Müslüman ve vatandaşlarımız ile küçük yaştaki çocuk ve gençlere İslam dinini öğretme kisvesi altında yaklaşarak, onlara görüşlerini aşılayıp, bu örgütlere militan kazandırma faaliyetlerini açıkça yürütmeye başlamışlardır. Ancak bu durumun anlaşılması üzerine, devletin yetkili kurumlarının aldığı kararlar doğrultusunda güvenlik güçlerince, bu yönde faaliyet gösteren yasadışı İslami örgütler üzerine etkin ve kararlı bir şekilde gidilerek suçluların yakalanmaları ve adli makamlara sevk edilmeleri sağlanmış olup, bu yönde ciddi ve kararlı bir şekilde çalışmalara devam edilmektedir."[1]

RP Diplomalı Hizbullahçı

Kocaeli'nde 5 Temmuz 1998 günü düzenlenen Hizbullah operasyonunda yakalanan Arif Tarı'nın, kapatılan RP'den "eğitim diploması", eski Genel Başkanı Necmettin Erbakan'dan da "Üstün Hizmet Belgesi" aldığı ortaya çıktı.

Kalaşnikofun yanı sıra, çok çeşitli silah ve cephane, gece görüş dürbünü, kurşun dökme aparatlarının ele geçirildiği operasyon sonucunda tutuklanan Tarı'ya verilen "RP Eğitim Diploması"nda, kapatılan partinin ağır toplarından Ahmet Tekdal'ın imzası yer alıyor.

Tarı'ya verilen 165 seri numaralı diplomada, "Refah Partisi Eğitim Diploması. Sayın Arif Tarı'ya bu diploma RP 1985 yılı eğitim çalışmalarına iştirak etmiş olması münasebetiyle verilmiştir" vurgulaması dikkat çekiyor.

Tarı'nın RP ile bağlantısını ortaya koyan ikinci belge ise, Erbakan'ın imzasını taşıyan, "Milli Görüş 20. Yıl Üstün Hizmet Belgesi". Belgede, "Milli Görüş'e 20 yıldır yaptığı üstün hizmetlerden dolayı verilmiştir" ibaresi de yer alıyor.

1 *Cumhuriyet* gazetesi, 11 Şubat 1999.

Şevki'nin de Akrabası

Diplomalı ve takdir belgeli Tarı, Almanya'ya kaçan eski RP Milletvekili Şevki Yılmaz'ın da akrabası. Kocaeli operasyonunda tutuklanan Tarı, aynı zamanda tabanca mermisi ve av malzemeleri bayii.

Sanıkların üzerinde ve evlerinde yapılan aramalarda, Milli Gençlik Vakfı makbuzları ve "TC'nin zindanlarındaki Müslümanlar hakkında 1997 yılı raporu" da ele geçirildi.

Kocaeli İl Jandarma Komutanlığı'nın Merkez, Servetiye köyü, Hasbahçe mevkiinde yaptığı operasyonda tutuklanan sanıklardan eski Jandarma Astsubayı Halil Bulut'un, Haziran 1997'de Ordu'dan uzaklaştırıldığı da ortaya çıktı.

Aranan sanıklardan Deniz Astsubay Mehmet Kazgan ise, Aralık 1996'da Yüksek Askeri Şûra kararıyla Ordu'dan atıldı. Kazgan'ın Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na bağlı TCG Anıttepe Gemisi'nde çarkçı astsubay çavuş olarak görev yaptığı öğrenildi.[2]

Hizbullah Vakıfları

İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından hazırlanan bir raporda, irticai örgütlere destek veren vakıflar belirlendi.

Raporda, Hizbullah'ın özellikle vakıf çalışmaları ve kamuoyu oluşturmak amacı taşıyan yasal yayın organlarının faaliyetine ağırlık verdiği belirtildi. İstanbul'da kitlesel eylemler yapan Hizbullah'ın, yedi ayrı vakıf aracılığıyla faaliyette bulunduğu saptandı.

Raporda yer alan, irticai örgütlere yasadışı destek veren vakıflar şöyle:[3]

2 *Hürriyet* gazetesi, 19 Temmuz 1998.
3 *Milliyet* gazetesi, 13 Ağustos 1998.

• *İBDA-C*
Vakıf: İslami İlimler ve Sanatları Araştırma Vakfı (Şirinevler).
Kurucuları: Yaşar Şadoğlu, Mehmet Salih Şadoğlu, Sıtkı Doğan, Fikri Özer, Selma Şadoğlu.
• *Ceyşullah*
Vakıf: İlim Araştırma Vakfı (Fatih).
Kurucuları: Ali Aşık, Muharrem İler, Sabri Salman, Mehmet Nur Güllüoğlu, Mehmet Uyanıkoğlu, Mehmet Şükrü Bakır.
• *Hizbullah (Tevhid)*
Vakıf: Selam İlim ve Hizmet Vakfı (Fatih).
Kurucuları: A. Kemal Tuna, Mustafa Çelik, Kenan Yabanigil, M. Burhan Genç, İsa Uzun, Ahmet Yurdakul, Süleyman Akboğa, M. Baki Seyda.
• *Hizbullah (Vasat)*
Vakıf: Tevhit Vakfı (Üsküdar).
Kurucusu: Mehmet Çakar.
• *Hizbullah (Menzil)*
Vakıf: Sebat Soysal ve Kültürel Hizmet Vakfı (Fatih).
Kurucuları: Mehmet Haydari, İsmail Oruç, Mustafa Çelik.
• *Hizbullah (Vahdet)*
Vakıf: Davet Eğitim, Kültür ve Kardeşlik Vakfı (Fatih).
Kurucuları: Faris Karak, Ahmet Varol, Adem Kızıltepe, Bülent Kaya, Recep Çelik.
• *Vahdet Eğitim Yardımlaşma Vakfı (Ankara)*
Kurucuları: Recep Özkan, Ahmet Altıntepe, Fatih Yıldırım.
• *Asrı Saadet İlim, Hizmet ve Kültür Vakfı (Sultançiftliği)*
Kurucusu: Recep Aydın.
• *Müslüman Gençlik (Yıldız)*
Vakıf: İnsan Eğitim, Kültür ve Yardımlaşma Vakfı (Fatih).
Kurucuları: Hüsnü Turan, Yunus Torpil, Şerif Enis, Cemal Tellioğlu, Kadir Tıngıroğlu.

• *Şirinevler Ulu Camii Eğitim ve Hizmet Vakfı (Fatih)*
Kurucuları: İbrahim Fırat, Özcan Kocaman, Binali Pala, Vahdettin Taşdemir, Mehmet Açıkgöz, İdris Mutlu, Elbeyi Çelik. Başkan: Şerif Enis.
• *Müslüman Gençlik (Malatyalılar)*
Vakıf: İslami Düşünce ve Dayanışma Vakfı (Fatih).
Kurucuları: A. Rıza Gökçe, Taner Bayraktar, Abdurrahman Şuayip, Çetin Mitat.

İlimcileri Kollayan MİT Raporu

"Hizbullahi Grupların Son Durumu" başlıklı MİT raporu 19 Ekim 1997 tarihli *Aydınlık*'ta yayımlandı. Raporda, Hizbullah'ın son bir yılı, İlim grubunu koruyan bir bakış açısıyla değerlendiriliyor. İlim grubunun eylemlere yeniden başlamasına bahaneler sıralanıyor ve Hizbullah'ın "ahlaki yönü bozuk olan"ları cezalandırdığı ileri sürülüyor. Arabaşlıklar *Aydınlık* tarafından konuldu. Rapor aynen şöyle:

"Hizbullah İlim ve Menzil gruplarının son dönemler itibariyle silahlı faaliyet ve eylemlerden ziyade özellikle yaz dönemlerinde cami ve kitabevlerinde, kış dönemlerinde ise okullarda yürüttükleri propagandalarla taban genişletme faaliyetleri içerisinde bulundukları bilinmektedir. Bu çerçevede;

Menzil Grubu İstanbul'da Aktif

"Menzil Grubu'nun;

"İlim grubu ile girdiği silahlı çatışmalar neticesi faaliyetlerini Diyarbakır dışına özellikle batı bölgelerimize taşıdığı, bu amaçla da İstanbul ilini önemli bir faaliyet merkezi haline getirdiği,

"Molla Mansur Güzelsoy'un İran'da ölmesi, örgütün kaçırılan siyasi lideri Fidan Güngör'ün ise akıbetinden halen haber alınamaması neticesinde örgüt içerisinde liderlik sorununun baş gösterdiği, bu problemi halledebilmek amacıyla hareketin önemli isimlerinden olan ve halen cezaevinde bulunan Mehmet YAŞASIN'ı serbest bıraktırabilmek için illegal yollardan çeşitli girişimlerde bulunulduğu ancak bunda başarılı olunamadığı;

"Yurtdışında İran'la, yurtiçinde ise özellikle Selam gazetesi çevresiyle varolan irtibatlarını daha da yoğunlaştırdığı, diğer taraftan Diyarbakır çevresinde bulunan illerde taban genişletme faaliyetlerini ise halen devam ettirdiği,

"Örgüt özellikle İstanbul, Adıyaman, Ş. Urfa, Bitlis, Muş, Van, Ağrı, Diyarbakır gibi illerde propaganda faaliyetlerini devam ettirmektedir. Belli bir dini ve siyasi liderin etrafında toplanma çalışmalarının devam ettiği örgütte her ilin kendi sorumluluğunda faaliyetler devam ettirilmektedir.

İlimciler Ahlaksızları Cezalandırıyormuş!

"İlim Grubu'nun İse;

"PKK terör örgütü ve Menzil grubuyla olan geçmiş yıllardaki silahlı çatışmaları sona ermiş durumdadır. Son döneme kadar propaganda faaliyetleri çerçevesinde çalışmalarını sürdürürken 1996 yılının son aylarında Diyarbakır ilinde; PKK terör örgütü sempatizanı ve militanlarına, Menzil grubu mensuplarına ve vatandaşlara yönelik silahlı eylemlere başladığı gözlenmiştir.

"Bu eylemlerin büyük bir kısmı İlim grubu tarafından gerçekleştirilirken, diğer taraftan İlim grubu mensuplarına yönelik de öldürme ve adam kaçırma türü eylemlerin gündeme geldi-

ği gözlenmiştir. İlim grubunun eylem hedefleri, PKK terör örgütü ve Menzil grubu mensupları ile örgüte karşı gelen veya ahlaki yönü bozuk olan vatandaşlardan oluşmaktadır.

"Günümüz itibariyle silahlı eylemleri durmuş vaziyette olan örgütün son olarak giriştiği silahlı saldırı eylemlerinin gerekçeleri olarak şu tespitleri yapmak mümkündür.

Saldırıya Bahaneler

"Silahlı faaliyetlerin durmasıyla birlikte İlim grubunun eylem kanadında yer alan çoğu psikolojik ve ahlaki yapısı bozuk tetikçi kitle, tam olarak örgütün içerisine adapte edilememiş, hatta kontrolden çıkmalar ve ferdi hareketler baş göstermeye başlamıştır.

"Örgüt içerisinde genel olarak sayı artmakla birlikte elemanların kalitesinde büyük bir düşüşün ve gerilemenin başgösterdiği, hatta örgüte ve ilkelerine karşı bir vurdumduymazlığın ve çözülmenin gündeme geldiği ve örgüt elemanlarının eski aşk ve şevklerini kaybettikleri müşahede edilmiştir.

"Diyarbakır başta olmak üzere faaliyet gösterilen illerde İlim-Menzil çatışması ile başlayan örgütün prestij kaybını telafi için, son zamanlardaki yumuşak yaklaşımlar, silahlı eylemlerin de durmasıyla birlikte örgütün korku yoluyla sindirmiş olduğu kesimler arasında örgütü dikkate almama ve tavır koyma şeklindeki tepkilerin doğmasına neden olmuştur. Hatta Diyarbakır'da PKK'ya sırtını dayayan veya belli bir gücü olduğu hissine kapılanlar tarafından bazı yerleşim birimlerine İlimciler sokulmamaya dahi başlanılmıştır. Kısaca örgütün halk arasında korku yoluyla oluşturduğu prestiji son dönemlerde sarsılmaya başlamıştır.

Faaliyetleri Engelleyenleri Cezalandırıyor

"Bu tespitlerden hareketle İlim grubunun;

"a) Örgütü kendine getirme ve elemanlarına eski aktivitelerini tekrar kazandırma,

"b) Halkın, PKK terör örgütünün ve Menzilcilerin üzerinde bulunan ağırlığını tekrar hissettirme ve başkaldıranları cezalandırmak suretiyle eski otoriter yapısını tekrar oluşturma gibi gerekçelerle silahlı faaliyetlere yöneldiği değerlendirilmektedir.

"İlim grubu halen Hüseyin VELİOĞLU'nun liderliğinde Diyarbakır ve Batman merkez olmak üzere teşkilatlı bir şekilde taban genişletmek amacıyla propaganda faaliyetlerine devam etmektedir. Bunun yanı sıra PKK örgüt mensupları, ahlaki yönü bozuk olanlar ve Hizbullahi faaliyetlere engel olanlara yönelik zaman zaman toplumu ıslah çalışması olarak değerlendirdikleri adam kaçırma, sorgulama ve hapis cezası verme türü eylemleri de gündeme gelmektedir."

Karadayı Genelkurmay Başkanı Olunca

1994 Eylül'ünde Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı Genelkurmay Başkanı oldu. Doğan Güreş döneminde uygulanan konsepte son verildi. Bu yıldan sonra Hizbullah'ın etkinliği giderek azaldı.

1994 yılından sonra, bu örgüte karşı yapılan operasyonların sayısı arttı. Hizbullah'a karşı 1994'te 52, 1995'te 70, 1996'da 86 operasyon yapıldı.

28 Şubat 1997 MGK kararlarından sonra, 29 Nisan 1997 günü gazetecilere verilen brifingde Genelkurmay Başkanlığı, Cumhuriyet'in devrimci dönemindeki "gericiliği yok etme" hedefine dönül-

düğünü ilan etti. ABD tarafından dikte edilen yarım yüzyıllık mevzilenme ve konsept değişti.

31 Ekim 1997 günü Milli Güvenlik Kurulu'nda kabul edilen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi ile Türkiye'nin birinci öncelikli tehdit unsuru olarak irtica ve bölücülük eşdeğer kabul edildi. 28 Şubat MGK kararları ile gündeme getirilen tehdit algılaması, devletin temel politikasına dönüştürüldü.

İrticai faaliyetlere yönelik diğer operasyonların yanı sıra Hizbullah'a karşı 1997'de 155, 1998'de 203, 1999'da ise 200'den fazla operasyon yapıldı.

İçişleri Bakanı Saadettin Tantan'ın 3 Şubat akşamı gazetecilere verdiği Hizbullah brifinginde açıklanan rakamlar da Hizbullah'a yönelik operasyonların, Orgeneral Karadayı'nın göreve gelmesiyle yoğunlaştığını gösteriyor.

1991'den bu yana yakalanan Hizbullah militanı sayısı 5 450. 506'sı halen hapiste. Açığa çıkartılan eylem sayısı 773.

Yıllara göre yakalanan Hizbullah militanlarının sayısı şöyle:

1991'de 2 (tek ilde), 1992'de 11, 1993'te 156, 1994'te 485, 1995'te 542, 1996'da 481, 1997'de 644, 1998'de 1.106 ve 1999'da toplam 44 ilde 1 843.

Hizbullah'a yönelik operasyon ve yakalanan militan sayısında, 28 Şubat sürecinden sonra büyük bir artış olduğu görülüyor.

9) JANDARMA RAPORU'NDA ŞERİATÇI TERÖR ÖRGÜTLERİ

Jandarma Genel Komutanlığı 1999 yılının Eylül ayında, irticai faaliyetleri ele alan bir broşür hazırladı. "Hizbullah Terör Örgütü ve Diğer İrticai Faaliyetler" başlıklı 64 sayfalık broşür, esas olarak Hizbullah'ı anlatıyor. Broşürün irticaya karşı iç güvenlik harekâtının psikolojik harekât desteğini sağlamak amacıyla "müracaat dokümanı" olarak kullanılacağı belirtiliyor. Bölük seviyesine kadar dağıtılan broşürden, irticaya karşı verilecek çeşitli konferanslarda yararlanılacak.

Ülkemizdeki etkin tarikatların ve şeriatçı terör örgütlerinin teker teker anlatıldığı broşür, irticanın tanımını yaparak başlıyor. Broşürün Türkiye'de irticanın gelişim sürecini, önemli tarikat örgütlenmelerini ve Hizbullah dışındaki şeriatçı terör örgütlerini anlatan bölümünün geniş bir özetini veriyoruz. Raporun Hizbullah bölümünü ise ayrı ele alacağız.

İrtica Gericiliktir

> "Bilindiği gibi; irtica, kelime anlamı ile gericiliktir.
>
> "Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyetinde; demokratik, laik ve sosyal bir hukuk sistemi ile bağdaşmayan gericilik ise; devletin tüm sistemlerinde İslami hükümleri egemen kılmayı amaçlayan teokratik bir 'İslam diktatörlüğü'ne dönüş için yürütülmekte olan, faaliyetlerin tamamını ifade eder.

> "Teokrasi ise; millet yerine ümmeti vatandaş yerine kulu, din ve vicdan özgürlüğü yerine, belirli bir dini görüşe göre yaşama zorunluluğunu koyar, halk idaresini reddeder, beşeri hukuku kabul etmez ve tam anlamı ile özgürlüklerin yok edildiği bir diktatörlük rejimine dayanır."

Atatürk'e Muhalefetle Başladı

"İrticai Faaliyetler" broşürü, ülkemizdeki irticai faaliyetleri, Cumhuriyet Devrimleri'ne muhalefetle başlatıyor:

> "İrticai hareketin tarihsel gelişimini, Atatürk'ün hilafeti kaldırması, şeriat hukukundan modern hukuka geçmesi ve diğer reformlarına karşı oluşan İslamcı muhalefet ile başlatmak doğru olacaktır.
>
> "Nitekim Türkiye Cumhuriyeti'nin yeniden yapılanma yıllarındaki hızlı toplumsal değişimi, çıkarları bozulan tarikat ve mezhep grupları 'din elden gidiyor' şeklinde algılamışlardır. Tarikat olgusunun desteklediği ve feodal yapılarca örgütlenen, Şeyh Sait isyanı, Menemen olayı gibi başkaldırılar, bu açıdan dikkat çekicidir."

"Çok Partili Hayat"

28 Şubat sürecinden sonra Genelkurmay tarafından yayımlanan çok sayıda kitap ve broşürde, Kemalist Devrim'in "aşınması" süreci "çok partili hayat"la başlatılıyor. Jandarma Genel Komutanlığı tarafından Eylül 1999'da hazırlanan broşürde de buna dikkat çekiliyor:

"Ancak 1950'li yıllarda ortaya çıkan çok partili yeni düzende siyasi gelişmelerle birlikte popülist politikalarla Cumhuriyet rejiminin laiklik ilkesi aşındırılmaya başlanmıştır. Önce 26 Mart 1950 tarihinde kabul edilen 5634 sayılı kanunla cami görevlilerinin yeniden Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlanması, ardından 1960'lı yıllarda imam-hatip okullarının da diyanete bağlanması yönünde yapılan çalışmalar, yönetime gelen partilerin söz konusu kuruma yönelik müdahaleleri sonucu Diyanet İşleri Teşkilatını zaman içinde toplumu dini yönden aydınlatma görevini yerine getiremez duruma düşürmüştür.

"Söz konusu dönemde irticai cemaatlerin ve tarikatların toplumdaki etkinliği yeniden artarken; Türkiye dini bir yönetim otoritesinden yoksun hale gelmeye başlamıştır."

Önce Eğitime Çöreklendiler

JGK broşürü, irticai örgütlenmenin devlet kurumları içinde önce eğitim alanına sızdığını ve daha sonra da diğer kurumlara sıçradığını belirtiyor:

"İrtica; önce eğitim sistemimiz içerisinde önemli pir potansiyele ulaşmış, eğitimde sağlanan başarıyı 'kadrolaşma' ile devlete sızma takip etmiş ve başta Mülki İdare, Milli Eğitim, yargı organları ve Emniyet Teşkilatı olmak üzere önemli mevkileri ele geçirmiş, tarikatların desteğindeki vakıf ve dernekler kanalıyla örgütlenme ve taraflar toplama konusunda, zaman içinde büyük başarı elde etmiştir.

"Diğer yandan sermaye birikimi gayretlerinden holdinglere, binlerce şirkete finanse kurumlarına ve nihayet devlet bütçesinin üçte birine yaklaşan meblağ ciro yapabilen bir sermaye birikimine ulaşmıştır."

En Etkin Tarikatlar

JGK broşürü, Türkiye'de faaliyette bulunan irticai unsurları tarikatlar, radikal dinci gruplar ve irticai terör örgütleri olarak üç kategoride ele alıyor.

Broşüre göre günümüzde tarikatlar çok iyi örgütlenmiş durumdalar. Müritlerin desteği ile büyük holdingler ve şirketler oluşturulmuş. Kurdukları vakıflar, dernekler, partiler ve şirketler ile kontrollerindeki bakanlık, kamu kurum ve kuruluşlarında taraftarlarını istihdam edebilecek güçteler.

Organizasyon, mürit ve taraftar sayıları bakımından en etkin olanlar, Nakşibendiler, Süleymancılar ve Nurcular.

Kurtuluş Savaşı sırasında ve Cumhuriyet'in ilk yıllarında çok sayıda isyana damgasını vuran Nakşibendi tarikatı esas olarak "Milli Görüş Teşkilatı"nın egemenliği altında. "Milli görüşçü kesim; kitlesel potansiyeli ve organize oluşları nedeniyle, ülkemizdeki en kapsamlı irticai oluşumlardandır. Muhtelif devlet, uluslararası kuruluş ve illegal örgütlerle ilişkileri, karşılıklı maddi ve manevi yardımlaşmaları bulunmaktadır. Parasal sorunları yoktur."

JGK broşürüne göre, Türkiye'de en büyük Kur'an kursu ağına sahip tarikat Süleymancılar. Türkiye'deki birçok cami ve müftülüğü Süleymancılar kontrol ediyor. Avrupa'da, "İslam Kültür Merkezleri Birliği" adı altında örgütlü durumdalar.

Nurcuların En Güçlüsü Fethullahçılar

> "Türkiye genelinde dokuz ayrı grup halinde faaliyet yürüttükleri bilinen nurcu unsurlardan en önemlisi Fethullah Gülen grubu nurculardır."

Broşüre göre, Fethullahçılar, medya olanaklarını en iyi biçimde kullanan, her fırsatta bizzat liderleri vasıtasıyla "devlet yanlısı olduklarını" ifade eden, "devlet yöneticilerinin bir kısmından" kabul gören bir grup.

"Grubun yurtiçi ve yurtdışı örgütlenmesinin, mali kaynaklarının, masum ve devlet yanlısı gibi gözüken faaliyetlerinin; gerçekte şeriat devletini oluşturmak için gerekli olan kadroyu oluşturmaya yönelik bir strateji olduğu artık ortaya çıkmıştır."

İrticai Terör Örgütleri

Raporda, şeriatçı terör örgütleri hakkında şu bilgilere yer veriliyor:

"1- İslami Hareket Örgütü:

"1987 yılında Batman'da kurulan illegal örgütün, eylem sorumlusu olan İrfan Çağırıcı'nın 1996 Mart ayı içerisinde diğer örgüt üst düzey kadrolarının da daha sonra yakalanması bir kısmının da yurtdışına kaçması ile birlikte faaliyetleri büyük ölçüde etkisiz hale getirilmiştir.

"2- İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncıları Cephesi):

"Salih Mirzabeyoğlu liderliğinde 1989 yılından bu yana çeşitli bombalama ve kundaklama eylemlerini gerçekleştiren örgüt, yayın organları vasıtasıyla bazı kişi ve kuruluşları hedef göstererek, sempatizanlarını eyleme teşvik etmektedir.

"Örgüt liderlerinin yakalanarak cezaevine konulmasından sonra basit fakat ses getirici eylemleri tercih ettiği gözlenmektedir. Geçmişte gerçekleştirilen eylemlerin tamamına yakını

aydınlatılmıştır. Taraftarlarını birarada tutabilmek için 1999 yılını Türkiye Cumhuriyeti'nin yıkılışı ve ümmetin kurtuluş yılı olarak ilan etmişlerdir.

"3- Vasat örgütü:

"Yurtdışı kaynaklı dini fikirlere sahip grubun Gaziantep ilinin Gıda ve Tekstil Fuarı içinde yer alan ve Hıristiyanlıkla ilgili yayınları pazarlayan Müjde Yayıncılık standına, 14. 09. 1997 günü bomba atılması eylemiyle birlikte silahlı eylemlere yönelmiştir. Faaliyetleri halen kontrol altındadır. 1999 Haziran'ında Malatya'da gerçekleştirilen operasyonda biri deniz astsubay okulundan çıkarılma dördü polis 24 örgüt mensubu yakalanmıştır.

"4- İCCB (İslami Cemiyet ve Cemaatler Birliği):

"1983 yılında Cemalettin Kaplan tarafından Almanya'da kurularak faaliyete geçirilen İslami Cemiyet ve Cemaatler Birliği isimli örgüt, Cemalettin Kaplan'ın 1995 yılında vefat etmesi sonrasında oğlu Metin Kaplan liderliğinde ülkemize yönelik faaliyetlerini sürdürmektedir.

"Cemalettin Kaplan'ın zimmetine para geçirdiğine dair iddiaların ardından örgüt içinde başgösteren bölünmeler, ölümü sonrasında oğlu Metin Kaplan'ın sözde halife seçilmesi ile birlikte hız kazanmış ve örgütten kopmalar meydana gelmiş, örgüt üç ayrı gruba bölünmüştür."

10) SUSURLUK'TAN BATMAN'A: "KAYIP" SİLAHLAR

Hizbullah-Fazilet İlişkisi

Aydınlık dergisinin 30 Ocak ve 6 Şubat 2000 tarihli sayılarında, Hizbullah ile Anayasa Mahkemesi kararıyla kapatılan Refah Partisi ve Fazilet Partisi arasındaki ilişkiler ele alındı.

İçişleri Bakanlığı'na yakın kaynaklar, İstanbul, Konya, Ankara, Bursa, Mersin ve Güneydoğu'daki operasyonlardan ve daha önceki çalışmalardan elde edilen bilgilerle, bazı RP ve FP milletvekillerinin, Hizbullah'la ilişkisinin saptandığını belirtiyorlar. Gene aynı ilişki içinde olduğu saptanan FP'li bazı belediye başkanları hakkında fezleke hazırlandığı ifade ediliyor.

Hizbullah'la ilişkisi doğrulanan Şırnak'ın Eruh ilçesi Belediye Başkanı Abdülhalim Nas ise 27 Ocak 2000 günü tutuklandı.

Aynı kaynaklar, RP'li eski milletvekilleri Şevki Yılmaz, Halil İbrahim Çelik ve Hasan Hüseyin Ceylan'ın adlarına özellikle dikkat çekiyorlar. Şevki Yılmaz için, "Hizbullah'ın Trabzon kolu" deniliyor.

Hizbullah ve benzeri örgütlenmelerin, şeriatı hâkim kılma mücadelesinde yasal partiye karşı çıktıkları doğru. Kimi zaman bazı "İslamcı" parti yöneticilerine şiddet uyguladıkları da doğru. Ancak bu örgüt ve grupların hemen her seçimde, MNP-MSP-RP-FP çizgisini destekledikleri de bir olgu. Devletin istihbarat birimleri, şimdi bu desteğin, hangi somut ilişkilere dönüştüğünü araştırıyorlar.

İçişleri Bakanlığı ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'nde, bu bağlantılar konusunda titiz ve ayrıntılı bir çalışma yürütülüyor. Her iki kurumda da, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT) Hizbullah konusunda "son derece yetersiz bilgiye sahip olduğu" eleştirisi yapılıyor.

6 Şubat 2000 tarihli *Aydınlık*'ın kapak haberine göre, İstihbarat Koordinasyon Kurulu'na ulaşan raporlarda, 18 Nisan 1999'da seçilen bazı FP'li milletvekilleri ile geçen yasama döneminde TBMM'ye giren bazı RP milletvekillerinin Hizbullah ile bağlantıları hakkında somut bilgiler bulunuyor.

Aydınlık'ın İçişleri Bakanlığı kaynaklarından öğrendiğine göre, 10 Fazilet Partili (FP) ve 13 Refah Partili (RP), bir DYP'li ve bir bağımsız milletvekilinin Hizbullah örgütüyle bağlantısı en üst düzeyde soruşturuluyor.

Aydınlık'ın haberinde şu miletvekillerinin adları geçiyor:

FP Grup Başkanvekili Oğuzhan Asiltürk, FP Grup Başkanvekili Bülent Arınç, eski Kültür Bakanı ve FP Grup Bakanvekili İsmail Kahraman, eski Maliye Bakanı ve Grup Başkanvekili Abdüllatif Şener, eski Devlet Bakanı Teoman Rıza Güneri, Fethullah Erbaş, Musa Uzunkaya, eski Devlet Bakanı Lütfü Esengün, eski Sivas Belediye Başkanı ve RP Grup Başkanvekilli Temel Karamollaoğlu ve Zülfikar İzol.

Aynı haberde adları geçen eski RP'li milletvekilleri ise şunlar:

Şevket Kazan, Ahmet Tekdal, Hasan Hüseyin Ceylan, İbrahim Halil Çelik, Kahraman Emmioğlu, Şevki Yılmaz, Ahmet Doğan, Abdulhaluk Mutlu, Hüseyin Yıldız, Ferit Bora, Ömer Naimi Barım, Abdullah Arslan, Kazım Ataoğlu.

Aydınlık'ın haberinde DYP eski Batman İl Başkanı ve iki dönemdir DYP Batman Milletvekili olan Faris Özdemir'in de adı geçiyor.

Mehmet Ağar'a yakın bir isim olarak bilinen Özdemir'in damadı ve yeğeni olan Ferruh Özdemir, adam öldürtmek için kiralık katil tutmaktan aranıyor. Ferruh Özdemir'in, Faris Özdemir'in millet-

vekili lojmanında kaldığı ileri sürüldü. Lojmanda arama yapmak isteyen polise, savcılığın izin vermediğini gazeteler yazdı.

3 Şubat 2000 tarihli *Milliyet* gazetesinin manşet haberi, "FP'ye takip" idi. *Milliyet* haberinde, Ankara DGM Başsavcılığı'nın takibe alınan Hizbullahçı işadamlarının, FP ile ilişkisini araştırdığı yazıyordu.

Başbakan Bülent Ecevit'in başta Hizbullah olmak üzere terör örgütlerinin para kaynaklarının kurutulması için bir araştırma yapılması talimatını verdiğini de gazeteler yazdı. Ecevit'in yayımladığı genelgede, terör örgütlerinin gelir kaynaklarını araştıran İçişleri Bakanlığı bünyesinde oluşturulan "Takip ve Yönlendirme Kurulu"nun lağvedildiği, bu çalışmaların Başbakanlık "Terörle Mücadele Yüksek Kurulu"nda yürütüleceği belirtildi.

İkinci Aşama Güneydoğu

17 Ocak günü başlatılan Hizbullah operasyonunun ikinci aşaması, Güneydoğu bölgesinde yoğunlaştı. Bölgede onlarca "mezar ev" ve cephanelik ortaya çıkarıldı.

Hizbullah operasyonları için, Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde özel bir ekip kuruldu. 27 Ocak 2000 günü itibariyle operasyon kapsamında aranan şahış sayısı 650 olarak belirlendi. Bu sayıya, bütün birimlerden gelen bilgiler ve gözaltına alınanların ifadeleri değerlendirilerek ulaşıldı. Listede çok sayıda imam da bulunuyor.

"Gönüllü İmamlar"

Hizbullah'ın cami, dergâh ve tekkelerde örgütlenmeye önem vermesi, dikkatlerin Diyanet İşleri Başkanlığı'na çevrilmesine neden oldu. Hizbullah, şeriatçı karakteri gereği her eylemini fetvaya dayandırıyor. Fetva makamının ulema olması şart. Örgütün lideri

Hüseyin Velioğlu da yakalanan üst düzey yöneticiler Edip Gümüş, Cemal Tutar, Mehmet Emin Ekici de ulema değil. Hizbullah'ın ikinci adamı olduğu belirtilen İsa Altsoy da öyle.

Hizbullah'ın fetva makamları, bölgelerdeki medreselerde yetişmiş "mela"lar. Bunların büyük kısmı, camilere "fahri imam" olarak atanıyorlar. Genellikle Şafii mezhebine bağlı yurttaşların yaptıkları cami ve mescitlere Diyanet İşleri Başkanlığı imam atamıyor. Buralarda Hizbullah'a bağlı melalar, "gönüllü imam" olarak görev yapıyorlar. Bunların bir kısmı sonradan Diyanet'in açtığı sınavlara girerek, kadrolu imam oluyor.

"Kayıp" Silahlar

İçişleri Bakanlığı'nda iki aydır devam eden "kayıp silahlar" araştırması, 7 Şubat 2000 günlü *Star* gazetesinin haberiyle kamuoyuna ulaştı. İlk kez Susurluk sonrasında gazete manşetlerine çıkan "kayıp silahlar" konusu, Batman Valiliği tarafından 1994-96 yılları arasında ithal edilen silahların, Hizbullah ve PKK'ye gitmiş olabileceğinin açıklanmasıyla, yeniden gündeme geldi.

1993-1997 yılları arasında Tansu Çiller'in başbakanlığı döneminde ithal edilen ve devletin güvenlik güçlerinin envanterinde bir türlü bulunamayan silahlar nereye gitti?

13 Şubat 2000 tarihli *Aydınlık,* bu sorunun yanıtını veriyor:

1- Azerbaycan'da Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e karşı yapılan darbe girişiminde "kayıp silahlar" kullanıldı.

2- PKK'ye satıldı.

3- Batman'da kurulan "Karma Özel Harekât Birliği" ya da halk arasındaki deyişle "Bıyıklılar Ordusu" örgütlenmesi sayesinde Hizbullah'a ulaştı.

8 ve 9 Şubat 2000 günleri, Hizbullah'ın Hilvan ve Gaziantep'teki cephanelikleri ortaya çıkarıldı. İçişleri Bakanlığı, yapılan balistik

muayene ve silahların seri numaralarının araştırılması sonucunda her iki cephanelikte ele geçen silahların bir kısmının, Batman Valiliği tarafından ithal edilen silahlar olduğunu saptadı. Bu bilgi, henüz kamuoyuna açıklanmadı.

Sığınaklarda bulunan silahların "menşe tespitleri" yapıldığında, Bulgaristan ve ABD'den ithal edilen silah ve mühimmat olduğu belirlendi. Silahların balistik incelemeleri yapılarak, hangi cinayet ve saldırılarda kullanıldığı da araştırılıyor.

Batman Emniyet Müdürlüğü tarafından yapılan açıklamada, PKK'nin Batman cephaneliğini bastığı, "kayıp silahlar"dan bir bölümünün buradan alınmış olabileceği ifade edildi. Bu açıklama, kamuoyunu tatmin etmedi.

"Özel Birlik"

7 Şubat 2000 tarihli *Star* gazetesinin manşet haberi "Bir cephanelik kayıp" idi. Silahlar, 1993-1996 arasında Batman Valisi olan Salih Şarman tarafından ithal edilmişti. Şarman, silah ithalatının dönemin Başbakanı Tansu Çiller'in bilgisi dahilinde yapıldığını açıkladı. Çiller, Başbakanlık Toplu Konut İdaresi'ne talimat vererek paranın gönderilmesini sağlamıştı.

Şarman'ın talimatıyla kurulan bin kişilik "özel birlik", PKK'li itirafçılar, korucular ve polisin Özel Tim'inden oluşuyordu.

Birliğin silah ihtiyacı, dört kez ve 16 parti halinde yapılan ithalatla gerçekleştirildi. Bulgarların kötü ünlü Globus (Kinteks) şirketi ile sahibi bir Türk olan ve ABD'de faaliyet yürüten Trigon şirketi bu ithalatta aracılık yaptı. Trigon'un sahibi ABD vatandaşı Cenk Tunca.

Basında silah ithaline bir Çin şirketinin karıştığı yazıldı. Trigon, "Çin şirketi" olarak tanıtıldı. *Aydınlık,* konuyu Çin Halk Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliği'ne sordu. Büyükelçi Yao Kuangyi'nin yanıtı şöyle oldu: "Ben konuyu derhal araştırttım. Trigon diye bir Çin şirketi kesinlikle yoktur. Bütün bu haberler gerçekdışıdır."

Trigon'un Çin Halk Cumhuriyeti ile bir ilişkisi yok, fakat Tayvan'la ilişkisi var. İrticai örgütlerin "pompalı tüfek" ihtiyacı ise Tayvan'dan ithal edilen silahlarla karşılanıyor.

Kayıp Silahların Dökümü

Yapılan açıklamalara göre 1800 Kaleşnikof alındı, 1200'ü dağıtıldı, 600'ü ortada yok. 388 telsiz alındı, 94'ü dağıtıldı, 294'ünün nerede olduğu bilinmiyor. 6 milyon Kaleşnikof mermisinden 4 milyonu ortada yok. 7 bin el bombasından 5 bini dağıtıldı, 2 bini bulunamadı. Eldeki kayıtlara göre ithal edilen Biksi tüfek sayısı 50. Dağıtılan Biksi sayısı ise 1500. 1450 Biksi'nin nereden geldiği bilinmiyor.

Vali Şarman, silahlara 2 milyon 630 bin dolarlık, yani bugünkü kurla 1 trilyon 450 milyar liralık ödeme yaptı. Ancak bunların 450 milyarlık bölümü ortada yok. Gümrükler Genel Müdürlüğü'nün kayıtlarına göre, 507 bin 375 dolarlık, yani 300 milyarlık bölümüyle ilgili olarak Gümrük Giriş Beyannamesi düzenlenmemiş ve gümrük işlemleri yapılmamış. Yani bu silahlar Türkiye'ye hiç girmemiş görünüyor.

Başbakan Bülent Ecevit'in talimatıyla 7 Şubat 2000 günü İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri Candan Eren ve Muzaffer Öztürk harekete geçti. Müfettişler, ilk aşamada, silahların parasının ödendiğini ve teslim alındığını tespit ettiler. Ancak Türkiye'ye geldikten sonra silahların nereye gittiği şimdilik bilinmiyor.

Jandarma: "Bizde Kayıp Yok"

Jandarma Genel Komutanlığı, 10 Şubat 2000 günü yaptığı açıklamada, Batman Valliği'nden teslim alınan silahların dökümünü açıkladı:

"Batman Valiliği'nden kuruşlu belgelerle teslim alınmış olup, halen noksansız olarak birliklerin zimmetlerinde ve kullanımındadır."

Dönemin İçişleri Bakanı Nahit Menteşe, Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın, OHAL Bölge Valisi Ünal Erkan ve Salih Şarman'ın arkadaşı İçişleri Bakanlığı eski Müsteşarı Bekir Aksoy, kurulan bin kişilik özel birlikten ve silah ithalatından haberleri olmadığını ileri sürdüler.

Süper-NATO'nun İşi

İşçi Partisi Genel Başkan Yardımcısı Hasan Yalçın, 10 Şubat 2000 tarihinde düzenlediği basın toplantısında önemli açıklamalarda bulundu. Yalçın, Hizbullah ve PKK'ye silah satışının Süper-NATO'nun eylemi olduğunu ve bunun amacının da ulusal devleti ve ulusal orduyu yıkmak olduğunu belirtti. İP Genel Başkan Yardımcısı Hasan Yalçın, Hizbullah'ı Ordu'nun himaye ettiğini söyleyenlerin ve Hizbullah'a silah verenlerin aynı örgütün yöneticileri olduğunu ifade etti. Yalçın, basın toplantısında, 3 Aralık 1998 günü yaptığı "Susurluk Özel Örgütü PKK'ye silah sattı" başlıklı basın açıklamasını anımsattı.

MİT-CIA-MOSSAD Ekibi

6 Aralık 1998 tarihli *Aydınlık*'ın kapak haberi, "Özel Örgüt'ün ticareti: PKK'ye silah sattılar" idi. Haber, "Devletin istihbarat birimleri, PKK'ye ve şeriatçı örgütlere silah satan örgütlenmeyi açığa çıkardı" cümlesiyle başlıyor.

Uluslararası silah ticaretinin başında, 1995 Mart'ında Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e karşı darbe girişimini tezgâhlayan CIA ekibi bulunuyor.

Türkiye'ye ve Türkiye üzerinden PKK'ye silah satışını planlayan ve koordine eden ekibin başındaki kişi emekli Amerikalı General Harry "Heinie" Aderholt. General Richard Secord ve Albay Tom McGravey ise Aderholt'un en yakın mesai arkadaşları.

Ekip, MOSSAD şeflerinden David Kimche ile birlikte çalışıyor. Bu ekibin Türkiye devleti içindeki uzantısını, şimdi lağvedilen MİT Kontr-Terör Merkezi eski Başkanvekili Mehmet Eymür ve Yardımcısı Yavuz Ataç temsil ediyor.

ABD'de yaşayan Eymür, Türkiye'ye gelemiyor. Türk polisi tarafından aranıyor. Washington'dan söz konusu ekiple birlikte Türk cumhuriyetlerine silah satışı işine devam ediyor.

Çiller-Secord İşbirliği

Kanal D televizyonu, 1997 yılının Ağustos ayında Özer Çiller ile Richard Secord'un ticari bağlantılarına ilişkin bir haber yaptı. Çiller ailesine bazı sorular yöneltti, bu sorulara bugüne kadar bir yanıt alınamadı.

Richard Secord ile Tansu ve Özer Çiller'in, 1992 yılında Çiller'lerin New Hampshire'daki otelinde verilen bir partide tanıştığı biliniyor. Bu tanışmayı sağlayan Tom McGravey, Özer Çiller'in "danışmanı" ve Çiller'lerin otelinin yöneticisi. McGravey aynı zamanda Mert Çiller'in öğretmenliğini yapıyor. Karısı Patricia McGravey de bir dönem, Çiller'lerin GDC şirketinin tek yetkilisi konumunda.

Özer Çiller-Secord ticari ortaklığı, ne işle meşgul oluyor? *Aydınlık*, bu ilişkinin temelinde silah ticareti olduğunu ve kilit şirketin ise Hospro olduğunu defalarca yazdı.

Hospro'nun sahibi ve Türkiye temsilcisi Ertaç Tinar. Tinar da Türkiye'ye "gelemeyenler"den. O da Eymür gibi ABD'de yaşıyor. Tinar, bu yılın Şubat ayında bir özel TV kanalına yaptığı açıklamada, Türkiye'ye dönmemesi için Amerikalı dostları tarafından uyarıldığını, Türkiye'nin şu anda "bağırsaklarını temizlediğini" söylüyor.

Türkiye'nin küçük bir "Adnan Kaşıkçı'sı" olarak tanımlanabilecek olan Ertaç Tinar, uluslararası silah tekellerinin ve özellikle İsrail'in komisyoncusu. Türk devletinin istihbarat birimleri, Tinar'ın MOSSAD'la da yakın bağlantı içinde olduğunu saptamış bulunuyor.

Tinar'ın şirketi Hospro kanalıyla İsrail'den silah alındığı zaman, dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar. Bu silahlardan bazıları, Susurluk'ta kamyona çarpan Mercedes'de çıktı.

Susurluk'un kilit isimlerinden, eski Emniyet Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin'in, İsrail'e yaptığı özel iş yolculuklarında, Erol Evcil'in özel uçağını kullandığı biliniyor. Evcil, tefeci Nesim Malki cinayetini azmettirmekten halen tutuklu bulunuyor.

Bir başka rastlantı.

Şahin ekibinden olan ve Susurluk sürecinde kayıp silahlar davasında üç yıla kadar hapsi istenen Emniyet Genel Müdürlüğü İkmal Dairesi Başkanlığı Dış Tedarik Şubesi eski Müdürü Mustafa Tekin Hatipoğlu, emekli olduktan sonra Trigon şirketinde çalışmaya başladı. Hatipoğlu, İbrahim Şahin'le yakın dost ve ikisi şimdi Emniyet'in kayıp silahları davasında yargılanıyorlar.

CIA-MOSSAD denetiminde yapılan uluslararası silah ticaretinin Türkiye ayağını "Özel Örgüt" oluşturuyor.

Aydınlık'ın haberinde silah ticaretinde, Susurluk sanıklarından Özel Harekâtçı polis Ayhan Akça ile kendisi de "faili meçhul" bir cinayette öldürülen "Kumarhaneler kralı" Ömer Lütfi Topal'ın ortaklarından Sami Hoştan'ın da adları geçiyor.

İtiraf Ediyorlar

Eski MİT Kontr-Terör Merkezi Başkanvekili Mehmet Eymür, İstanbul 6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderdiği 16 Ekim 1998 tarihli ifadesinde, "Oral Çelik, uyuşturucu işi yapan PKK mensuplarıyla da irtibatlı olabilir" diyor.

İşçi Partisi, Şemdin Sakık'ın Türkiye'ye getirildiği Mart 1998'de Özel Örgüt'ün PKK ile silah ve uyuşturucu ticareti yaptığını, bu işlerde "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın rol aldığını açıkladı.

Abdullah Öcalan, 20 Nisan 1998 tarihli *Hürriyet* gazetesinde yer alan konuşmasında, "Bizde de Susurluk var" dedi. "Yeşil" ile Şemdin Sakık'ın ilişkisi olduğunu ileri sürdü. Diyarbakır Cezaevi'nde bulunan Şemdin Sakık ise Türkiye'ye gelmeden önce Kuzey Irak'ta konuştuğu BBC muhabirine, "Yeşil" ile ilişkiyi kendisinin değil, Öcalan'ın kurduğunu söyledi.

Hizbullah'ın Cephanelikleri

8 Şubat 2000 tarihinde Jandarma birlikleri Şanlıurfa'nın Hilvan İlçesinde Rus ve Suriye yapımı silahlardan oluşan Hizbullah cephaneliğini buldu. Hilvan İlçesi'nin Buğur Köyü Hozan Mezrası Cehennem Deresi mevkiinde kaçak avlanmaya karşı kontrol yapan askeri ekipteki bir er, deredeki gübre çuvallarından kuşkulandı. Çevrede yapılan aramada bir menfeze saklanan çuvallar dolusu silah bulundu.

Ele geçirilen silahlar şöyle: 72 adet RPG-11 roketatar, 69 adet RPG-7 roketatar, 128 roket sevk fişeği, 11 bin adet değişik çap ve markada fişek, 326 adet savunma tipi el bombası, 281 adet taarruz tipi el bombası, 600 adet el bombası fünyesi, 80 adet suikast silahlarında kullanılan biksi fişeği, 560 adet Takarov fişeği, 64 adet Makarof tabanca fişeği, 325 adet işaret fişeği, 2 adet sis kutusu, 47 adet Kalaşnikof kasaturası, 12 adet hücum yeleği.

9 Şubat 2000 tarihinde, Hizbullah'ın Gaziantep'te askeri kanat sorumlusu Sadık Arslan'ın nikâhsız yaşadığı eşi Adile Çiçek'e ait villanın bodrum katı da cephanelik çıktı. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ekiplerinin operasyonları sürerken, gece saat 01:00 sıralarında Emek Mahallesi Aytekin Camisi bitişiğindeki villada arama yapıldı.

Gaziantep Emniyet Müdürü Ali Kalkan'ın açıklamalarına göre bodrum katında; 120 tüfek, kanas, biksi, G1, G3 ve benzeri çeşitli markalarda 8 uzun namlulu silah, 28 RPG-7 roketatar, 48 roketatar mermisi, 179 bomba, 60 tabanca, 30 bin dolayında mermi, değişik amaçlı mayınlar, TNT kalıbı, çok miktarda patlayıcı, 21 dinamit lokumu, saniyeli fitil, telsiz, araç telefonları, sprey kutusuna hazırlanmış patlamaya hazır bombalar, Lançer bombası, gece görüş dürbünleri ve yangın bombaları ele geçirildi.

Hizbullah Kurucularının Geçmişi

Türkiye Hizbullahı, 1981 yılında iki kol halinde Diyarbakır ve İstanbul'da kuruldu. Hizbullah kurucularının hepsi Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) kökenlidir. Hüseyin Velioğlu, Molla Mansur Güzelsoy, Ubeydullah Dalar ve Fidan Güngör, MTTB'nin Diyarbakır, Batman ve Kurtalan şubelerinin önde gelen yöneticileriydi. Bu dernekler, Batı'da Süper-NATO olarak adlandırılan Kontrgerilla'nın denetimindeydi.

Öte yandan Hizbullah kurucularının hepsi de, Mısır'da devrimci Albay Nasır yönetimine karşı, ABD tarafından kurulup geliştirilen İhvan-ı Müslimin (Müslüman Kardeşler) çizgisindeydi. Onlara "İhvancı" deniyordu. İhvancılar, Türkiye'nin NATO'ya girmesinden sonra CIA ile iç içe çalıştığı bilinen MİT denetiminde faaliyet yürütüyordu.

"'Laik' Devlet Cihada Çağırıyor" bölümünde ayrıntılı anlattığımız gibi, 1984'te PKK'nin şiddet eylemlerine başlamasından sonra, 26 Haziran 1986 günü, Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve Başbakan Turgut Özal'ın katılımlarıyla toplanan Atatürk Kültür Dil Tarih Yüksek Kurulu, Türk-İslam Sentezi'ni ulusal kültür politikası olarak saptadı ve Kürt sorununda "din birleştiricidir" tezini kabul etti. ABD'nin dayattığı bu karar, Güneydoğu'da Hizbullah'ın desteklenmesine neden olan politikayı belirledi.

Özal Zamanında "Özel Örgüt"ün Kuruluşu

Körfez Savaşı sonrasında, ABD'nin Özel Savaş uzmanlarının yönlendirmesiyle Kürt sorunu için yeni bir konsept belirlendi. Özal'ın Cumhurbaşkanlığı döneminde bu konsept uygulamaya konuldu. Konseptin gereği olarak, Süper-NATO'nun Güneydoğu'da açıktan faaliyet yürüten bir uzantısı oluşturuldu. Hem istihbarat, hem operasyon yapan bir Özel Örgüt kuruldu. Bu "Özel Örgüt", "faili meçhul" ilan edilen binin üzerinde cinayet düzenledi.

2000'e Doğru Diyarbakır Temsilcisi Halit Güngen, Sosyalist Parti yöneticileri Resul Sakar, İbrahim Sarıca, HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın, DEP Milletvekili Mehmet Sincar, Gerçek Dergisi Diyarbakır Temsilcisi Namık Tarancı, İHD yöneticisi Sıddık Tan ve *Özgür Gündem* gazetesinin muhabirleri bu dönemde öldürüldü.

Yeni konsept uyarınca, Hizbullah örgütünün İlim kanadı denetim altına alındı. PKK'ye karşı mücadele adı altında Hizbullah, bölgedeki bazı kolluk güçleri arasında destek buldu. Bu destek sayesinde Hizbullah, örgütlenmesini ve silah gücünü Irak, Suriye ve İran'a taşıdı. Özel Örgüt'ün bölgedeki yöneticilerinden Jandarma Binbaşı Ahmet Cem Ersever, Hizbullah'ın Kuzey Irak'ta üslenmesini sağladı. Hizbullah ile Irak Kürdistanı Hizbullahı'nın lideri Şeyh Osman'ı bir araya getirdi.

Orgeneral Bitlis Direndiği İçin Şehit Edildi

Dönemin Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis, Özel Örgüt'ün Çekiç Güç'ün denetiminde faaliyet yürütmesine karşı çıktı. Bu nedenle dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş ile karşı karşıya geldi. Orgeneral Bitlis, Jandarma bünyesinde faaliyet yürüten Özel Örgüt personelini merkeze çekip, görev yerlerini değiştirdi. Binbaşı Ersever ve ekibini, Türkiye karşıtı faaliyetlerine devam etmeleri üzerine Jandarma'dan uzaklaştırdı. Onları, Ordu'dan istifaya mecbur etti.

Atatürk'ün Sadabad Paktı'ndan hareketle, bölge ülkelerini dış müdahaleye karşı bir araya getiren ve "Bitlis planı" diye adlandırılan başka bir konsept geliştirildi. ABD'nin yanıtı, 17 Şubat 1993 günü Orgeneral Eşref Bitlis'in uçağını düşürmek oldu.

Orgeneral Bitlis'in katli, Türk Silahlı Kuvvetleri içinde kritik bir değişime neden oldu. Özel Örgüt'ün Ordu içindeki uzantıları tasfiye edildi. ABD yönetimi ve Çiller'in bütün çabasına karşı Doğan Güreş'in görev süresi uzatılmadı.

30 Ağustos 1994'te Orgeneral İsmail Hakkı Karadayi Genelkurmay Başkanı oldu. *Aydınlık* gazetesinin daha 1996 ve 1997 yılındaki haberlerine göre Orgeneral Karadayı, dönemin Özel Kuvvetler Komutanı'nı 1994 yılında Genelkurmay Karargâhı'na çağırarak, TSK'nın faili meçhul cinayetlerle birlikte anılmasının önüne geçilmesini emretti. Bu tarihten itibaren, Hizbullah örgütünün denetimi tamamen MİT Kontr-Terör Merkezi'ne geçti.

Çiller Dönemi

Özel Örgüt, 1993 yılından sonraki faaliyetini, Çiller'in başbakanlığı döneminde devam ettirdi. 1988'de MİT'ten uzaklaştırılan Mehmet Eymür, yeniden teşkilata döndü. Çiller, Mehmet Eymür'e

olağanüstü yetkiler verdi. Bu amaçla, Eymür başkanlığında Kontr-Terör Merkezi kuruldu. Özel Harp Dairesi'nden emekli binbaşı Yavuz Ataç'ın Başkan Yardımcılığı'nda kurulan Kontr-Terör Merkezi, PKK ve Hizbullah'ın denetimini üstlendi.

Eymür ve Ataç, CIA ve MOSSAD ile İrangate sırasında kurdukları silah ticareti işini Kontr-Terör Merkezi adına sürdürdüler.

Pentagon'un Özel Harpçi Generali Richard Secord ile MOSSAD Başkan Yardımcısı David Kimche'nin ortaklığına Özer Çiller'in arkadaşı Amerikan albayı Tom Mcgrevy de katıldı. Ertaç Tinar'ın Hospro Şirketi ve Eymür'ün 12 Eylül öncesi ilişki içinde olduğu Bulgar Kintex şirketi devreye sokuldu. Hizbullah'ın silah ihtiyacı bu örgüt tarafından karşılandı.

17 Ocak operasyonu, Hizbullah için "sonun başlangıcı" oldu.

Hizbullah operasyonu, 28 Şubat sürecinin, sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitim yasasının çıkarılması ve Refah Partisi'nin kapatılmasından sonra, uygulama alanındaki en önemli başarısıdır.

SONSÖZ

Hizbullah, CIA denetiminde bir Süper-NATO örgütlenmesidir.

Bu örgütleri Kanlı Pazar'lardan tanıyoruz. 1960'larda gelişen işçi-gençlik hareketinin de karşısına çıkartılmışlardı. Amerikan 6. Filosu karşısında secdeye durmuşlardı.

Şeriatçı terörün uluslararası bağlantılarına, özellikle ABD ilişkisine değinmekten bilinçli bir biçimde kaçınarak "derin devlet" teorileri üretmek, 2. Cumhuriyetçilerin tipik yöntemidir. Bugün Türkiye'de yapılan budur.

Türkiye'deki Hizbullah, Cumhuriyet Devrimi rotasındaki Türk Silahlı Kuvvetleri'nin değil, fakat "Küçük Amerika" sürecinin çocuğudur. ABD reçetelerine göre kurulan yeraltı örgütlerinden biridir.

Unutulmasın; Ordu'nun, ABD'nin "Ilımlı İslam" senaryolarına boyun eğmesi için, Özal'lar-Demirel'ler döneminde bir Genelkurmay Başkanı ile, bir Kara Kuvvetleri Komutanı tasfiye edilmiş, bir Jandarma Genel Komutanı da, uçağı sabotajla düşürülerek katledilmiştir.

ABD, Türkiye'ye "kriz bölgelerine müdahale" rolünü kabul ettirmek için, birtakım tertip ve provokasyonlar gerektiğini görmüştür.

Türk devleti içindeki Amerikancı kanat, ABD ve NATO reçetelerine göre, yeraltı örgütleri kurmuştur. Bu örgütler, Türkiye'ye bir NATO armağanıdır.

"Milliyetçi-mukaddesatçı" partilerin illegal örgütleri, 1960'lı yıllarda İlim Yayma Cemiyetleri ve Komünizmle Mücadele Dernekleri'nden başlayarak palazlandılar. Türkiye İslam Ordusu, Türkiye İslam Kurtuluş Cephesi, İslam Devriminin Acil Mücahitleri,

Türkiye İslam Kurtuluş Birliği, Dünya Şeriat Kurtuluş Ordusu, Şeriatçı İntikam Mangaları, İslami Hareket Örgütü, İslami Yumruk, İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi (İBDA-C) gibi örgütler, Sağ partilerin yan kuruluşları olarak işlev yaptılar. Hizbullah (İlim grubu) da bunlardan biridir.

Hepsinin sabıkaları birbirine benziyor: Cinayet, tehdit, gasp, oto hırsızlığı, haraç ve uyuşturucu kaçakçılığı.

Milli Türk Talebe Birliği ve MSP'nin gençlik örgütü Akıncılar Derneği birçoğunun yetiştiği ilk mektep olmuştu.

Tarikatların canlandırıldığı, halkın bu tarikatlar ağıyla ideolojik hegemonya altına alındığı kültür ise 12 Eylül'ü gerçekleştiren "Bizim çocuklar"ın eseridir.

"Türk-İslam sentezi"ni bir devlet politikası haline getirenler, Evren'lerin, Özal'ların iktidarıdır.

"Küçük Amerika"nın terör çocuğu Hizbullah, bu koşullarda üretilip büyütülmüştür.

Aydınlıkçılar, otuz beş yıldır ABD emperyalizmine, Süper-NATO'ya ve bunların yeraltı örgütlerine karşı örgütlü mücadele veriyorlar.

İstanbul'da Turan Dursun, Diyarbakır'da Halit Güngen, Cizre'de Mele Resul Sakar ve İbrahim Sarıca, Sıvas'ta Hasret Gültekin ve Metin Altıok Türkiye'nin aydınlığa çıkması için canlarını vermişlerdir.

ABD'yi görmeyen, Hizbullah'ı göremez. ABD'yi görmeyen, bir ortaçağ zihniyetinin, Güneydoğu'da bu güce nasıl eriştiğini anlayamaz. İrticai faaliyetlerde "dış güçlerin" sürekli lafını eder ama adını koyamazlar. Çünkü o dış güç, ABD'dir; Avrupa'dır; emperyalizmdir.

Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığını sorgulamadan, Hizbullah ve benzeri örgütlerin tasfiyesi yönünde hiçbir ciddî adım atılamaz. Evet, Hizbullah'ın bazı tetikçileri ve yöneticileri yakalanmıştır, fakat "karargâh" varlığını sürdürmektedir. Meselenin özü buradadır. Hizbullah sıradan bir "çete" değildir; dünya kapitalist sisteminin bir aletidir.

BELGE:
JANDARMA'NIN HİZBULLAH RAPORU

Jandarma Genel Komutanlığı tarafından hazırlanan "Hizbullah Terör Örgütü ve Diğer İrticai Faaliyetler" başlıklı broşürün "Hizbullah"ı incelediği bölümünün tam metnini veriyoruz. Bu metin Türkiye basınında ilk kez tam olarak yayımlanmaktadır. Broşür, diğer önemli bilgilerin yanı sıra, operasyonun başlangıcı olan 17 Ocak'tan beri medyada sıkça tartışılan bir konuya açıklık getirmektedir: "Bazı yazılı ve görsel yayın organlarında Hizbullah örgütünün İran'da... muhtemel kamplarından söz edilmişse de; bu konuyu doğrulayacak herhangi bir emare bulunamamıştır."

(I) Kavram Olarak Hizbullah

Hizb kelime olarak, kalpleri ve yaptıklarıyla bir olan grup, küme, topluluk demektir.

Hizb-ul-Allah: Siyasi anlamda da Allah'ın partisi ve Allah adına, İslam uğruna gruplaşmak, dünyada İslamı egemen kılmak, İslami esaslara dayalı şer'i hükümlere göre yönetilen bir devlet kurmak için savaş vermek, kendini Hizb-ul Şeytan'dan soyutlamak, onlarla gerekirse silahlı mücadele vermek anlamına gelmektedir.

Hizb-ul Şeytan ise Hizbullah'a karşı olan, onunla mücadele eden, davasına sahip çıkmayan ve Hizbullah'ın dışında kalan kimsedir.

Hizb-ul Şeytan'a karşı mücadele hayırların en yücesidir, sevapların en büyüğüdür, bu uğurda ölen şehit, yaralananlar gazidir. En hayırlı, en faziletli müslüman, bu mücadelede en ileriye giden ve en çok savaş veren kimsedir.

İslami düşüncenin egemen olmadığı, İslami ilke ve kurallara göre yönetilmeyen her ülkeyi Dar'ül Harp, İslamın hâkim olduğu devlet ve toplulukları ise Dar'ül İslam olarak ifade etmektedir.

Bu meyanda Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde cihat hükümlerini uygulayabilecekleri Kürdistan olarak adlandırılan İslami esaslara dayalı İran modeli bir İslam Kürt devleti kurmak isterler.

Kısaca anlatmak gerekirse mücadele, Dar'ül İslam'ı tüm devlet ve topluluklarda geçerli kılıncaya kadar Dar'ül Harb'e yönelik olarak devam edecektir.

(II) Tarihçesi

Hizbullah, 1973 yılında Tahran'da tutuklandığı cezaevinde ölen Ayetullah Mahmud Gaffari tarafından temeli atılan dini bir hareket olarak doğmuştur. 1976-1979 yıllarında Humeyni'yi iktidara sürükleyen Hüccet-ül İslam Hadi Gaffari dönemiyle de Humeyni düşmanlarına karşı İran'da ağırlıklı bir güç haline gelmiştir.

Humeyni 1982 yılında İslam devriminden önce faaliyet gösteren 25 kadar terör örgütüne Hizbullah çatısı altında birleşme çağrısı yapmış, bu çağrıya uyan örgütleri Bekaa vadisine yerleştirerek teşkilatlandırmış ve örgüt haline gelmiştir.

Askeri alandaki faaliyetlerini genelde terör eylemleri şeklinde yürüten örgüt, siyasi alanda da İran İslam Devrimi ve Cumhuriyeti'nin propagandasını yoğun bir şekilde sürdürmektedir.

İlk eylemlerini patlayıcı yüklü kamyonlarla 1983 yılı Nisan ve Ekim aylarında Beyrut'taki ABD elçiliği ile ABD ve Fransız askeri karargâhlarına karşı düzenlemiş, bu olaylarda 350'ye yakın Amerikan ve Fransız askeri hayatını kaybetmiştir.

Lübnan'ı İslami hareketlerin odak noktası durumuna getiren Hizbullah örgütü, Suriye hesabına çalışan Nebih Berri'nin başkanlığını yaptığı Şii Amal örgütü ve Yaser Arafat karşıtı, Suriye yanlısı Filistin bağlantılı örgütlerle de işbirliği yapmış, Şii Amal örgütünün Lübnan'da etkinliğini kaybetmesi üzerine elemanlarını Hizbullah örgütü saflarına katmıştır.

Lübnan'da büyük bir nüfuza sahip olan Suriye, İran ile olan ilişkilerini zedelememek, Hizbullah'ın Batı ve İsrail'e karşı olan mücadelesinde menfaati olduğu Güney Lübnan'da şiddet eylemlerinde ülkesi adına çıkar hesapları yaptığı için, Hizbullah örgütünün Lübnan'daki faaliyetlerine karışmama yolunu tercih etmektedir. Ayrıca örgütün merkezi durumunda olan Beyrut, Bekaa Vadisi ve Güney Lübnan gibi bölgelerde otorite boşluğu olması örgütün illegal faaliyetleri için uygun ortam oluşturmaktadır.

1998 yılından itibaren silah kaçakçılığı ve Lübnan'da Avrupalı, Amerikalı gazeteci, din adamı ve işadamlarına yönelik kaçırma eylemlerini gerçekleştirmiştir. İran Cumhurbaşkanlığına Haşimi Rafsancani'nin seçilmesinden sonra politika değiştiren ve dünya devletleriyle ilişki kurmak isteyen İran, elinde bulundurduğu rehineleri serbest bırakması için Hizbullah'a baskı yapmış ve neticede rehineler salıverilmiştir.

Al fajr ve Ahd isimli dergiler çıkaran Hizbullah, diğer Ortadoğu ülkeleriyle de menfaatleri doğrultusunda irtibata geçmekte, zaman zaman Libya ve Suriye gibi ülkelerden de yardım almaktadır.

İran'da İslam devrimini diğer ülke topraklarına yaymak amacıyla bir bakanlık dahi kurulmuştur. Kurulan bu bakanlık seçilmiş ülkelerdeki İran elçilikleri ve konsolosluklarını karargâh olarak kullan-

maktadır. Bakanlığın finansmanı ile kitap, dergi, gazete basım ve dağıtımı yapılmakta, konferans ve paneller düzenlenmekte, ideolojik amaçlı kültürel etkinlikler tertiplenmekte, turistik seyahat adı altında İran'a 15'er günlük ücretsiz geziler düzenlenmekte, bu seyahatler sırasında özellikle İran'ın Kum şehrinde bulunan ve kutsal sayılan yerlerde İran İslam devrimi anlatılarak gezi sonunda İmam Humeyni'ye Biat teklifi yapılmakta, Biat'ı kabullenen şahıslar ülkelerine döndüklerinde İslam Devrimi için mücadeleye başlamaktadır.

(III) Ülkemizde Hizbullah Gruplarının Oluşumu

Örgütün ilk şûrası Abdulvahap Ekinci, Ahmet Tufan, M. Fidan Güngör, Hüseyin Velioğlu ve Veysi Kaykaç isimli şahısların katılımıyla Diyarbakır'da Abdulvahap Ekinci'ye ait Vahdet Kitabevi'nde gerçekleştirilmiştir.

Zaman içerisinde Vahdet Kitabevi etrafındaki oluşumdan kopmalar meydana gelmiş ve ilk olarak 1981 yılında örgüt şûrası içerisinde bulunan M. Fidan Güngör, Menzil Kitabevi'ni açarak ayrılmış ve böylece Hizbullah Menzil grubu oluşmuştur. Grubun önde gelen isimleri Hüseyin Velioğlu, Selahattin Ürük, Beşir Varol, Hacı Bayancık, Ahmet Seyidoğlu, Edip Gümüş, Sait Kesme ve Enver Gültekin'dir. PKK TÖ bölgede kendisine hasım dini grupların güçlenmesine başlaması üzerine Kürt İmamlar Birliği'ni oluşturarak Hizbullah tabanını eritmeye çalışmış, başarılı olamayınca İlim grubu ile silahlı mücadeleye girmiştir. İlim grubu PKK'nın kendisine yaptığı her eyleme 3 eylemle karşılık vermiştir. 1993 yılında maksimum seviyeye çıkan bu çatışmalarda 500 PKK, 200 İlim militanı ölmüştür. 1995 yılında İran'ın Kum kentinde yapılan bir anlaşma ile çatışmalar son bulmuştur.

Menzil grubu; tebliğ aşamasında PKK ile çatışmaya girmenin kendilerine büyük zarar vereceği düşüncesiyle bu çatışmanın dışında kalmayı uygun görmüştür. 1993 yılında İlim grubu ile ihtilafa düşmüş ve çatışmalar başlamıştır. Bu çatışmalarda iki tarafın 50 kadar militanı ölmüştür. 1995 yılında Menzil grubu lideri Fidan Güngör'ün İlim grubu militanlarınca kaçırılması ile durum üstünlüğü İlim grubuna geçmiştir. Fidan Güngör'ün akıbeti hâlâ meçhul olup, Kocaeli yakınlarındaki bir sığınakta tutuklu olduğuna dair duyumlar alınmıştır. Gerek İlim grubundan aldığı darbeler, gerekse de 04.04.1994 tarihinde icra edilen operasyonlar sonucu örgütün askeri kanat yapılanması tamamen çökertilmiş, deşifre edilen diğer örgüt mensupları ise büyük şehirlere göç etmiş, faaliyetlerini Diyarbakır ve Batman dışındaki çevre illere kaydırmıştır. Bu grubun irtibatlı olduğu iller arasında Mardin, Adana, Ankara, İstanbul, Adıyaman, Muş, Doğubeyazıt, Patnos, Şanlıurfa, Van, Erciş gibi il ve ilçeler bulunmaktadır.

(IV) Teşkilatlanması ve Kuruluşu

Örgüt, bölge esasına göre;

- Diyarbakır
- Batman-Mardin-Şırnak
- Bingöl-Muş
- Adıyaman-Urfa
- Akdeniz
- İç Anadolu
- Van-Erzurum
- Marmara bölgelerinde teşkilatlanmıştır.

(V) Amacı

Şeriat kanunlarının geçerli olduğu, İran modeli bir İslam devleti kurmak amacı doğrultusunda faaliyet gösteren örgüt, T.C. devletinin mevcut rejimini yıkarak, yerine ilk aşamada Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde şer'i hükümlere dayalı bir "Kürt devleti" kurmak, ikinci aşamada ise bunu bütün ülke geneline yayarak bir İslam ülkesi kurmayı kendisine amaç edinmiştir.

(VI) Stratejisi

Örgüt, hedefine ulaşabilmek için 3 aşamalı bir strateji benimsemiştir.

- Tebliğ
- Cemaat
- Cihat

Tebliğ: İnsanlara İslam ve İslam'ın koyduğu kuralları anlatmaktır. Yani kendi çarpık ideolojileri doğrultusunda İslam'ın propagandasını yapmaktır.

Sözde Kürdistan olarak adlandırılan Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerindeki şeyh, molla ve aşiret reisleri vasıtasıyla tebliğ faaliyetleri sürdürülmektedir. Tebliğciler kendi içlerinde;

- Yüksek öğrenim
- Orta öğrenim
- Halk birimi

olarak üç alanda, koordineli ve sistemli bir şekilde faaliyetlerini sürdürmektedir.

Cemaat: Tebliğ sonucu davaya inanan bir toplumun oluşturulmasıdır. Camilerde, mescitlerde, devlet denetiminden yoksun Kur'an kurslarında öğrencilere önce Kur'an-ı Kerim okutulmakta, Hz. Muhammed'in hayatı anlatılmakta, bu arada dürüst, ağzı sıkı, çalışkan, davaya yakın olarak tespit edilen öğrenciler hakkında isim

listesi düzenlemekte, bu isim listelerinde yer alan öğrencilerin, aile, sosyal durumları, kişisel özellikleri, toplum içerisindeki yeri ve ilişkileri vs. hakkında ayrıntılı soruşturma yapılmakta, bunlar içerisinde uygun görülenler cemaat içerisine alınmak üzere eğitilmekte, şahsa İslami mücadelede Hizbullahi yol hakkında bilgi verilerek örgütün propagandası yapılmaktadır. Ayrıca haftanın belirli günleri örgüte sempati duyan esnaflar ile mahalle halkının toplanarak örgütsel amaçlı ders ve toplantı yaptıkları da tespit edilmiştir.

Cihat: İslam Devrimi için silahlı eylemlerin başlamasıdır. Cemaatleşme faaliyetlerinden kazanılan elemanların bir kısmı askeri kanat olarak ayrılmakta, ayrılan bu kişiler belli bir süre askeri eğitime tabi tutularak cihat için hazırlanmaktadır. Cihat grubu; Tağut olarak adlandırılan kişi, grup ve örgütlere karşı silahlı mücadele vermek, tebliğ yolu ile aşamadıkları engelleri cihat yoluyla ortadan kaldırmak amacını benimsemiştir.

Cemaatin hangi konumunda olursa olsun yapılan bütün faaliyetler (kitap okumak, tebliğ faaliyeti ve istihbari çalışma yapmak) cihat olarak sayılmaktadır. Örgüt içerisinde askeri kanadın ayrı bir yeri ve önemi vardır. Bunun sebebi ise, örgüt mensuplarının sözde şehitlik gibi yüksek bir mertebeye daha yakın olmalarından kaynaklanmaktadır.

Hizbullahi gruplar günümüzde strateji olarak propaganda yani tebliğ çalışması aşamasında bulunmaktadır. Taban genişletip güvenlik güçleriyle başedebilecekleri seviyeye ulaşmaları durumunda cihat aşamasına geçileceği değerlendirilmektedir. Örgütün gelecekte potansiyel tehdit olup olmamasını; PKK terör örgütünün gelecekteki konumu, Güneydoğu Anadolu bölgesinin sosyal, ekonomik problemlerinin çözümü, örgütün propaganda malzemesi olarak ülke gündemindeki dini nitelikli suistimale müsait olan konuların gündemden düşürülmesi, irtica ile mücadelenin İslam ile mücadele olmadığının halka benimsetilmesi ve güvenlik güçlerinin terörle mücadelede göstereceği hassasiyete bağlı olarak müspet ve menfi yönde değişiklik göstereceği değerlendirilmektedir.

(VII) Örgüt Mensuplarının Genel Özellikleri

AA. Aile ve Sosyal Yapıları

Örgüt mensuplarının ailelerine yönelik olarak yapılan incelemelerde şu özellikler dikkati çekmektedir.

- Örgütlenmenin ilk safhalarında faaliyet yürüten çekirdek kadro mensupları dinine düşkün, İslami kurallara uygun olarak yaşayan ve dini vecibelerini yerine getiren ailelerden geldiği halde son dönemlerde özellikle İlim grubu içerisinde psikopat tipli, yankesicilik, hırsızlık vb. işlerle uğraşan şahıslar eylemlerde kullanılmıştır.

- Aileler büyük bir çoğunlukla Diyarbakır, Batman, Bingöl ve Mardin gibi Güneydoğu Anadolu bölgesinde bulunan illerdendir. Dini motiflere ağırlık veren sağ görüşlü partilere yakındır. Genel olarak orta gelirli kesimlerden oluşmaktadır. Maddi bağımsızlığını kazananların sayısı genel toplama göre bir hayli azdır.

- Genel olarak örgüt mensupları ve aileleri geçmişte güvenlik güçlerince herhangi bir suçtan takibata uğramamışlardır.

BB. Eğitim Durumları

- Örgüt mensuplarının büyük bir bölümü orta ve lise dengi okul mezunudur. Özellikle öldürme ve yaralama türü eylemlerin bu gruptan kişilerce gerçekleştirildiği görülmektedir.

- Ayrıca örgütün üniversitelere yönelik çalışmaları ile bu kesimden de örgüte katılım sağlandığı tespit edilmiştir. Bu kesimdeki mensupların eylemlere katılım oranı diğerlerine nispeten az olmakla birlikte genellikle tebliğ çalışmalarında bulunurlar.

- Örgüt içerisinde değer verilen konu mensubun tahsilinden çok dini bilgisinin yüksekliği ve özellikle örgütsel çalışmalardaki aktifliğidir. Dolayısı ile görev alacağı birim ve alanın belirlenmesinde, tahsil durumu önem arz etmektedir. Çoğu örgüt mensubunun halen öğrenci olduğu bilinmektedir.

(VIII) Örgüte Eleman Temini

1. Kitap ve Yayınevleri ile İşyerlerinden Eleman Temini

Hizbullahi gruplar açtıkları kitabevleri çevresinde örgütlenerek çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Diyarbakır'da Vahdet kitabevini Menzil ve İlim kitabevleri takip etmiştir. Menzil grubu ayrıca Mizani, Şahadet gibi kitabevleri ile faaliyetlerini sürdürmüştür.

Bu kitabevleri, örgüt mensupları ile buluşma, tartışma ve tebliğ odakları durumundadır. Kitabevlerine gelen müşteriler, bilinçli olarak tartışmaların içine çekilir, güçlü hatipler ile etkilenerek örgüte kazandırılır.

Kitabevleri "tebliğ"in en büyük aracı olarak kullanılmıştır. Kazanılan elemanların kitaplardan ücretsiz olarak yararlandırılması ve kendilerine gerektiğinde maddi yardımda bulunulması örgüte katılımı artırmıştır.

Kitabevi sahipleri yüksek dini bilgi sahibi olup iyi birer konuşmacıdırlar.

2. Camilerden Eleman Temini

Örgütün en önemli eleman temin yerlerinden biri de camilerdir. Çünkü namaz kıldığı görülen ve dini bilgileri iyi olduğu bilinen kişilere daha fazla inanılır ve güvenilir. Örgütlenmenin özellikle ilk dönemlerinde örgüt elemanlarının çoğunluğu dini inançları ağır basan ailelerden gelmiştir. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizin inançlı aileleri dinlerini Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeleri için çocuklarını camilere göndermektedir. Örgüt mensupları bu camilerden kişileri tebliğ yolu ile kendilerine çekmekte ve örgüte kazandırmaktadır. Cami faaliyetlerine yeni başlayanlara önce örgütten hiç bahsedilmez. Bu eğitimin ilgi aşamasıdır. Kültür aşamasında ise yavaş yavaş örgütle ilgili hususlar verilmeye başlanır. Özellikle cihatla ilgili ayetler üzerinde durarak aralara fikirlerini serpiştirirler. Camilerde

ders gören gruplar, çocuklar, gençler, esnaf ve olgunlar olarak oluşturulur. Örgütün cami yapılanmasında; harici cami sorumlusu, cami sorumlusu, ders sorumlusu, temizlik sorumlusu, muhasebe sorumlusu, kültür sorumlusu, ziyaret sorumlusu bulunmaktadır.

Camilerin bir başka özelliği de geceleri buluşmaya ve dini eğitim yapmaya müsait yerler olmasıdır. Zamanla camilere gruplar tarafından sorumlular atanmış, akşam namazı ile yatsı namazı arasında bu sorumlular Kur'an kursları vesilesi ile eleman temini ve eğitim konularında kendi çaplarında bir sistem oluşturmuşlardır.

3. Okullardan Eleman Temini

Örgütün diğer önemli eleman temin yerlerinden biri de okullardır. İlim ve Menzil grupları bu amaca yönelik olarak;

- Yüksek öğretim
- Orta öğretim birimlerini oluşturmuşlardı.

Her birinin başında bir sorumlu, ayrıca faaliyet gösterilen her okulda da birer sorumlu vardır. Diğer eleman kazanma mekanizmaları ile uyum içerisinde çalışan bu birimler başarılı olmuş, orta öğrenim gençliğinden sağlanan yüksek orandaki katılımın ardından özellikle son dönemlerde yüksek öğretim gençliğinden de örgüte katılımlar sağlanmıştır.

Yasadışı örgütlerin gelecekleri açısından büyük önem taşıyan okullara yönelik çalışmalar, okullarda zaman zaman kavga ve çatışmaların yaşanmasına neden olmuştur. Başlangıçta PKK sempatizanı öğrencilerle yaşanan gerginlik süreç içerisinde İlim ve Menzil grupları içerisinde de yaşanmıştır.

4. Arkadaş ve Aile Çevresinden Eleman Temini

Örgüt mensuplarının ailelerindeki dini eğilim ve bu yönde duyulan sempati aile ve akraba çevresinden de örgüte katılım olmasını sağlamıştır. Yine aynı şekilde örgüte katılan elemanlar çevrelerindeki arkadaşlarını da örgüte çekmişlerdir.

Özellikle Hizbullah İlim grubunun bir kısım taraftarları PKK'dan öç almak için katılmışlardır.

5. Cezaevlerinden Eleman Temini

Toplu koğuş sisteminin uygulandığı cezaevlerimizde etkin kontrol sağlanamadığı için terör örgütleri için eğitim ve eleman temini açısından son derece uygun bir ortam oluşmaktadır. Cezaevine sempatizan olarak giren, militan olarak çıkmakta, örgüt eylemleri cezaevlerinden yönlendirilmektedir. Temin edilen elemanlarına ise şu yemini (biyat) ettirerek örgüte alırlar:

"Sevdiğim ve sevmediğim hususta, darlıkta ve varlıkta, neşeli ve kederli zamanlarımda bana tercih yapıldığında dinleyip itaat edeceğime, emirlik hususunda emir olana ihtilaf etmeyeceğime, Allah hakkında hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayacağıma, cemaatin mahremiyet anlayışına bağlı kalacağıma, gücüm dahilinde bunlar üzerine beyat ederim. Beyat ettiğim hususlara bağlı kalacağıma Allah adına yemin eder bu sözleşme ve yemine aykırı davranırsam öncelikle ilahi cezaya, İslamın cemaate verdiği yetki ve otorite çerçevesinde uygun görülen ceza ile cezalandırılacağımı biliyor, hiçbir baskı ve zorlamaya maruz kalmadan hür irademle kabul ediyorum."

(IX) Örgüt Mensuplarının Eğitimi

AA. Tebliğ Yolu ile Eğitim

Gruplara mensup kişilerin eğitimi "tebliğciler" olarak adlandırılan kişilerce yapılmaktadır. Tebliğ yolu ile yapılan eğitimin belli başlı özellikleri şunlardır:

• Tebliğ yolu ile eğitim, sohbet, münazara ya da sistematik metodlarla verilmektedir.

• Sohbet ve münazaralar, örgütlenmenin her safhasında yer mevhumu gözetmeksizin her zaman yapılabilmektedir. Sohbet ve münazaralarda dini bilgisi üstün bir kişi konuyu yönlendirir ve bulunanların katılımlarını sağlar.

• Sistematik eğitimde, tebliğci kendisine bağlı örgüt mensupları ile belirli zaman aralıkları ile önceden belirlenen yerlerde bir araya gelir ya da bulunulan ortam uygunsa bu ortamda eğitim yapılır.

• Tebliğci eğitim vereceği gruba yönelik olarak ders programı düzenler. Bazı gruplara belirli programa bağlı olarak birden çok tebliğci de ders verebilir.

• Eğitim sonrası, yapılan dersin gidişatı ve derse katılanların genel durumları hakkında çizelgeler halinde not tutulur, değerlendirme yapılır. Bu değerlendirme ışığında eğitime tabi tutulan kişilerin ileride ne gibi görevler alabileceği şûra tarafından kararlaştırılır.

• Sistematik eğitime tabi tutulan örgüt mensupları örgüt kademelerinde görev alarak kendilerince oluşturulan gruplara tebliğci olarak ders vermeye başlar.

BB. Eyleme Yönelik Eğitim

Eyleme yönelik eğitim, örgütün askeri kanadında görev alanlara verilir. Bu eğitim genellikle örgüt evlerinde gerçekleştirilir.

Silah ve atış eğitimi için örgüt mensuplarının bulunduğu köy veya şehir merkezlerine yakın yerleşim alanı dışında kalan alanlar seçilmektedir. Askeri kanatta yer alan militanlar öncelikle silah bilgisi alır, eğitim süresi kısa tutularak bir günlük atış eğitimi sonrası eylemlere sokulurlar.

Silah eğitimi ile ilgili ilginç nokta da, silahları ile birlikte yakalanan örgüt mensupları silahları dolu ve emniyeti açık vaziyette yakalanmıştır.

Bazı yazılı ve görsel yayın organlarında Hizbullah örgütünün gerek İran'da, gerekse Batman ili kırsalında muhtemel kamplarından söz edilmişse de; bu konuyu doğrulayacak herhangi bir emare bulunamamıştır.

Eyleme yönelik verilen eğitimde;

• Eylemle ilgili haber toplama ve keşif çalışmaları

• Eylem anında hareket tarzı ve alınacak tertibat öğretilir.

Bu çerçevede; eylemlerde kullanılan silahların eylemden sonra balistik muayenede tespitini engellemek için iğne ve diğer aksamlarında, torna ve eğe ile değişiklik yapıldığı tespit edilmiştir.

(X) Eylemcinin Güvenlik Güçlerine Yakalanması Durumunda Takınacağı Tavır

Örgüt mensupları eylem sonrası yakalandığında öncelikle ilk bir saat içerisinde konumları ve örgütleri konusunda güvenlik kuvvetlerine ya bilgi vermemekte ya da yanlış bilgi vermektedir.

Yakalanan örgüt mensupları;

• Kesinlikle konuşmamayı ilke olarak kabul etmekte

• Birbirlerini tanımadıklarını söylemekte

• Tanıdıklarını söylediklerinde, ya bir şey konuşmamakta ya da aynı şeylerden bahsetmekte

• İsim vermeleri gerektiğinde ise, karşı gruba mensup kişilerin isimlerini vermekte

• Güvenlik güçlerinin bildiği ve kendilerine hissettirdiği konularda bilgi aktarmakta

• Yapılan eylemler ile ilgili bilgi verecekse bile, ilk etapta yaralama ile sonuçlanan eylemleri vermektedir.

• Konuşma ihtimali dışında başka bir seçeneği yoksa intihara yönelebilmektedirler.

Örgüt mensuplarının güvenlik kuvvetlerince yakalanmaları durumunda örgüt evleri hakkında uygulanmak üzere birtakım kararlar alınmıştır. Bu kararlar özetle;

• Örgüt evine güvenlik kuvvetleri tarafından yapılacak olası bir operasyon esnasında öncelikle evde bulunan istihbarat raporları, isim listeleri ve diğer dokümanlar yakılarak imha edilecek.

• Evde bulunan silahlar tuvaletlere veya apartman boşluğuna atılacak.

• Yapılan operasyonlarda, örgüt evini kullanıp, o an dışarıda bulunan militan var ise güvenlik kuvvetlerinin geldiğini ima etmek üzere kapı açılmadan pencere demir veya koluna havlu asılacak.

• Operasyonda eğer silah yakalatılmış ise, silahlar yaşı en küçük örgüt mensubunca sahiplenilecektir.

İlim grubunca geliştirilmiş yeni bir sistem olarak mahkûm evleri ve hicret evleri uygulamaları ise şu şekilde uygulanmaktadır.

Mahkûm Evleri

Örgüt içerisinde yer alan ve özellikle de askeri kanatta faaliyet gösteren örgüt mensuplarının büyük çoğunluğu gelişme çağındaki gençlerden seçilmektedir. Güvenlik güçlerince faaliyet ve eylemleri tespit edilerek arama kayıtlarına alınan örgüt mensupları örgüt yönetimince herhangi bir örgüt evinde mahkûm olarak tutulmaya başlanır. Mahkûm olarak nitelendirilen örgüt mensuplarının saklandığı evlere mahkûm evi denir.

Mahkûm evlerinin oluşturulmasında iki düşünceden yola çıkılmıştır. Birinci düşünce olarak ergenlik çağında olan örgüt mensubunun mahkûm evinde tutulacağı süre zarfında, doğal olarak yaşayacağı gelişme neticesi boyunun uzayacağı, sakalının çıkacağı, ses tonunun kalınlaşacağı, yüz hatlarında değişiklik olacağı kabul edilmektedir.

Dolayısı ile örgüt mensubu arama kayıtlarına alındığı döneme göre fiziki açıdan gelişmiş ve farklılaşmış olarak mahkûm evinden çıkacak, yakalanması zorlaşacaktır. Örgüt mensuplarının alınan ifadelerinin tetkikinde, amaca yönelik olarak mahkûmluk süresinin 1-2 yıl kadar uzun tutulduğu tespit edilmiştir. Mahkûm evlerinin tesis edilmesine dayanak teşkil eden ikinci düşünce ise güvenlik güçlerine mensup personelin faaliyet gösterilen yerden belirli bir süre son-

ra tayin olması ve bu itibarla yeni gelmiş olan güvenlik personelinin kendisini tanımayacağıdır. Mahkûmiyet kararı örgüt üst düzey yönetimince verilir ve mahkum evi değişikliği haricinde, mahkûmiyete maruz kalan mensubun dışarı çıkmasına kesinlikle izin verilmez. Mahkûmiyet, kararı verenler tarafından kaldırılır.

Mahkûm üst birimlere iletilecek dileklerini, iletişim sağlamak ve mahkûmların ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla görevlendirilen özel kuryeler vasıtasıyla kapalı zarf usulüyle gönderir. Cevap aynı usul ile alınır ve yapılan haberleşmeden diğer örgüt mensuplarına bilgi verilmez. Mahkûmiyet sonunda örgüt mensubuna yönetimce sahte kimlik verilir.

Hicret Evleri

Ailesi tarafından örgütsel faaliyetleri tasvip edilmeyen ve baskıya maruz kalan örgüt mensuplarının; örgütsel faaliyetlerden uzak kalmasının ve örgüt kadrolarında zaafiyet meydana gelmesinin önüne geçilmesini sağlamak maksadıyla hicret evleri geliştirilmiştir.

Bu örgüt mensuplarına yine örgüt yönetimi tarafından diğer şehirlerde çeşitli evler kiralanır, hicretli sayılanlar bu evlerde ikamet ettirilirler. Hicretli durumundaki örgüt mensuplarının aileleri ve akrabaları ile görüşmelerine izin verilmez. Bunlara mahkûm kategorisinde olanlar kadar katı davranılmaz, dışarı çıkmalarına ve örgütsel faaliyetlerde bulunmalarına izin verilir.

Hicret esnasında, örgüt yönetimince şahsın ailesi ile görüşülerek örgütsel faaliyetleri onaylaması istenir. Örgütsel faaliyetleri onaylayan ailelerin, hicretli konumundaki çocukları ile görüşmelerine ve çocukların aile evine dönmelerine izin verilir. Ancak bütün girişimlere rağmen ailesi ile sorunları çözülemeyenlerin hicretliliği devam eder.

(XI) Propaganda Faaliyetleri

Örgüt tüm çalışmalarında illegal olarak hareket ettiğinden kendisine bağlı fiilen işlettiği okul, öğrenci yurdu, kurs vs. gibi herhangi resmi kuruluşu bulunmamaktadır.

Örgütün taban kazanmada en önemli kaynağını cami ve mescit faaliyetleri oluşturur. Her ne pahasına olursa olsun bu faaliyetlerden vazgeçilmez. Güvenlik kuvvetlerince sık sık camilerde yapılan uygulamalarda yakalanarak gözaltına alınan ve bilahara tutuklanan şahısların tahliye olduktan sonra yine aynı faaliyetlere devam ettikleri gözlenmiştir. Camilerde yapılan propagandanın önüne geçilebilmesi için;

• Camilerde imam, hatip, müezzin ve kurs görevlilerinin güvenlik tahkikatlarının yapılması ve radikal görüşlü olanlara izin verilmemesi, tespit edilenlerin görevlerine son verilmesi,

• Cami ve çevresinde "faki" olarak adlandırılan yatılı şahısların kalmasına müsaade edilmemesi,

• Camilerde ve Kur'an kurslarında Diyanet İşleri Başkanlığı'nın görevlileri dışında başka şahısların kurs vermelerinin engellenmesi,

• Umuma açık yerlerin denetlenmesinde olduğu gibi camilerin de namaz vakitlerinden sonra güvenlik güçlerince denetlenerek ilgisiz kişilerin camilerde kalmalarının men edilmesi,

• Camilerde güvenlik güçlerinin yapacakları denetimlerin amacının cami imamlarınca cemaate anlatılarak halkın bilgilendirilmelerinin sağlanması,

• Alınacak tedbirlerin münferit iller yerine tüm ülke genelinde veya en azından Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerindeki tüm illeri kapsaması,

• Hizbullah örgütünün propagandasında önemli yeri olan örgütü övücü Türkçe, Kürtçe ve Zazaca doldurulmuş bandrolsüz kasetlerin satışının engellenmesi ve operasyonlarda delil oluşturabilmesi için gerekli yasal kararın aldırılması,

• Okul ve devlet dairelerinde bu konuda konferanslar verilmesi,

• Hizbullah örgütünce radikal şekilde yorumlanarak anlamı çarpıtılan özellikle cihat ile ilgili ayetlerin gerçek anlamda din âlimi şahıslar vasıtasıyla yorumunun yapılması ve her türlü kitle iletişim araçları ile bölgede yaşayan halka anlatılmasının sağlanmasında fayda görülmektedir.

(XII) Gelir Kaynakları

Örgütün gelir kaynaklarını şu başlıklar altında toplamak mümkündür:

• Tüm örgüt mensuplarının gelirlerinden yüzde 10 oranında alınan aidat ve haraçlar,

• Örgüt mensubu olmayanlardan korku ve sindirme yoluyla fitre ve zekat adı altında toplanan paralar,

• Köylerde hasat zamanı mahsülden alınan yüzde 10 oranındaki paylardan elde edilen gelirler,

• Fidye ve cezalandırma amaçlı adam kaçırma ve tehdit yoluyla elde edilen gelirler,

• Maddi gelir sağlayıcı hırsızlık, gasp, soygun gibi birtakım faaliyetlere girişmek suretiyle gelir temini,

• Köylerden göçe zorladıkları PKK mensuplarının gayrimenkullerine el koymak,

• Yurtdışından sağladıkları gelirler.

(XIII) Örgütün Sığınakları

• Örgütün sığınakları "esir" olarak ifade edilen şahsın önemine göre değişir.

• Sığınak il ve bölge dışından gelen şahıslar tarafından hazırlanır. Bugüne kadar elde edilen sığınakların hiçbirinde "tuzak bomba" türünden herhangi bir duruma rastlanılmamışıtır. Ancak örgüte

yönelik operasyonların gelişmesine paralel olarak bu yöndeki ihtimaller göz önünde bulundurulmaktadır.

• Örgüt tarafından cezalandırılmak amacıyla sığınaklara hapsedilen şahıslara (3-4) günlük periyotlarla (peynir, ekmek, su gibi yaşamı devam ettirebilecek kadar) yiyecek ve içecek verilmektedir.

• Örgütün sığınakları genelde tek katlı evlerin altında bulunmaktadır. Sığınak faaliyetleri genelde kırsal bölgelere (köylere) kaymıştır. Bu bölgelerde büyük toplu esir sığınakları bulunabileceği değerlendirilmektedir.

• Operasyonlarda örgüt evinde sığınak bulunduğu şüphesi varsa evdeki elektrikli aletlerin bağlantısı kesilerek, elektrik saatinin çalışıp çalışmadığı hususu kontrol edilmelidir.

• Fayans, seramik ve döşemelerin alt kısımları kontrol edilerek boşluk olup olmadığı tespit edilmelidir.

(XIV) Örgütün İstihbarat Toplama Faaliyetleri

• Örgüt mensuplarınca asker, polis ve kamu görevlileri hakkında detaylı bilgi toplanır.

• Örgütün çalışmalarını daha rahat yürütebilmek ve devletin faaliyetleri hakkında daha fazla bilgi edinebilmek amacıyla polis ve askere yakın yerlerden ev kiralanır.

• Devlet dairelerine sempatizanları yerleştirilir.

• Güvenlik güçlerinin telsizi sürekli dinlenir.

(XV) Örgütün Geliştirdiği Strateji ve Taktikler

• Sakal ve bıyık bırakmak terk edilmiştir.

• Bulunan bölgeye göre kıyafet giyilmektedir.

• Örgüt mensupları üzerinde kesinlikle doküman bulunmamaktadır.

• Üzerlerinde aşk şiirleri, artist fotoğrafları, iskambil kâğıdı gibi hedef saptıracak nesneler taşınır.

• Camilerle iligili yazılı rapor verme bir süre askıya alınmıştır. Geçici olarak sözlü rapor verilmektedir.

• Deşifre olan mensuplarını, operasyonlardan kurtarmak, askeri eğitim aldırmak ve geleceğe yönelik silahlı kuvvetler hakkında bilgi toplamak üzere askere göndermektedir.

• Yakalanan örgüt mensupları kendilerini (PKK'lı da dahil olmak üzere) başka örgütlere mensup şahıslar olarak tanıtmaktadır.

(XVI) Cezaevi Faaliyetleri

• Koğuş düzenleri birbirlerini görmek ve iletişim sağlamak için bozulmaktadır. Koğuşlar arasındaki duvarlar delinmekte ve pencereler yapılmaktadır.

• Cezaevleri eğitim amaçlı kullanılır.

• Hücre sistemini istemezler.

• Koğuşlarda günlük program uygulanır.

• Mahkûmlar bahçeye havalanma için çıktıklarında plastik toplar üzerine yazdıkları mesajları topu duvar ardına atmak suretiyle bir diğer avludaki şahıslara göndermektedir.

(XVII) Örgütün Muhabere Sistemi

• Örgütsel amaçlı haberleşmelerde telefon kullanılmamaktadır. Üst düzey örgüt mensupları cep telefonu kullanmaktadır. Ayrıca kolaylıkla suda eridiği, ıslandığında üzerindeki yazılar renklendiği, gerektiğinde imha amaçlı olarak kolayca yenilebildiği veya saklanabildiği için pelür kâğıt illegal haberleşmede yaygın olarak kullanılır.

• Örgüt mensuplarının buluşma saatleri olarak güvenlik güçlerinin kontrollerinin asgariye indiği zamanlara denk gelen (07.00-09.00, 12.00-14.00, 18.00-20.00) saatleri belirlenmiş ve "sabah, öğle ve akşam namazları sonrası" kuryeleri tespit edilmiştir. Bu kuryeler sorumlu ve bir alt sorumlu arasında faaliyet gösterir.

• Ayrıca her il için periyodik haberleşme günleri tespit edilmiştir.

• Örgüt, bilgi ve silah aktarımında kadın ve çocukları kullanmakta, çarşaflı kadınlar daha fazla dikkat çekeceğinden pardesü ve başörtülüler bu amaçla tercih edilmektedir.

(XVII) Hizbullahi Görüşler İçeren Kitap Yazan Yazarlar ve Örgütün Elemanlarına (Taraftarlarına) Okuttuğu Kitaplar:

Kitabın Adı	Yazarın Adı
1- İslama İlk Adım	**-Mevdudi**
2- İslamın Çağrısı	**-Mevdudi**
3- İslamın Anlaşmasına Doğru	-Mevdudi
4- İşte İslam	-Mevdudi
5- Din Budur	**-Seyyid Kutub**
6- İslam Nedir	-Ali Şeriati
7- İslam	**-Abdulkadir Udeh**
8- Tevhid Hakikatı	-Yusuf El Kardavi
9- İslamı Nasıl Yok Edelim	-Hampher
10- Vahiy Kültürü	
11- İslam	-İ. Recai Faruki
12- İslamın Geleceği ve Öğrenciler	-Mevdudi
13- Talebenin Rolü	-Mevdudi
14- İslamın Davetçilerine	-Mevdudi
15- Ne Yapmalı	-Ali Şeriati

16- Hak-Batıl	-Mutahhari
17- Müslüman Olmam Neyi Gerektirir	-Fethi Yelken
18- İslam Davetçisine Notlar	-Fethi Yelken
19- Davet Yoluna Hazırlık	-Fethi Yelken
20- İslama Nasıl Davet Edelim	-Fethi Yelken
21- Davet Yolunda Örneklik	-M. Meşhur
22- Sapmalara Karşı Davet Yolu	-M. Meşhur
23- Davet Yolunda Dökülenler	-Fethi Yelken
24- Hak Batıl Mücadelesi	-Beşir İslamoğlu
25- İslamın Genç Davetçilerine	-M. Göktaş
26- Nasıl Bir Resule İnanıyoruz	-M. Göktaş
27- Cahiliyenin Değişmeyen Yüzü	-Faruk Köse
28- 20. Y.Y.'da Tevhid ve Şirk	-M.Alagaş
29- Şeytannizme Rağmen İslami Uyanış	-M.Alagaş
30- Kur'an ve Sünnete Göre Müslümanın Şahsiyeti	-M. Ali Haşimi
31- Arınma Yolu	-A. Bilali
32- İhlas ve Kardeşlik	-Said Nursi
33- Kur'an'da Müminin Özellikleri	-B. İslamoğlu
34- Namaz ve Tevhid Eylemi	-A.Yıldız
35- Cihad-Zikir Ayrılmazlığı	-M. Göktaş
36- İmamlar ve Sultanlar	-M. İslamoğlu
37- Yürek Devleti	-M. İslamoğlu
38- İnsanın Dört Zindanı	-Ali Şeriati
39- İslami Hareketin Ahlaki Yapısı	-Mevdudi
40- Kur'an'da Kıyamet Sahneleri	**-Seyyid Kutub**
41- Ahiret Günü	-Muhtabar Rabban
42- Hacc	-Ali Şeriati
43- Allah'ı Tanımak	-Cevad Bahaner
44- Kerbela Ey Kerbela	-Müştehir Karakaya
45- M. Hüseyin'in Kıyamı	-Cafer Şehidi
46- İran'a Nasıl Bakmalı	**-Z. Refref**

47- Bir Şenliktir İnkılab -Y. Kaplan
48- İmam ve Onun İslam Devrimi -R.W. Çarleşen
49- İslam Devriminin Kökleri -Hamid Algar
50- İslam Ümmetinin Yetimleri Kürtler -Dr. Fehmi Şinavi

(Bu kitabı örgüte yeni sempati duymaya başlayan şahıslara tavsiye edip okuturlar. Böylece Kürt vatandaşlara sempatik görenmeye çalışırlar.)

Koyu yazılı olan kitaplar mutlaka okutulmaktadır.

Bunların dışında Süreyya Sırma, Mustafa Çelik, Emine Şenlikoğlu, İmam Humeyni, M. Hüseyin Fadlullah, Muhammet Gadban, Hüsnü Aktaş, Ali Hamaney, Said Havva, Hasan El Benna, Abdullah Azzam gibi yazarların kitapları okutulur.

Dinin Siyasete Alet Edilmesi ve Siyasal İslam

Radikal dini gruplar ve irticai terör örgütlerinin şimdiye kadar incelediğimiz faaliyetleri dinin siyasi emeller uğrunda kullanılması manasına gelmektedir. Bu da, devletin siyasi, hukuki ve ekonomik temel yapısını şeriat kurallarına dayandırma amacını güden siyasal islam görüşünü ortaya çıkarmıştır.

Genelde ideoloji denilince, bir dünya görüşü olarak, yönetenlerle yönetilenler, devletle yurttaşlar arasındaki ilişkilerin kapsamı ve niteliği hakkındaki düşünceler akla gelir. İdeolojilerin hepsi dünya ile ilgilidir. Çoğunlukla da, devletin yapılanması ve çeşitli konular hakkında takındığı tutum ve davranışların ne olması ve nasıl davranılması konusundaki olması gereken durumları açıklar. Aklın ürünüdür; kutsal değillerdir. Böyle olunca da eleştirilebilir, yeniden gözden geçirilebilir, geliştirilebilir ve değiştirilebilirler. Halbuki dini inançlar Tanrı'dan gelir, temel kitapları kutsal sayılır. İçeriklerinde Tanrı buyruğu olması nedeniyle iman edilir. O nedenle de eleştirilmesine, değiştirilmesine imkân yoktur.

İslam dini, bir inanç ve ahlak sistemi olmaktan çıkarılıp siyasi, hukuki ve ekonomik bir düzen uğrunda siyasallaştırıldığında ideolojik malzeme haline gelecektir ki, bu noktada en büyük zararı yine din görecektir.

İrticai Terör Örgütlerinin Tehdit Boyutunun Değerlendirilmesi

İrtica halen PKK TÖ ile birlikte iç tehdit sıralamasında birinci sıradaki yerini korumaya devam etmektedir. Sessiz ve derinden çığ gibi büyüyerek devlet içerisinde kadrolaşmasını tamamlamaya çalışan, adeta devlet içerisinde devlet olan ve "Gülen İrtica" olarak niteleyebileceğimiz tarikatlar ve radikal dini grupların en az irticai terör örgütleri kadar tehlikeli olduğu değerlendirilmektedir.

Hizbullahi grupların ülke gündemindeki dini ve siyasi nitelikli suistimale müsait konuları da kullanmak suretiyle propaganda çalışmalarını devam ettireceği, Hizbullahi İlim grubunun ise önüne engel olarak çıkabilecek şahıs ve gruplara yönelik eylem gerçekleştirmekten kaçınmayacağı, ortak düşman kabul edilen T.C. devletine karşı müşterek mücadele edilmesi konusunda PKK TÖ ile son zamanlarda yakınlaşma içerisinde oldukları, bu işbirliği neticesinde bir Hizbul-Kürt yapılanmasının amaçlandığı değerlendirilmektedir. Bu kapsamda PKK TÖ'nün zayıflaması ve geleceğinin belirginleşmesiyle paralel olarak Hizbullah TÖ'nün bölge halkına yönelik faaliyetlerinde bir artış olacağı ve bölgede meydana gelecek boşluğu doldurmak isteyeceği değerlendirilmektedir.

İslami Hareket Örgütü'nün günümüzde eylemsel bazda herhangi bir aktivitesi kalmamıştır. Önümüzdeki dönemde taban kazanma çalışmalarına devam edeceği değerlendirilmektedir.

İBDA-C örgütünün önümüzdeki dönemde özellikle eğlence yerleri ve TV vericilerine yönelik patlayıcı madde atma türü basit fakat ses getirici eylemlere yöneleceği değerlendirilmektedir.

Daha çok yöresel faaliyetleri olan Vasatçıların ise, günümüz itibarıyla eylem kanadı tamamen deşifre edilmiş ve propaganda faaliyetleri de büyük ölçüde sekteye uğratılmıştır. Örgütün legal platformda çıkarttığı Vasat dergisinin yayını da durmuştur. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesindeki illerde yeniden yapılanmaya giderek kendi aralarında icra heyeti, komiteler ve cami sorumluları şeklinde gruplara bölünmek suretiyle zayıflayan tabanlarını güçlendirmek için çaba içerisine girdikleri değerlendirilmektedir.

İCCB örgütünün 03 Mayıs 1998 tarihi itibarıyla sözde cihat ilan etmesi üzerine faaliyetlerinde bir miktar kıpırdanma olmuşsa da mevcut kadroları ve liderlerinin durumu nedeniyle potansiyel bir tehdit unsuru olamayacağı değerlendirilmektedir.

İrtica ile Mücadelede Görevler ve Sonuç

Bulunduğumuz coğrafi ve stratejik konum nedeniyle sürekli iç ve dış tehditlere maruz kalan bir ülkeyiz. İçeride oluşan tehditlerle mücadele etmek dışarıdan gelen tehditlerle mücadele etmekten daha zordur. Bunun nedeni ise, masum olanla olmayanı birbirinden ayırmaktaki güçlüktür. Büyük bir çoğunluğu müslüman olan toplumumuzda İslamiyetle irticanın, Müslümanla mürtecinin, bu konuyu istismar eden kesimlerle, saf, temiz ve hiçbir art niyeti olmayan kesimlerin ayrımını yapmak hassasiyeti vardır.

İrticai örgütlerin propaganda faaliyetlerine karşı yürütülecek mücadelede radikal dini kimliğe sahip olan kesimlerin toplum içinde küçük bir azınlık olduğu gerçeğinden hareketle, İslami duyarlılığı olan tüm kesimleri potansiyel bir tehdit olarak görmek büyük hata olacaktır. Bu konuda yapılan hatalar, devlet ve yöneticilerini kâfirlikle itham eden radikal grup ve terör örgütlerinin propagandaları için çok müsait bir zemin oluşturmaktadır. İrticai terör örgütleri ile radikal dini grupların protesto gösterilerinde, göstericilerle gü-

venlik güçlerinin çatıştırılması ve gözaltıların çoğalması için büyük çaba sarfettikleri, bu yolla adli yönden mağdur olacak kitlelerin daha da çoğaltılarak potansiyel taban haline dönüştürülmesini amaçladıkları gözlenmiştir.

Dini istismar edenlerle mücadele ederken, inançlı vatandaşlarımızı rahatsız etmemek için kesinlikle toptancı yaklaşımlardan kaçınmak gerekmektedir.

Vatandaşlarımızın inanma ya da inanmama özgürlüğünün en önemli teminatı Laiklik ilkesidir. İnanç ve ibadet hürriyetlerinin ve özgürlüklerinin sınırı, anayasamızda çizilmiştir. Kanunlar suiistimal edilmediği sürece vatandaşlarımız dini ibadetlerinden dilediğini yerine getirebileceklerdir.

Bugünkü çağdaş yapımızı ve modern cumhuriyetimizi, imkânsızlıkların isimsiz kahramanlarına ve tüm yaşamını buna adamış Atatürk'e borçluyuz. Birlik ve beraberlikle aşılan sözkonusu zorluklar, günümüz sorunlarının çözümünde de bize yardımcı olacaktır.

Bize düşen görev toplumsal kamplaşmalara yol açmadan, birlik ve beraberlik içerisinde, devletimizi ve milletimizi çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkarmak, sonsuza kadar bağımsız ve hür yaşamasını sağlamaktır.

Bunun yolu insan sevgisinden, ülke sevgisinden ve Atatürk sevgisinden, Atatürkçülük'ten geçer. Bugün içerisinde bulunduğumuz güç koşulları aşabilmenin yolu; yüce önderimiz Atatürk'ü ve onun ilke ve inkılaplarını anlamaktan geçer.

Bu güzel ülkemiz, iç ve dış birçok tehdit ile karşı karşıyadır. Bölücülüğü, kökten dinciliği, komünizmi ve bu güzel Türk yurdunu yıkmak isteyenleri şu ya da bu şekilde destekleyenler, satılmış dönekler, sahte cumhuriyetçiler ve hainler şu hususu çok iyi bilsinler ki, bu ülkede onlardan başka hiç kimse, Cumhuriyet'in temel niteliklerinin tartışılmasını, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün gündeme getirilmesini içine sindirememektedir. Onlardan başka hiç kimse Türkiye'nin, Türkiye

Cumhuriyeti'nin isminin değiştirilmesini, PKK ile masaya oturulmasını aklının ucundan bile geçirmemektedir. Yine bu ülkede onlardan başka hiç kimse Atatürk'e, Atatürkçülüğe hakaret edilmesini istememektedir.

Bu insanlık ve sevgi düşmanları ne yaparlarsa yapsınlar, Türk halkının gönlündeki ülke sevgisini, Atatürk sevgisini silemeyeceklerdir. Türk halkının devletine olan sadakatini ve "Allah devletimize zeval vermesin" dualarını önleyemeyeceklerdir.

Unutmayalım ki; bu ülkede her alçağa karşılık bin kahraman, her bencil politikacıya karşılık varlığını bu ülkeye adamış bin lider, her düşmana karşılık bin dost vardır. Bu kahramanlar, bu liderler, bu dostlar sizlersiniz, hepimiziz. Bizler yaşadıkça bu ülke sonsuza kadar yaşayacaktır.

KAYNAKÇA

2000'e Doğru dergisi (1987-1993).

AKFIRAT, Adnan, *Özel Savaş,* Kaynak Yayınları, İstanbul 1997.

Aydınlık gazetesi (günlük, 1 Mayıs 1993-1 Mayıs 1994), (haftalık, Mayıs 1994-Şubat 2000).

Batı ve İrtica, Kaynak Yayınları, İstanbul, Mart 1999.

BULUT, Faik-FARAÇ, Mehmet, *Kod Adı Hizbullah,* Ozan Yayıncılık, 2. basım, İstanbul 1999.

ERDİN, Murat, *Hizbullah ve Hamas,* Sarmal Yayınevi, İstanbul, Nisan 1999.

PERİNÇEK, Doğu, *Çiller Özel Örgütü,* Kaynak Yayınları, 5. basım, İstanbul, Ocak 1997.

ÖZTEMİZ, Mutay, *Cumhuriyet Döneminde Devletin Din Politikaları,* Pencere Yayınları, İstanbul, Haziran 1997.

YALÇIN, Soner, *Binbaşı Ersever'in İtirafları,* Kaynak Yayınları, 15. basım, İstanbul, Ağustos 1999.

İSİM DİZİNİ

HİKMET ÇİÇEK

Hangi Hizbullah

Hizbullah'ın liderinin Hüseyin Velioğlu olduğunu
sekiz yıl önce *2000'e Doğru* nasıl yazdı?..
Yedi yıl önce ilk kez yayımlanan Velioğlu'nun fotoğrafı...
Hizbullah'ı kim kurdu? Hangi reçeteyle kuruldu?..
"Milliyetçi-mukaddesatçı" partilerin illegal örgütleri...
İlim Yayma Cemiyeti ve Aydınlar Ocağı'nın misyonu neydi?..
"Laik" devletten cihat çağrısı...
Hizbullah, Kasımpaşa'da nasıl doğdu?
Diyarbakır Emniyeti Çevik Kuvvet Merkezi'nde nasıl eğitildi?..
İlk Hizbullah operasyonunu yapan polis ekibini kimler dağıttı?..
Başbakanlık'taki Hizbullahçı'nın akrabaları...
Sıvas katliamındaki Hizbullahçılar...
MİT Müsteşarı Korgeneral Koman soruyor: "Hangi Hizbullah?"...
Binbaşı Cem Ersever Hizbullah'ı anlatıyor...
Hizbullah'ın itirafçı tetikçileri...
İlim kanadını kollayan MİT Raporu...
Jandarma'nın Hizbullah Raporu...

ISBN 975-343-287-9

